

கல்கி

KALKI ஜூலை 22, 1951

சந்திரா
4 அணு

இக்கைகள் வேகமாக வேலை செய்கின்றன. ஆனால்...

...வேகமாக வேலை செய்யும் கைகளும் அடுக்கடைகின்றன !

அடுக்கடைந்த கைகள்
மறைந்திருக்கும்
அபாயத்தைத்
தாங்குகின்றன !

அழுக்கில் உண்டாகக் கூட
புறப்படாத கிருமிகள் இருப்பதால் !

கைப்பாயினால் அடிக்கடி கழுவுங்கள்

லைப்பாய் சோப்

அழுகலிடுக்கும் கிருமிகளிலிருந்து
உங்களை காப்பாற்றுகிறது !

ஜ்ஜை 21² முதல்
தமிழ்நாட்டின் முக்கிய நகரங்களில்

ஸ்ரீ சுதமாரின்
**மோகன
சுந்தரம்**

ஜே.ஆர்.ரங்கராஜுவின்
துய்யறியும் கவினம்

உருவிகள்
A.T. கிரேஸ்ஸாமி, S.A.

MATRAS-14-

எம்.எஸ். பிக்சர்ஸ்
லேபர்ஸ்

உடல் வலிமையுள்ள
குழந்தைகளுக்கு

உட்கள் குழந்தைக்கு கிளாக்ஸோ கொடுப்பதில் அன
னுக்கு பயனுள்ளதாகவும், ஒழுங்கான டைட்டும்,
நீட்டமான சதைபுறம் வளர் உதவுகிறதும், மிகவும் சிறந்த
புகற்பாவினிலுந்து தயாரித்த கிளாக்ஸோவில் விடயில்
'உ', அயல் மற்றும் ஆக்சோக்கியத்திற்கும், உடல் வலி
மையுக்கும் தேவையான சத்துக்கள் வகிலாம் சேர்க்கப்
பட்டிருக்கின்றன. தேச ஆக்சோக்கியத்துடன் வளருவ
தற்கான உணவை அளிப்பதுதான், ஒரு தாய் தன்
மகளுக்குச் செய்யக் கூடிய பேருதவி.

Glaxo

கிளாக்ஸோ குழந்தைகளுக்கான பால் உணவு

கிளாக்ஸோ கெபாட்டில் (இந்தியா) லிட்., பம்பாய் • சென்னை • மதுரை

Glaxo

L.A.S. (S)

ஈயைக் கொல்லுங்கள்

— ஆனை டைபாய்ட், வயிற்றுக் கடுப்பு, காலரா, வயிற்றுப் போக்கு, கழாய், ஆத்தாக்கல் முதலிய நோய்க் கிருமிகளை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றன

ஒரு தடவைக்கு 120 ரூபாய்கள் இழந்தன. ஓரே நேரடி எல்லாவிதமான பூ வாகனத்திற்கும் வடிகால்களான சந்திரன் எதிர்த்துவிட்டன.

ரூபாய் கிரேஸிடுக்கு 10 வருடத்தி, அருகில் உணவுப் பதார்த்தங்கள், ரூபாய் உணவுகள் இவற்றிலேயே வாகனத்தி, அருகில் இருக்கிற சிறிய நோய்க்கள் வழியாக இந்த அருகத்திலேயே பூவாகிப் பெய்க்கும் எதிர்த்துவிட்டன. ஓரே எல்லா 60,00,000க்கு மிகுந்த நோய்க்கிருமிகள் வாகனத்திலேயே!

ரூபாய் கிரேஸிடுக்கு 10 வருடத்திக்கு 10 வருடத்திலேயே, எல்லாவுக்கும் எல்லாப் பூவாகிவுமே துரிதமாகவும் சித்தமாகவும் கொண்டுவிட்டன.

8 உணவிலேயே நோய்க்கள் பூவாகி வாகனத்திலேயே!

வடிகால்களில் வாகனத்திலேயே வாகனத்திலேயே (வடிகால்களில் வாகனத்திலேயே வாகனத்திலேயே)

Doric

டோரிக்

சிறந்த பிரயோகனமுடைய
பேனாக்கள்

முகாம் ரூ. 6-

எலி - ரிகல்
ரூ. 6/8

டோரிக் பேனா எல்லா
வகுதரப்பட்டவர்களுக்கும்
உதவியுள்ளது. இவ்வாறு
மிகவும் உதவியுள்ளது.

1. இந்த டோரிக் பேனா உட்கார்ந்தபடியே எழுதும் அளவு
மிகவும் உதவியுள்ளது.
2. மிகவும் உதவியுள்ளது.
3. மிகவும் உதவியுள்ளது.
4. மிகவும் உதவியுள்ளது.
5. மிகவும் உதவியுள்ளது.

எல்லா வகையிலும்
இவ்வாறு உதவியுள்ளது.

டோரிக் பேனாக்கள்

மிகவும் உதவியுள்ளது.
மிகவும் உதவியுள்ளது.
மிகவும் உதவியுள்ளது.
மிகவும் உதவியுள்ளது.

பதினொவது அகில இந்திய காதி, சுதேசி கைத்தொழில் பொருட்காட்சி

(சேலம் தள அமையத் தடத்தற்புறது)

இளைசு, நடன, நாடக நிகழ்ச்சிகள்

இளைசு மாலை 6-30 மணிக்கு

சந்தேச மண்டபத் திறப்பாளர்: சீனிவாசுலு சித்தூர் ஸ்ரீ வி. நாகையா அமைச்சர்.

6-8-51	ஞாயிறு	சூழல் பிடிவா	—	பாட்டு
7-8-51	திங்கள்	செவ்வா, சீனிவாசுலு குமாரி ஆர். தங்கமணி	—	நடனம்
7-8-51	செவ்வாய்	செவ்வாசுலு குமாரி ஆர். உதயாங்கி பாரிடி	—	பாட்டு
இரவு 9 மணிக்கு		சேலம் ஸ்தலிபம்	—	"உயிரோயிபம்"
		உத்தரகாசியில் தாடக சங்கத்தார்	—	(நாடகம்)
8-8-51	புதன்	சூழல் சிவசுந்தரி, பத்மினி, சரணி & பாரிடி	—	நடனம்
9-8-51	வியாழன்	ஒத்திசை உரை சிவசுந்தரி ஆர். கே. எம். சேனாதரன்	—	"மணிதம்"
10-8-51	வெள்ளி		—	(நாடகம்)
11-8-51	சனி	ஒத்திசை உரை சிவசுந்தரி ஆர். கே. எம். சேனாதரன்	—	"ஒளவையா"
12-8-51	ஞாயிறு		—	(நாடகம்)
13-8-51	திங்கள்	ஒத்திசை உரை சிவசுந்தரி ஆர். கே. எம். சேனாதரன்	—	"முத்திசை ரோஜா"
			—	(நாடகம்)
14-8-51	செவ்வாய்	ஒத்திசை உரை சிவசுந்தரி ஆர். கே. எம். சேனாதரன்	—	"இசைப்பேட்டி"
15-8-51	புதன்		—	(நாடகம்)
16-8-51	வியாழன்		—	
17-8-51	வெள்ளி	குமாரி உதயா (பாண்டி)	—	நடனம்
18-8-51	சனி	செவ்வா இளைசை மன்றத்தார் (குமாரி சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி) ஆர். சேனாதரன் ஆர். கே. எம். பி. சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி சூழல் சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி	—	"மணிதம் மிகுதம்"
			—	(நாடகம்)
19-8-51	ஞாயிறு	சீனிவாசுலு சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி சூழல் சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி	—	"கவிதை கவிதை"
			—	(நாடகம்)
20-8-51	திங்கள்	சூழல் கே. பி. சிவசுந்தரி & பாரிடி	—	பாட்டு
21-8-51	செவ்வாய்	"சுந்தரி" குமாரி சிவசுந்தரி & பாரிடி	—	நடனம்
22-8-51	புதன்	சந்திரா நாடக அமைச்சர்	—	"சித்"
23-8-51	வியாழன்		—	(நாடகம்)
24-8-51	வெள்ளி	சந்திரா நாடக அமைச்சர்	—	"தோழன்"
25-8-51	சனி		—	(நாடகம்)
26-8-51	ஞாயிறு	சூழல் சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி & பாரிடி	—	பாட்டு

(சேலம் தள அமையத் தடத்தற்புறது)
சூழல் சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி, சிவசுந்தரி

பொருட்காட்சி கமிட்டியார்

7am-Buk தசை, நோவுகள்

வலிகள், சுளுக்குகள் ஆவியவற்றை

ஜாம்பக் எவ்வளவு விளைவாகக்
குணப்படுத்துகிறது பாருங்கள்!

ஜாம்பக் மூலிகை ஆயின்ட்மென்ட் உங்கள்
தசைக்கும் சுளுக்கும் தேவையான விடுக்கள்,
அங்கு உங்கள் நோவுகள், பிடிப்பு இவை
களை ஜாம்ப-பகிதிகள் எடுத்த குணவுதத்
தவையாகக் வெளிப்படுத்தி விடுகின்றன.

ஜாம்ப - பக்
கலிகை மல
மாப் மதரப்
செய்தது.

சீராகிவிடுகின்ற ஜாம்ப-பக் உங்கள் விடுக்கிறது. ஜாம்ப-பக் உங்கள் தசைகளைக்
எட்டாசையும், வறுமையையும் இருக்கச் செய்கிறது. கைமச்சி, மந்தம் இதர சரும,
மல்கை நோய்கள், மூலம் ஆவியவற்றிற்கு ஜாம்ப-பக்
அதி அற்புதமான சிகரணியாகும். வெட்டுக் காயங்கள்,
கொழுப்புக் காயங்கள், சேதமுப் புண், ஈனங்கள், மண்
கட்டச் சோறி, ஆராத சணங்கள், பூச்சிக்கடி, மூலிய
வற்றை ஜாம்ப-பக் விளைவாகக் குணப்படுத்துகிறது.

ஜாம்ப-பக் உலகத்தின் சிறந்த சரும ஆயின்ட்மென்ட்
மிகுக் கொழுப்பு கலப்பற்றது என்பது உத்தரவாதம்

FIG 2

சுருண்டுகள்: மெனிக். தாத் உ கோ., பி. டி. மதராஸ்

B. I. S. N. கம்பெனி லிமிடெட்

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - சீரங்கு - சிங்கப்பூர்

S. S. “ரஜுலா”

சென்னை புறப்படும் தேதி
நாகப்பட்டினம் புறப்படும் தேதி

1951 ஜூலை 27ம்.
1951 ஜூலை 28ம்.

கப்பல் புறப்படும் அந்த வரிக் 6 மணிக்குமேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது
கப்பலேற்றத்தான ஏற்பாடுகள்:

சென்னை விடுகிறது: 1951 ஜூலை 27ம். பதினாறு மணிக்கு மேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது
சென்னை விடுகிறது: 1951 ஜூலை 28ம். பதினாறு மணிக்கு மேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது

பதினாறு மணிக்கு மேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது
பதினாறு மணிக்கு மேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது

சென்னை 1951 ஜூலை 27ம். பகல் 1 மணிக்குமேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது
சென்னை 1951 ஜூலை 28ம். பகல் 1 மணிக்குமேல் காங்கோ கப்பலேற்ற இலாகாது

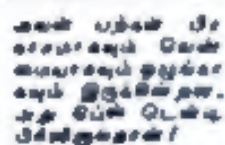
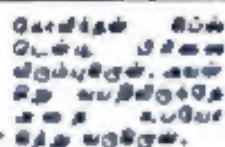
பின்னி & கோ., (மதராஸ்) லிமிடெட் | மதுரை கம்பெனி லிமிடெட்
7, அரமணக்காரத் தெரு, மதராஸ் | முதல் கிளம் பீச்சோடு, நாகப்பட்டினம்

கோலிந்தன் கிப்ஸ் உபயோகிக்கிருன்—
அவன் பற்கள் வெண்மையாகவும் ஒழுங்காகவும் இருக்கின்றன.

நீங்களும் கிப்ஸ்

உபயோககரமான கவிதை

[illegible]

தீபம் டென்டிபிரிஸ்

ஒழுங்கான முறையில் பற்களை
செவ்வகமயமாக்க கத்தம் செய்கிறது

பேரவையுள் சேர்த்துள்ளார்—மருத்துவப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

010-3747111 FAX

ஸ்ரீ எஸ். தங்கிணுமூர்த்தி செட்டியார்

● சென்ற 26-8-51 அன்று தமது 72-வது வயதில் புதுச்சேரியில் காலமான ஸ்ரீ எஸ். தங்கிணுமூர்த்தி செட்டியார் (Dubash-Chevalier De L'Ordre L'Etoile Noire) அவர்களது மரணம் குறித்து மனம் உழன்று அன்றாது உறவினர்களும் நண்பர்களும் அனுப்பி வைத்த அநுநாடச் செய்திகளுக்கு, புதுச்சேரியில் காலஞ்சென்ற எஸ். செல்வராஜா டு செட்டியார் அவர்களின் குடும்பத்தினர்கள் யாவரும் தங்களது மனப்பூர்வமான வந்திவைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்; ஓய்வொருவருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் தங்களது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியாமைக்கு வருந்துகின்றனர்.

● கடல் கடந்த பிரதேசங்களில் சுப்பல் வாணிபத்தை விரிவான முறையில் நங்கு வெற்றிகரமாக செய்த வரும் மதராஸ் மெஸர்ஸ். எஸ். செல்வராஜா டு செட்டி அண்டு கம்பெனி (இந்தியா)யில் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ தங்கிணுமூர்த்தி செட்டியார் அவர்கள் ஓர் பிரதம பங்காளர். மேலும் மேற்படி கம்பெனியைச் சார்ந்த இந்நே துறையில் வர்த்தகம் செய்துவரும் புதுச்சேரியிலுள்ள மெஸர்ஸ். எஸ். செல்வராஜா டு செட்டி கம்பெனியில் பூரண உரிமையாளரும் ஆவர்.

● காலஞ்சென்ற செட்டியார் அவர்கள் தயான சிந்தை படைத்த ஓர் உத்தமர்; புதுச் சேரியிலும் மற்றும் வெளியூர்களிலும் உள்ள பல அற நினைவங்களினெல்லாம் ஊக்கத் தோடு பங்கெடுத்துக் கொண்டு அவைகளில் ஈடுபாடுக்குப் பாடுபட்டார்.

● புதுச்சேரியில் 11-7-51 அன்று அன்றாது இறந்திச் சடங்குகள் நடைபெற்றன.

பிபாருள் அடக்கம்

பக்கம் 10
இதழ் 51

1951 ஜூன் 22

பக்கம் 52

புத்தயிர்!	சான்றி	...	10
பொதுஜனம் பொருத்தவர்!	...	...	11
திவாகரம் காது செவிக்குக் காது?	...	...	12
தோய்கிறே! ஒடுங்கி!	...	...	14
அக்கப்போர்	...	...	17
பொருளியின் செங்கல்	கல்வி	...	18
மத்திய தேர்தல்	ஜெபமணி	...	27
பட்டதாரி வேண்டும்!	சீரோஜா சாமுத்திரி	...	29
அதிர்வுடமற்ற சனங்கள்	எம். கே. செட்டு—'வாசுதி'	...	33
படித்துப் பாருங்கள்!	...	...	38
பாடி நம்பினால்?	சாமா	...	39
வினாறுத் தேவதை (பாப்பா மணி)	சா. கா.	...	40
திரு செயல்கள்	சுந்தர கப்பு	...	44
மேகம் விவியுது	ச. வேங்கடாத்தியம்	...	49
மலரும் மனமும்	எம். வி. எம்.	...	54
ஆரோக்கிய சகலம்	வி. எம். குமாரசாமி	...	55
கண்ணாறுச்சி	செனிகள்	...	57

"கல்வி"யின் வேலியாகும் கதைகளில் உண்மை போன்றவை எல்லாம் எப்போதும் பெயர்வோ! உண்மையானவை எப்போதும்.

அட்டைப்பட விளக்கம்

இந்த இதழ் அட்டையில் அழகிய பூஞ்சோலை நிறைந்தது. அந்தப் பூஞ்சோலையில் வண்ண மலர்கள் அழகாகப் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. அதே, அங்கே ஒரு மரத்தினையில் தாள் பறவை அமர்ந்து தன் குஞ்சுகளுக்குப் பரிசுடன் உணவு கொடுத்துிறது! அணிந்திருக்கிற, தன் குட்டிக் கால்களில் நயந்து விளையாடுகிறது.

மேலே.....சீரோஜா மல்கள்போல் காண்கின்றனவே.....அவை மல்கள் அவ்வ; வண்ணத்தில் பூச்சிசெந்தாம்.

வண்ணத்தில் பூச்சிகள் அழகிய மல்கள் போலவே இருக்கின்றனவே என்று மயங்குகிறோம் அவ்வகா! இந்த மயக்கம் டயிங்...எச். டேவின் என்ற ஆய்வில் விளக்குக்கும் ஏற்பட்டது. அவர் ஒரு கவிதை உருவிகு:—

"வண்ணத்தில் பூச்சிகள் பூச்சிகளை அல்ல. அவை நெருக்கம் கொண்ட புஷ்பங்களே. ஆனால் அந்த வண்ணத்தில் பூச்சிகளுக்குத் தாம் இப்படி மாறி விட்டோமே என்ற கருத்தும் உண்டு. மறுபடியும் தம் பூவ் சிவகைய அடைய வேண்டுமென்று மலர்களிடையிலும் இலைகளிடையிலும் வந்து உட்காருகின்றன.

"இந்த வண்ணத்தில் பூச்சியின் சிவகையில்தான் காணாமலிருக்கிறேன், என் அறிவு எத்தனையோ புதுப் புது விஷயங்களில் சென்றதும், மிகப் பழைய கருத்துக்களிலேயே என் மனம் இப்பம் துக்கின்றது!"

எவ்வளவு அரிய உண்மையை, வண்ணத்தில் பூச்சியை உதாரணமாக வைத்துக் கொண்டு சொல்லி விட்டார்!

இன்று கவிதை இவ்விதம் எவ்வளவோ வளர்ந்து விட்டது. எனினும், கம்பர் கவிதைகளும், வள்ளலார் குறளும், காந்தராக் காலத்திலேயும் மனங்கொண்ட இப்பம் தருவது ஒன்றில்தான். சந்தை உலகம் எத்தனையோ புதுப் புது ரகங்களும் கொட்டுக் களும் இன்று வந்து உலகியின்றன. எனினும், பழமையான தோடி சங்கராபரண ராகங்களைப்போல் மனங்கொண்ட சிவகைய தருவது வேறில்தான்.

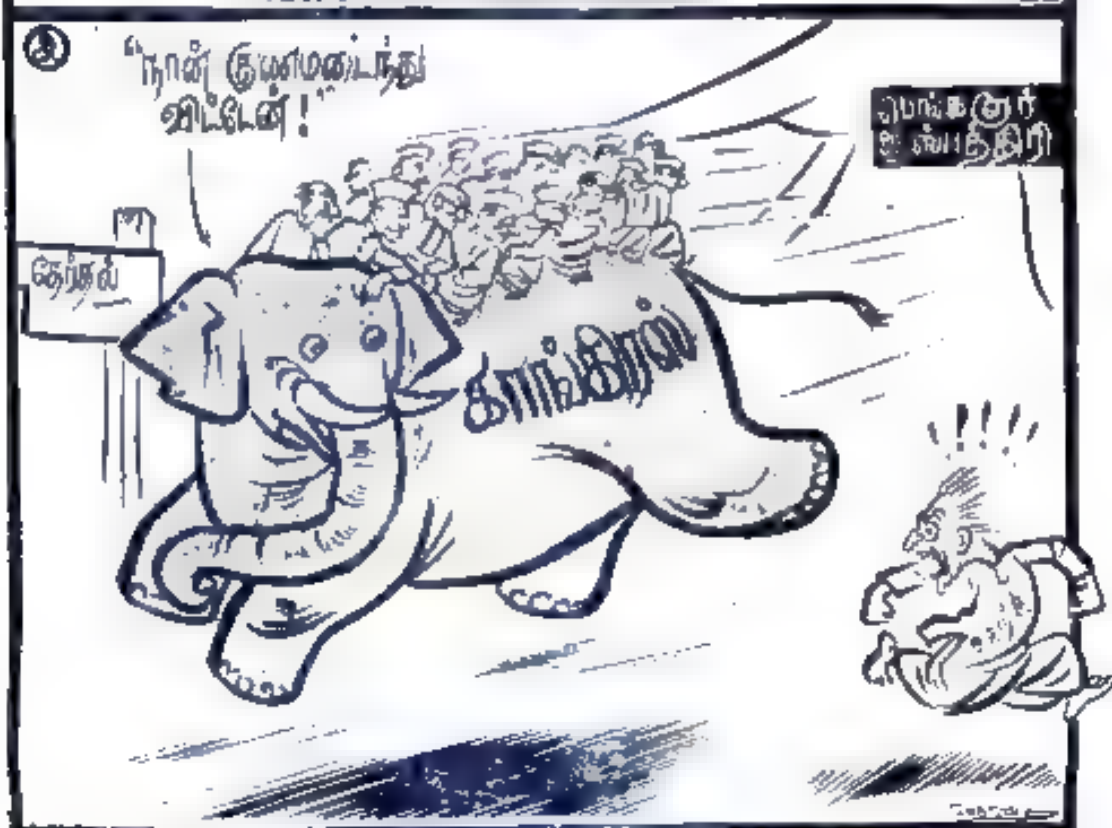
இந்த அற்புத உண்மையை இந்த இதழ் அட்டையிலுள்ள வரைக் கரம் உள்ளங்களில் எடுத்த வடிவத்துக் காட்டி உணர்த்துகிறது.

①

②

பொது இனம் பொல்லாதவர்

"விடுக, ஐயா! ஐயா! அமருக! வித்திருக்க! யாரோ என்னைவரை பார்த்தேன்? தீயவனானே! எத்தோவும்! ஆம், எத்தோவுத்தான்! இப்போது எத்தோவுப்படாமல் வேறு எப்போது எத்தோவுப்படுவது? பெங்களூர் செய்தி களைக் கேட்டவர்கள் அம்மையா? காங்கிரஸைப் பற்றி என்னவெல்லாமோ சொகு கையக்காரர்கள் சொன்னார்கள்? 'உயிர் மயங்கி விட்டது!' 'இனிப் பிழைக்காது!' 'பிழைத்தாலும் உயிர் இறுக்காது!' 'உயிர் இறுத்தாலும் காரியத்துக்கு உதவாது!' எத்தெக்கையம் வினாக்கள் வந்து அனத்தார்களே! அவ்வளவுப் பெய்யா யின பார்த்தீரா? காங்கிரஸ் 'ஐம்' என்று பிழைத்தெழுத்து உட்கார்த்துவிட்டதே!

"ஆமாம், ஐயா, ஆமாம்! காங்கிரஸுக்கும் பிராயம் முறித்து உட்டுத் தள்ளித் தோயிருத்தது என்னமோ உண்மைதான்! மார் 'இக்க' எங்குக்கள்? கொஞ்சம் தோய்ப்பட்டிருத்ததும் உண்மைதான். முக்கியமாக, இரண்டு தோய்கள் வளர்த்திருத்தன. ஒன்று ஒற்றுமைக் குறைவு; இரண்டாவது, துயிமைக் குறைவு. ஆனால் பெங்களூர் உற்று என்ன சாமான்யப்பட்டதா? உரத்த மகாநகர கூட உட்கப் பளம் சூழ்ந்திருத்தபோது பெங்களூர்க்குச் சொகு கையம் பெறவில்லையா? அகே இந்தியக் காங்கிரஸ் உயிர்க்கையப் பெங்களூரில் கூட்டத் தீர்மானித்த போதே தானும் முடிவு உட்க விட்டேன், -காங்கிரஸ் இந்தத் தடவை பிழைத்து விடும் என்று.

"தோய் தோய்கள் வருவது மனிதர்களுக்குச் சாதாரண விஷயம். மனிதர்கள் நடத்தும் கந்தாபனங்களுக்கும் தோய் வருவது இயற்கைதான். எந்த கந்தாபனத்தான் ஒற்றுமைக் குறைவு பன்னும் தோய் பிடிக்காமலே வளர்த்தது? தெற்றுத் தோய்ப்பெய பிரஜா உட்சிவினே பிரகாசத்துக்கும் சங்க வுக்கும் உண்டை; கங்காபனத்தின் கோலுக்கும் ஜாசந்தர் உட்செக்கும் வேற்றுமை. பழைய பிராய காங்கிரஸ் கந்தாபனத்தின் கை எம்மம் ஒற்றுமைக் குறைவு ஏற்படுவது இயல்புதான்.

"ஆனால் துயிமைக் குறைவு அப்படியன்று. அது மிகக் கொடிய தோய். துயிமைக் குறைவு ஏற்பட்ட கந்தாபனத்தின் சிக்கிரமே புரையோடிவிடும். கந்தாபனம் பிழைப்பதே துயிபயமாகிவிடும். இதை உணர்ந்து பெங்களூரில் இரண்டு தோய்களுக்கும் தம் தகையர்கள் சிக்கிரம் செய்திருக்கிறார்கள். ஒற்றுமையை நீர்த்தாட்டவும் துயிமைவை வளர்க்கவும் உதந்த முடியுமில்லை செய்திருக்கிறார்கள். 'காங்கிரஸுக்கும் சொகு உதவாது; காங்கிரஸ் இயல் பெங்களூரில் பொதுப்படைவாக ஒப்புக கொள்வோர் அகுவருக்கும் தங்கவது கூறியவன்றும்; போனவர்களுள் திரும்பி வந்தால் கோத்துக் கொள்ளத் தயார்' என்று கூறி, காங்கிரஸின் உதவாத திறத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

"அத்துடன், காங்கிரஸின் துயிமைக் குறைவு வளராமல் தடுக்கவும் கையுப்பான ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கந்தாபன கழகம் பற்றி ஏதாவது பிரகர் வந்தால் உடனுக்குடன் சரியான முறையில் விசாரணை செய்யப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். வேறு என்னதான் செய்ய முடியும்? மனிதர்கள் மனித சாத்தியமான காரியத்தைத் தானே செய்யலாம்!

"மீண்டும், உட்க உணர்-பார்க்கமென்றுகளுக்கு அமேட்சைகள் தேர்த்த தெருப்பாதித் பிரகு ஏற்பாடுகளுக்கும் என்னவது தெளிவான முறையை கருத்திருக்கிறார்கள். பாருங்கள்!

"என்ன? என்ன சொக்கிறீர்! ஆம், தேர்த்தம் திட்டத்தில் அவ்வளவு விரைமான அம்மம் ஒன்றுமில்லை என்பது உண்மைதான்; ஒத்துக் கொள் கிறேன். ஆனால் விரைமான திட்டங்களைப் போட்டு விட்டுக் காரியத்தில்

கடத்தாமலிருப்பதில் என்ன பயன்! வடவிலும் ஆளாதவர்கள் திட்டத்தைப் பலமாகப் போடு வார்கள்; செயலில் ஒன்றும் நடத்தாமல் இருக்கன். நம் காய்விரல் தங்கங்கள் மீதமான திட்டத்தைப் போட்டு அதிகமாகச் செய்து காட்டுவார்கள்.

“முதல் முதலில் காய்விரல் அதிகாரத் துக்கு வந்தபோது சொன்னதை யெல்லாம் கிடைப்போது” விவரம்! “சென்றுக்கொண்ட பல முயற்சியும்” என்னுங்கள்; சூழலுங்கள். “ஆய யங்களைத் திறப்போம்” என்னுங்கள்; திறத் தார்கள். “நியந்தரணை மூழ்ப்போம்” என் னுங்கள்; ஒழித்தார்கள்.

“அய்விரைமே இப்போது ‘அடுத்த யுகத் துக்குள்ளில் நாட்டின் பொருளாதார நிலை களைய உயர்த்துவோம்’ என்று உதவியிருக்கி றார்கள்; உதவியடியே செய்து காட்டு வார்கள் என்பது நிச்சயம்.

“உதவி வந்தது எப்படியும் பார்த்தாலும் காய்விரைமே வட்டிலும் நல்ல கந்தாயைப் வேறு எது சொல்லுமே, பார்த்தலாம். காய் விரை தங்கங்கள் மீது விட்டு மீறாத தங்கங்கள் தான் எங்கே இருக்கிறார்கள்!”

“அதோ விவரம் அளிகள் உறுதி கொண் டிருக்கிறார்! காண்குப்பாவிதான் கருமூலம் உறுதி கொண்டிருக்கிறார், அதைச் சமாளித் துக் கூடியவர்கள் காய்விரை தங்கங்களைத் தவிர வேறு யார்? சொல்லும், பார்த்தலாம்!”

“ஆகையால், கருமூலத்திலும், கருமூல தங்கமே வந்திருக்கிற காய்விரைமேயும் கருமூலம் போட்டு; வேறு யாருக்கும் இல்லை! தெரிவித்தே!.....

“ஆனால் இந்தக் காலம் 33 ஏன் அமர லும் இல்லை, உட்காரலும் இல்லை, வித்திருக்கலும் இல்லை? ஏன் சின்று கொண்டேயிருக்கிறீர்! ஏன் ஒரு வார்த்தையையும் போலாம் மெனனம் சாதிக்கிறீர்!.....” என்று ஸ்ரீ பொது நாயகர் உதவி மூலக் கிழவந்தரையப் பேச்சை நிறுத்தவும், நாம், “நாயகர்! 33 ஏன் கருமூலத்தில் உட்காந்திருப்பதால் நாம் அமரவே, உட் காரவே, வித்திருக்கவே முடியவில்லை. 33 மூலக் கிளாமல் பெரி வந்ததால் நாம் ஒரு வார்த்தை போடும் முடியவில்லை!” என்றோம்.

“அடடட! அப்படியே! இதோ உமது கருமூலம்!” என்று சொல்லி ஸ்ரீ பொது நாயகர் எழுந்தார்.

“இப்படியே ஒவ்வொரு வாரமும் வந்திருந்து கருமூலம் வேறாகவே 33 செய்து விட்டால் நமையிருக்கும்!” என்று சொல்லி கண்ட கொடுத்தோம். பின்னர் ஏன் அய்விரை சொன்னோம் என்று கவனிப்பட்டுமே.

ஏனெனில், ஸ்ரீ பொது நாயகர் சொம்பப் பெயர்வந்தார்! நாம் சொன்னபடியே ஒரு வேளை செய்தாலும் செய்து விடுவார். ஒரு நாள் திடீர்ப் பத்திரிகைகள் சிறுத்தினால் ஸ்ரீ பொது நாயகர் அவர்களே பத்திரிகை போட ஆரம்பித்து விட்டாரும் என்று பார்த்து தரவே அவை இத்தொடர் பிரபல பத்திரிகைகளி லார்கள் தங்கள் திரிமனத்தைத் தாங்களே சத்த செய்து 33-ம் தேதி மார்த்தாண்டி கை விட்டு விட்டார்கள்!

தீவாகரின் காது செவிட்டுக் காதா?

நமது இந்தியக் குடியரசு சர்க்காரில் உள்ள மந்திரிகளிடையே கனம் தீவாகர் அவர்கள் ஒரு சரிகை தொழிலாளர்; சந்தேப் சீரேயர்; கலை அறிவும் உடையவர். அகையால் அவர் விளம்பர இலாகா மந்திரியானார் என்றும், திரைப் பட இலாகாவில் காடுதலி இலாகாவும் அவர் சிவகாத்திலும் மேல் வந்தான் என்றும் அறிந்த பொது மக்கள் மனத்தோடும். அந்த மனத்தில் இரந்த நல்ல மனத்தில் யாவிரும். எப்படிப்பட்ட தீர கிராமணியையும் விழாவிட்டு எப்படியும் சர்க்கார் இயந்திர மூலம் நல்ல காதையும் விழாவிட்டு எப்படி விட்டது!

சென்றவாசத்தில்தான் சென்ற வந்திருக்கிறார். ஆரம்பித்ததற்குமுன் ஆரம்பிக்கப் பட்டு இப்போது அளவாகக் குறைந்ததாக விடப்பட்டிருக்கும் கிராமண சந்தேபக் கத்துரையில் நல்லவர் ஒரு பிரதானம் சொந்தார். அந்த சந்தேபத்தின் பழையவர்கள் சந்தேபக் கத்துரையில் பரதாட்டிப் பேசினார். அதைப் பொறுப்பில் பாதகமாக கொண்டுவர அவரால் பற்றும் சந்தேபம். கிராமண சந்தேபம்:— பரதாட்டி காதா சந்தேபம் இரண்டும் பரதாட்டி சந்தேபம் இது அமரங்கள் என்று அளவாகக் குறைப்பிட்டார். அந்திருந்து அவர் ‘பத்தாமி பாதாமி’ பேசுவது என்பதையும் தெரிவாக வெளியிட்டுக் கொண்டார்!

ஏனெனில், இப்போது இந்திய நாட்டில் கர் கரடக சந்தேபம் — மந்திரியுதரையில் சந்தேபம் என்ற பாகுபாடு கொண்டது. இந்த இரண்டு பிரிவுகளுக்குப் பதிலாக வேறு இரண்டு பிரிவுகள் அமரத்துக்கு வந்திருக்கின்றன. ஒன்று சந்தேபம்; இன்னொன்று மந்தேபம்.

உதா மந்தேபம் என்று மந்தையர் நினைவல் வட நாட்டில் தோன்றி அறிவிக்கப்பட்டு இரவல் குரல் கொடுக்கத் தொடங்கினது. அவ் வளவுதான்; சந்தேபம் தன் விடத்தில் இருந்து இரவல் குரல்கள் சின்று மந்தேபம் சந்தேபத்துக்கு ஆளுகையைக் கொடுத்து விட்டது!

இருமையிலிருந்து கந்தையாருமே வகையில் மந்தேபம் தோன்றி விட்டது.

சந்தேப சந்தேப தன்மைக்குப் பெயர் போன மந்திரியுதரையில் விடுவதில் சந்தேபம். இப்போ தெய்வமே சந்தேபம் கொண்டுவரது. மந்தேபம் தோன்றி கிராமணியோ, அல்லது பிரதேசோ கிராமண, அல்லது குறைந்ததில் இரவல் குரல்களோ கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்.

“கரவம்பா” “கரவம்பா” என்று அல்லது சந்தேபம் ஒரு விடத்திலிருந்து வரும். அதைத் தட்டிப் படுத்தி “போட்டப்பா” “போட்டப்பா” என்ற கூக்குரல் இன்னொரு விடத்திலிருந்து வரும்.

ஆடவரும் பெண்டிரும்
ஆவதுடன் விரும்புவது

ஸ்டேப்ரைட்

பாத்திரங்களே !

உங்கள் வீடுகளை அலங்கரிக்கச்
செய்வதும் நீடித்த உழைப்பை
அளிக்கக் கூடியதும் ஸாம்ஸன்
ஸ்டேப்ரைட் பாத்திரங்களே !!

மணக்கக் கூடும் அழகிய வடி-
வங்களில் பல பல ரகங்களில்
உள்ளனவாய் வந்துள்ளன !!!

இந்தே ஒரு ஓலை விளம்பம் செய்யுங்கள் !
ஸாம்ஸன் அன் கோ., லிட்.,
151, பிராட்வே ■ மதராசு-1
போன் : 4532 தந்தி : BANAPAK

எலக்ட்ரிக்

மோட்டார்கள்

பம்பு செட்டுகள்

இன்ஜின்கள்

மற்றும் சகலவிதமான

மெஷினரி காரமானவற்றுக்கும்

ஸாம்ஸன் அன் கோ., லிட்.,

151, பிராட்வே :: மதராசு 1

போன் : 4532 தந்தி : BANAPAK

மரணிடர்கள் விரும்பும் பரிமாணத்திற்கு

**காஷ்மீர்
புக்கை**

சாமான்களை
உபயோகிப்பவர்கள்

காஷ்மீரோடுகூடிய புதுமைக்கும்,
இப்போதும் மிகுந்த தன்மை
தும், நீடித்த இனிமைக்கும்
காஷ்மீரோடுகூடிய பல்புடைய
உக்கைமேலே துவங்கும். அத
விவரிப்பதை உத்தேசமாக...
அரிப்பு, மலர்ச்சி அடங்குதல்
... உக்கை குழியமடிதலும்,
நறுமணத்தாலும், நன் மருவ
தும் புதுமையுடனும் இதைச்
சேர்ந்தே.
இந்தே ஒரு புது காஷ்மீர் புக்கை
டாகம் பவுடரை வாங்கி விட
மந்திரமேற்பெய்துங்கள்!

காஷ்மீர் புக்கை டாகம் பவுடர்

1908-ம் வருஷத்திலிருந்து கோல்கோட் உபநீத ரகத்திற்கு பெயர்போனது.

அக்கப்போர்

"அப்பாடா என்னெய் வயல்க் என்னெய் வடிவெடுவதை சிறுத்த வேண்டும். குருட் என்னெய் உற்பத்தியையும் சிறுத்த வேண்டுகிறது." —பிரிட்டன் அரசாங்கம்

"பிரிட்டிஷ் எக்கோனிக் இந்தப் போக்கை வடிவெடுக்க முட்டாத்தனம். குருட் உலர்ச்சை" என்று பாரதீய எக்கோனிக் அறிக்கையாம்.

"என்னெய் ஏற்றுமதி சிறுத்த போதலம் குறைவும் வருமானத்தை எடு செய் வகி போட வேண்டுகிறது" என்று பாரதீய பிரதமர் சிங்கம் வகுத்துவிட்டு என்று டெல்லாச் செய்தி கூறுகிறது.

வேண்டுமானால், வரி போடச் சிறுத்த வறுத்த மந்திரி ஒருவரை எய் பெரிவியாக்கு அனுப்பி வைக்கலாம்.

"சாஹோய் மரங்களைத் திருட்டுத்தனமாக வரவாறு வெட்டினால், அதை எக்கோனிக் அரசாங்கம் பட்டத்தில் வெறுமனம் அளிக்கப் படும்." —ஒரு அமெரிக்கன்

பாருக்கு வெறுமனம்! திருட்டுத்தனமாக மரங்களை வெட்டினவர்களுக்கு!

"பிரெஞ்சு பார்த்திக் குத்யவரிக் கந்துகள் எட்டப்பட்டன." —சென்னை, வகையகோத்தனம் செய்தி

"குத்யவரிகளை அப்படித் தாள் குதி தோண்டிப் புதைக்க வேண்டும்" என்று சிங்கம் வகுத்துச் செய்துள்ள தோழி ஒருவர்.

"134 கோடி ரூபாய் பெறுமான ஈழநிலம் தாதும் வெளி வரவாறுக்கு அனுப்பப்பட்டன." —இந்திய எக்கோனிக் அறிக்கை
அதற்கு இங்கு கோடி ரூபாய் வரவாறு தற்கு வரிக் ஒரு கோடியிலிருந்து மறு கோடி வரை அங்கிலெண்ட் பித்திரைத என்று சிங்கம் ஒரு குடும்பந்தர்.

"எட்ட லாசன் பெற்ற வேல்க்கன் வரவும் இல்லாததால் வேல்க்கன் பிரதமராகவாத அகில வரை சிறப்பினமாக சிபப்பித்தலாக வேல்க்கன் அரசாங்கம் எட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது." —சென்னை செய்தி

இப்படி சிபப்பிக்கப்படும் அகில சிறப்பினம் எட்டத்துக்கு அகிலமான முறையில் வந்த கொள்ள மாட்டார்கள் என்று எதிர் பார்க்கலாம்.

"வெ தலைக்கன் போய் விட்டாலும், பல கால்கொல்லக்கொண்டியம் தாதும் இதுவரைக் கால்கொல் இன்னமும் பலம் பொருத்திய விதம் பரமமாகிய இருக்கிறது." —ஒரு மந்திரி

வரப்போகும் பொதுத் தேர்தலுக்கு அகில தாதும் வெகு உபயோகமாக இருக்கலாம்!

"கடமாமுல் பட்டாசாங்கன் வேண்டும்." —சுரூஷி
பிரதமரின் பெருமையில்தே சிக்க வரப்பாடு அப்பொழுது ஈழகாலதே என்று ஒரு உபாத்தி வாய் வலிப்படுகிறோம்!

"இருவரும் அருளி என்று மனிக் சிராமத் திக் ஒரு தப்பிக்கவாறு குழுகைத் தைடவாறு." —அம்பலா செய்தி
பிரதமரின் தன் தா வரிவாறுவகி எட்ட அருமியுள்ள இந்த அருளி சிராமத்துக்கு எம் எக்கோனிக் ஏதாவது பரிசைக் வழங்கலாம்.

"மரண வரிவை மந்திரி எக்கோனிக் வித்ததால் தாதுவ எக்கோனிக் அதிக் ஒரு பங்கைய் பெற சிபப்புகிறது." —எய் கோவாசன் செய்தி
சிபப்பித்தாலே! மரணமடைந்தோரின் மரணத்துக்கு தாதுவ எக்கோனிக் தங்கன் பங்கைச் செய்திருக்கலாம் அல்லவா!

"உலம் எதிரிக் விழுந்து ஈழவர் மரணம்." —சென்னை செய்தித் தலைப்பு
உலம் எதிரிக் விழுந்தவர் பங்கத் தாதுவ கனிக் கிணவாததற்கு மரணமடைந்திருக்க வேண்டும்!

"கெளரிபா போர் சிறுத்தப் பெண்க வார்த்தை கனிக் ஸ்டுட்டுக்கெட்டா ஏற்பட்டிருக்கிறது." —சென்னை செய்தி
இது என்ன அக்கப் போர்!

"இப்பொழுது கால்கொல் உல்குடன் இருத் தால் அவருக்குச் சிறுததால் தைடக்கும்." —அகிலமிக் சிறுததால்
பூகம்பத்தாருக் கண்டெட மயம் வல்காத அகிலமிக் மனிக் ப் சிறுததால் இத்தப் பெண்கக் கெட்டா பங்கத்துவிடப்போகிறார்கள்!

க ள் டி		
(மார்ச் மீதம்)		
ச த்தா விவரம்		
	ஒரு மாதம்	குறைந்த
இந்தியா	ரூ. 12-8-0	8-8-0
பிரேசிய		
மேலியா	ரூ. 11-10-0	7-6-0
மேலியா		

குறிப்பு:—அ. பி. பி. மூலம் அனுப்புவது தைடவாறு. நவம்பரெய்து முல் பதாம் அனுப்ப வேண்டும். மேலாக் தோரிக் எட்டும் அ. பி. பி. மூலம் ஏதாவத் தோரிகைவகி ஏதாவதலாம்.
ஏதாவத் தோரிகை தங்கன் ஏதாவத் தோரிகை குறிப்பிடவும்.

கால்கொல் - கனிக் கால்கொல் - சென்னை

யொவ்வியின்

பதினெட்டாம் அத்தியாயம்
துரோகத்தில் எது கொடியது?

பிழர் தமிழ் நாட்டின் சரித்திரத் தைப் படித்தவர்கள் அந்நாளில் பெண் மணிகள் பலர் எழுத வாழ்வின் முன்னணியில் இருந்திருப்பதை அறிவார்கள். மன்னர் குலத்தில் பிறந்த மாதரசிகள் மிகவும் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். சோழகுலத்தில் பிறந்த பெண்மணிகளும் வாழ்க்கைப்பாட்ட பெண்மணிகளும் சொந்தமாகச் சொத்துரிமை பெற்றிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் தரவாரியாகக் கிராமங்களும் கன்செய் புன்செய் நிலங்களும் கால் கடைச் செவழும் இருந்தன. இந்த உடைமையான அவர்கள் எவ்வாறு உபயோகித்தார்கள் என்பதை முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டும். பலர் ஆவயங்களில் தங்கள் பெயரால் பலவித நிகுப்பணிகள் உட்பெறுவதற்குச் சொத்துக்களை உபயோகிப்படுத்தினார்கள். நினைக்கத் தகுந்தது, திருநாடு புனைந்து சாற்றுதல், தோங்குகளுக்குள் சிவனடியார்களுக்கும் திரு

அமுது செய்கிறதல் — ஆகியவற்றுக்குப் பல அரசகுல மாதர்கள் சேவர்களால் ஏற்படுத்திச் செலாவணம் அவனுக்குச் செப்பப் பட்டயத்திற் அவற்றைப் பொறிக்கும்படி செய்தார்கள்.

அரண்மனைப் பெண்டிர் ஆளாத நிகுப்பணி செய்தல் அந்த நாளில் பொது வழக்கா யிருந்திருக்க, கந்தர போழரின் அருமைப்புதல்விஞ்சுந்தரவப் பிராட்டி மட்டும் வேறொரு வகை அறத்துக்குத் தம் உடைமையானப் பயன்படுத்தினார். சேவப்பாட்டிருத்தல் தர்வதயின் சிவனாகக் கண்டு இரங்கியதனால்தானே, என்னவோ, அவருக்கு நாடெங்கும் கர்ம சுவத்திய சாஸகரன் சிறுவ வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் உண்டாயிற்று. பாதிரியாகையின் பாரந்தக் சக்கரவர்த்தியின் பெயரால் ஓர் ஆதராகை ஏற்படுத்தி யிருத்ததை முன்னமே பார்த்தோம். அதுபோலவே தஞ்சாவில் தன் தர்வதயின் பெயரால் ஆதராகை அமைப்ப

பெசல்வன்

கல்கி

தற்குத் துந்தவைதேவி ஏற்பாடு செய்
திருந்தார். இந்த விஜயதாமி தினத்தில்
அந்த ஆதாராயையை ஆரம்பிக்கவும்
அதற்குரிய தான சாலையங்களை எழு
திக்கொடுக்கவும் ஏற்பாடாகியிருந்தது.

திருநகரக் கோட்டைக்கு வெளியே
யுள்ள புறம்பாடியில், பெருமாள்
கோயிலுக்கு எதிர்ப்புறம், உருட
மண்டபத்தில் 'கந்தரசோழ ஆதார
சாலை'யின் ஆரம்ப வைபவம் நடந்தது.
திருநகரக் காக்குடி தெய்வமாதலாலார்,
கருடாழ்வார் அருடவர் கொண்டு
வந்தவசாதலாலார், விஷ்ணு கோயிலை
யோட்டிய உரு மண்டபத்தில்
துந்தவைப் பிரசாதி. ஆதார சாலையை
ஏற்பாடுக்கி வந்தார். இந்த வைபவத்திற்
காக, பத்தொன்பதாயிரத்திற்கும் அதிகம்
பங்கித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்க
ளெல்லாம் வந்தார்கள். ஆண்
களும் பெண்களும் குழந்தைகளும்
அவங்கார ஆடை ஆரவாரங்கள்
பூண்டு கோலாகலமாகத் தோண்டு
வந்திருந்தார்கள். சங்கரவர்த்தியின்
உடன் கூட்டத்து அமைச்சர்களும்

பெருந்தர சிறுதர அதிகாரிகளும் வியா
சானனம் பேரறிக்கும் உயர்ந்தோர்களும்
செப்புப் பட்டியம் எழுதும் விகை
கர்மர்களும் அரண்மனைப் பணிபுரன்
களும் சாஸனாக வந்து கூடியிருந்
தார்கள். தானை, தரிசுடை முதலிய
வாத்தியங்களின் எட்டுத்தொகுப்பு எடுத்
தும்படி நழுவிக்கொண்டு போனத்
தொடர் பண்புனைர் வந்தார்கள்.
தந்தையர் கோட்டையின் காவல் படை
வீரர்கள் வான்களையும் மேல்களையும்
கழறி 'டனூர்' 'டனூர்' என்று சொத்தி
படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்.
பழிபாட்டையவர்கள் இருவரும்
பாரிசு மீதேறிக் களிப்போமாக வந்
தார்கள். இளவரசர் மதுராத்தக
தேவர் வெள்ளியப் புரவியின் மேல்
வறி உட்காரத் தெரியாமல் உட்
கார்ந்து நவித்துக் கொண்டு வந்து
சேர்ந்தார். இளவரசர் தந்தையார்
பிரசாதிபுயம் அவருடைய பேரறிஞரும்
முதிய அரண்மனை மாதர் உயர்ந்
பங்கத்தில் வறிப் பவன் வந்தார்கள்.
இன்னொருபக்கமிருந்து எழுதும் இளைய
ராணி எத்தியின் பகை இளவரசியை
கொண்ட தந்தப் பங்குக்கும் வந்தது.

அரண்மனை மாநர்களுக்கென்று ஏற்படுத்தியிருந்த கீழ்ப்பட்டு விதான மீட்ட இடத்தில் குந்தவை தேவியும் பழுவூர் சாணியும் மற்ற மாநர்களும் வந்து அமர்ந்தார்கள்.

பிறகு, பெரிய பழுவேட்டையைச் சமீக்களு செய்ததின் பேரில் கைபகம் ஆரம்பமாகிற்று. முதலில் ஒதுவா ழுந்திகன் இருவர் "மந்திரமாவது கீறு" என்ற தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடினார்கள். பாம், மத்தளம் முதலிய இளைக்கருவிகள் ஒத்துகழிப்புடன் மிக இனிமையாகப் பாடப்பட்ட அந்தப் பாடல்க் கேட்டு மக்கள் மெய் மறந்திருந்தார்கள். அந்தப் பெரிய துளக் கூட்டத்தில் அப்போது கீச் செய்தம் கீவியது.

ஆனால் அரண்மனைப் பெண்டிர் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் மட்டும் மெய் கீய குரலில் இருவர் பேசும் சத்தம் எழுந்தது. பழுவூர் இளைபாணி கந்தினி குந்தவையை ஒருங்கி உட் கார்ந்து, "தேவி! முன்னொரு காலத் தில் சம்பந்தப் பெருமான இந்தப் பாடலைப் பாடித் திரீது இட்டுப் பாண்டிய மன்னரின் கோலயத் தீர்த் தாரல்லவா? இப்போது ஏன் இந்தப் பாடலுக்கு அந்தச் சத்தி இல்லை? பாட லுக்குச் சத்தியில்லா விட்டாலும் திரீற்றுக்கும் சத்தி இல்லாமற்போய் விட்டதே? மருந்து, மூலிகை, மருந்து வர், மருந்துவசாலை, இவ்வளவும் இவ் வளமல் இக் காலத்தில் மூடியவில் லையே?" என்று கேட்டான்.

"ஆம், சாணி! அந்த நாளில் உலகில் தர்மம் மெலோங்கி யிருந்தது. அதனால் மந்திரத் திரீற்றுக்கு அவ்வளவு சத்தி யிருந்தது. இப்போது உலகில் பாவம் மலிந்து விட்டது. அரசருக்கு விசேஷ மாகச் சதி செய்யும் துரோகிகள் எட்டி யல் ஏற்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பெல்வரம் முன்னே நாம் கேட்ட துண்டரீ ஆகையால் நான் மந்திரத் தின் சத்தி குறைந்து மருந்துதேவை யாகிவிட்டது!" என்று இளை ய பிராட்டி கூறிப் பழுவூர் இளைப் சாணி யின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தான்.

கந்தினியின் முகத்தில் எவ்வித மாறுதலையும் காணவில்லை. "அப் படியா? அரசருக்கு விசேஷமாகச் சதி செய்யும் துரோகிகள் இந்த நாளில்

இருக்கிறார்களா? அவர்கள் யார்?" என்று சாவதானமாகக் கேட்டான்.

"அதுதான் எனக்கும் தெரியவில்லை. சிலர் ஒருவரைச் சொல்கிறார்கள்; சிலர் இன்னொருவரைச் சொல் கிறார்கள். எது உண்மை என்று கண்டு பிடிப்பதற்காக இன்னும் சில நாள் இங்கேயே இருக்கலாமென்று பார்க்கி றேன். பழையகாலத்தில் இருந்தால் உலக வடப்பு என்ன தெரிந்தது?" என்றுக் குந்தவை.

"நல்ல தீர்மானம் செய்தீர்கள். என்கைக் கேட்டால் இங்கேயே கீக்கன் தங்கி விடுவது நல்லது. இவ்வளவிட்டால் இரத்யம் குட்டிச் சவராய்ப் போய்விடும். நானும் உங்க ளுக்கு என்னால் மூடிந்த உதவி செய் வேன். எங்கள் விட்டில் ஒரு விருத் தாளி வந்திருக்கிறது. அவனுல் தங்க ளுக்கு உதவியெப்பக்கூடும்!" என்றான்.

"அது பார் விருந்தாளி?" என்று குந்தவை கேட்டாள்.

"உடம்புச் சம்புகலையர் மகன் கந்த மாநன். நான்கள் அவனைப் பார்த் திருக்கிறீர்களா? தென்கிளா வலர மால் வட்டசாட்டரால் இருக்கிறான். 'ஒற்றன்' என்றும் 'துரோகி' என்றும் ஒயாமல் பிதற்றிக் கொண்டிருக் கிறான். இரத்யத் துரோகத்தைப் பற் றிச் சந்த மூன் சொல்லீர்களே? இரத்யத் துரோகத்தைக் காட்டிலும் பெரிய 'துரோகம்' இன்னதென்று தங்களால் சொல்ல முடியுமா?"

"என்னுள் சொல்ல முடியும். நான் பிடித்த கணவனுக்குப் பெண்ணுப் பிறந்த ஒருத்தி துரோகம் செய்தால் அது இரத்யத் துரோகத்தைக் காட்டி லும் கொடியதுதான்!"

இப்படிச் சொல்லியிட்டுக் குந்தவை தேவி கந்தினியின் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தாள். அவள் எதிர்பார்த்த மாறுதலுன்றும் கீழவில்கலை, கந்தினி யின் முகத்தில் முன்னோடியே மோக னப் புன்னகை தவழ்ந்தது.

"நான்கள் சொல்வது சொல்ப சரி; ஆனால் கந்தமாநன் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டான். 'எவ்வளவற்றிலும் கொடிய துரோகம்' கிறெதத் துரோ கம்' என்று சொல்வான். அவனுடைய அருமை கண்பன் என்று கருதிய ஒருவன் ஒற்றனாக மாறிப் போனது மல்லாமல் இவனுடைய முதுகில் குத்

திப் போட்டுவிட்டு ஒடிப்போய் விட்டானாம். அதுமுதல் கந்தாமரன் இவ்விதம் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கிறான்!"

"அது யார் அவன் அவ்வளவு சீர்தனமான காரியத்தைச் செய்தவன்?"

"யாரோ வந்தியத் தேவனும்! தொண்டை நாட்டில் திருவல்லம் என்னும் ஊரில் முன்னம் அரசு புரிந்த வானார் குலத்தைச் சேர்ந்தவனும்! தாய்கள் கேள்விப் பட்டதுண்டோ?"

குந்தவை தன் முத்துப் போன்ற பற்களினால் பயழச் செவ்விதழ்களைக் கடித்துக் கொண்டாள்.

"எப்போதோ கேட்டமாதிரி இருக்கிறது.....பிற்பாடு என்ன நடந்தது?"

"பிற்பாடு என்ன? கந்தாமரனை முதலில் குத்திப்போட்டு அவனுடைய கிணேதன் ஒடிவிட்டான். அந்த ஒற்றனைப் பிடித்து வருவதற்கு என் னாததுவர் ஆனவன் அனுப்பி யிருப்பதாகக் கேள்வி!"

"அவன் ஒற்றன் என்பது எப்படி நிச்சயமாய்த் தெரியும்?"

"அவன் ஒற்றனோ, இல்லையோ, எனக்கு என்ன தெரியும்? சம்புவரை யர் மகன் சோல்லுவாதத்தான் சொல்லுமேன், தாய்கள் கொண்டுமாளால் நேரில் அடைபடமே கேட்டு எல்லா விவரமும் தெரிந்து கொள்ளலாம்."

"ஆமாம்; சம்புவரை யர் மகன் நானும் பார்க்க வேண்டியதுதான். அவன் பிழைத்ததே புனர் ஜன்மம் என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்போது முதல் முறையாக அண்ணாமலையிலேதான் அவன் இருக்கிறானா?"

"ஆர்! காயர் பட்ட மதுரன் காலையில் அரண்மனையில் கொண்டு வந்து போட்டார்கள். காயத்துக்கு வைத்தியர் கிச்சை செய்த வேண்டிய பொறுப்பும் என் தலைவன் விழந்தது. மெதுவாக உயிர் பிழைத்துக் கொண்டான்; காயம் இன்னும் முழுதும் ஆறியபாடிவில்லை!"

"சீக்கன் பக்கத்திலிருந்து பராமரித்துள் இன்னும் முழுதும் குணமாகவில்லை என்பது ஆச்சரியமான விஷயம் தான். ஆகட்டும், ராணி! நான் அவசியம் வந்து அவனைப் பார்க்கிறேன். சம்புவரை யர் குலம் நேற்று முந்தா நான் ஏற்பட்டதா? பரந்தக சக்கர

வர்த்தியின் காலத்திலிருந்து வீரப் புகழ் பெற்ற குலம் அல்லவா?....."

"அதனுலேயே நானும் சொன்னேன். கந்தாமரனைப் பார்க்கும் விவரஜத்திலாவது எங்கள் ஏழா அரண்மனைக்கு எழுந்தருளுவீர்கள் அல்லவா?" எனஞன் கத்தினி.

இதற்குள் தேவசாரப் பாடல் முடிந்து தாண்டாஸன் வாசிப்பு ஆரம்பமாகிவிட்டது. முதலில் சந்திர சோழ சக்கரவர்த்தியின் திருமுகம் பாடிக்கப் பட்டது. "நமது திருமகனார் குந்தவைப் பிரசாட்டிக்கு நாம் சர்வமாவியமாகக் கொடுத்திருந்த நல்லூர் மங்கலம் கிராமத்தின் வருமானம் முழுவதையும் இளைய பிரசாட்டியார் தஞ்சைப் புறம் பாடி ஆதர சாலைக்கு அளிக்க உவந் திருப்பதால், அந்த ஊர் நன்செய் புன்செய் நிலங்கள் யாவற்றையும் 'இறையியி' நிலமாகச் செய்திருக்கிறோம்" என்று அந்த ஊரில் சக்கரவர்த்தி தெரியப்படுத்தி யிருந்தார். திருநந்திர ஊர் நாயகர் அதைப் பாடித் தன் தனாதிகாரி பெரிய பழுவேட்டையார் ரீடம் கொடுக்க, பழுவேட்டையார் அதை இரு காலங்களாகவும் பெற்றுக் கண்டளவில் ஒற்றிக் கொண்டு கணக் காயரிடம் கொடுத்துக் கணக்கில் பதிய வைத்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார்.

மேத குந்தவைப் பிரசாட்டியின் தான் சிலா சாஸனம் பாடிக்கப்பட்டது. நெற் கூறிய கிராமத்துச் சர்வமானிய நிலங்களை அந்த ஊர் விவசாயிகளை சகல உரிமாளனுடன் அனுப்பித்துக் கொண்டு கஞ்சாஹர் கந்திர சோழ ஆதர சாலை மாவத்தியருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இஞ்சாறு கலம் செல்லும் ஆதர சாலையில் கிச்சை பெறும் போயாவிகளுக்குக்காகத் தினந்தோறும் ஐம்பது பாடி பகர்பாலும் ஐந்து பாடி ஆட்டுப் பாலும் தூறு இளரீரும் அனுப்ப வேண்டியது என்று கருங்கல்லில் செதுக்கப் பட்டிருந்ததுடன், எழுதியவன் பெயரும் எழுதியதை மேற்பார்வை செய்த அதிகாரிகளின் பெயர்களும் அதில் விவரமாகப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன.

அந்தச் சிலாசாஸனத்தைப் பாடித் திருந், அங்கு இந்த வைபவத்துக்காக வந்திருந்த நல்லூர் மங்கல கிராமத் தலைவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

திரமத் தலைவர்கள் சாஸனக் கல்லைப் பப்பத்தியுடன் வாங்கிக் கொண்டு அருகில் சின்று பாண்டியின் மீது ஏற்றி னார்கள். அப்போது "மதுரைகொண்ட கோ இராஜ கோசரி கத்தரோழ சக்கர வர்த்தி வாழ்க வாழ்க!" என்று ஆவிர மாயிரம் குரல்களில் எழுந்த ஒலி எட்டுத் திசையும் பரவியது. அந்தக் குரல் ஒலியுடன் போட்டியிட்டுக் கொண்டு தூறு அறப் பதைகளின் மூழ்க்கம் எழுந்த வாரண அனாமிபது. பின்னர் வரிசைக் கொமமாக "இளைப பிராட்டி குந்தவை தேவி வாழ்க!" "வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட வீரபதி வீரர் ஆதித்த கரிகாலர் வாழ்க!" "சமம் கொண்ட இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் வாழ்க!" "சிவஞான கண்டராதித்தரன் தவப் புதல்வர் மதுராகக்க தேவர் வாழ்க!" என்றெல்லாம் கோஷங்களும் பிரதி கோஷங்களும் எழுந்தன. கடைசியில்

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம் "ஒற்றன் பிடிபட்டான்!"

அன்று நடந்த சம்பவங்கள் பெரிய பழுவேட்டரைவருக்கு மிக்க எரிச்சலை உண்டு பண்ணி யிருந்தன. சக்கர வர்த்தியிடமும் அவருடைய குடும்பத் தாரிடமும் மக்கள் கொண்டிருந்த விக லாசத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டு வதற்கல்லவா அது ஒரு சத்தர்ப்புறமாகப் போய் விட்டது! "ஜனங்களே! ஜனங்கள்! அறிவற்ற ஆடுமாடுகள்! நாறு பேர் எந்த வழி போகிறார்களோ அதே வழியில் எவாயிரம் பேரும் போவார்கள்! கவ அறிவைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள எத்தனை பேருக்குத் தெரிகிறது?" என்று தமக்குள் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு பொருமினர். "சக்கர வர்த்தி கொர்க்கத்துக்குப் போவதற்குள்ளே சாமராஜ்யத்தைப் பாழாக்கி விட்டுத்தான் போவார் போகிறார்களா? இந்த ஊருக்கு வரி வயத் தன்னி விடு!" அந்தக் திர மத்தை இறையிலிக் கொசுமமாகச் செய்து விடு!" என்று கட்டியிட்டுக் கொண்டே போகிறார்! கொஞ்சகாலத் துக்கெல்லாம் வரி கொடுக்கும் திர மமே இல்லாமற் போய்விடும். ஆனால் போர்க்களத்துக்கு மட்டும் செல்வுக்

"தஞ்சை, தானிய பண்டாரத் தலைவர், இறையிலிக்கும் தேவர் பெரிய பழுவேட்டரைவர் வாழ்க!" "தஞ்சைக் கோட்டைத் தலைவர் சின்னப் பழுவேட் டரைவர் காலாத்தண்டர் வாழ்க!" என்ற கோஷங்கள் எழுந்தபோது, ஒலியின் அளவு பெரிதும் குறைந்து விட்டது. பழுவூர் வீரர்கள் மட்டும் அக் கோஷங்களைச் செய்தார்களே தவிரக் கூடி யிருந்த பொதுமக்கள் அதிகமாக அதில் சேர்ந்து கொள்ள வில்லை. அப்போது பழுவூர் இளைப ரானியின் மூகத்தைப் பார்க்க வேண்டு மென்று குந்தவைப் பிராட்டி மூயற்சி செய்தும் பறிக் கையில்லை. மூக்கியமாக ஆதித்த கரிகாலரைப் பற்றிய வாழ்த்தோலி எழுந்த சமயத்தில் கந்தினியின் மூகத்தைப் பார்த்திருந்தால், இரும்பு ளோடு கூடப் பெரிதும் திசில் கொண்டிருப் பார் என்பதில் ஐயம் இல்லை.

குப் பனமும் உணவுக்குத் தானியமும் அனுப்பிக் கொண்டே யிருக்க வேண் டும் எங்கிருந்து அனுப்புவது?" என்று அவர் இராஜது கத்தியதைக் கேட்டு அவருடைய பணிபாட்களை சிறிது பயப்பட்டார்கள். "அன்னா! இப்படி வேல்வளம் சத்தம் போடுவதில் என்ன பயன்? காலம் வரும் வரையில் காத் திருந்து காரியத்தில் கலப்பு வேண் டும்!" என்று சின்னப் பழுவேட் டரைவர் அவருக்குப் பொறுமை போதிக்க வேண்டி யிருந்தது.

குந்தவை தம் அரண்மனைக்கு வரப் போகிறாள் என்று தெரிந்ததும் பெரிய வரின் எரிச்சல் அளவு கூடந்து விட்டது. கந்தினியிடம் சென்று, "இது என்ன கான் கேள்விப் படுவது? அந்த அர்க்கி லுக்கு எதற்காக வரவேண்டும்? அவளை நீ அழைத்திருக்கிறாயா? அவள் உன்னை அவமானப் படுத்தி வதை செயல்லாம் மறந்து விட்டாள்?" என்று கேட்டார்.

"ஒருவர் எங்குச் செய்த நன்மை வையும் காள் மறக்க மாட்டேன்; இன்னொருவர் எங்குச் செய்த தீமை வையும் மறக்க மாட்டேன். இன்ன

மும் இந்த என் கபாலம் தங்களுக்குத் தெரியவில்லையா?" என்றுள் ரத்தினி.

"அப்படியானால் அவன் இந்து எதற்காக வருகிறான்?"

"அவன் இஷ்டம், வருகிறான்! சக்கரவர்த்தியின் குமாரி என்ற இது மாப்பிள்ளை வருகிறான்!"

"நீ எதற்காக அழைத்தாயாம்?"

"நான் அழைக்கவில்லை; அவளை அழைத்துக் கொண்டான். 'சம்பவவரை யர் மகன் உங்கன் விட்டில் இருக்கிறா னுமே! அவளைப் பார்க்கவேண்டும்!' என்றுள். 'நீ வராதே!' என்று நான் சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல் லக்கூடிய காலம் வரும். அது வரை யில் எல்லா அவமானங்களையும் நான் பொறுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டி யதுதான்."

"என்னால் பொறுத்துக் கொண் டிருக்க முடியாது. அவன் வரும் சமயம் நான் இந்த அரண்மனையில் இருக்க முடியாது. இந்த கெரிகேயே என்னால் இருக்க முடியாது. மழபடி யில் கொஞ்சம் அலுவல் இருக்கிறது. போய் வருகிறேன்."

"அப்படியே செய்யுங்கள். அதை! நானே சொல்லலாம் என்று இருத் தேன். அந்த விஷப் பாம்பை என் னிடமே விட்டு விடுங்கள். அவளு டைய விஷத்தை இறக்குவது எப்படி என்று எனக்குத் தெரியும். தங்கள் திரும்பி வரும்போது ஏதேனும் சில அதிகாரமான செய்திகளைக் கேள்விப் பட்டால் அதற்காகத் தங்கள் விஷப் பாம்பை வேண்டாம்....."

"என்ன மாதிரி அதிகாரமான செய்திகள்?"

"குந்தவைப் பிராட்டி கந்தமாற ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளப் போவதாகவோ, ஆதித்த கரிகாலன் கந்தமா ரனுடைய தங்கைகளை மணக்கப் போவதாகவோ கேள்விப்படலாம்..."

"ஐயாயோ! இது என்ன சொல் றியாய்? அப்படி யெல்லாம் நடந்து விட்டால், கடுமூடைய யோசனைகள் என்ன ஆகும்?"

"பேரீக நடந்தால், கரிகரியே நடந்து விடுமா, என்ன? மதுராத்தக தேவ ருக்கு அடுத்த பட்டம் என்று உங்கள் நண்பர்களிடமெல்லாம் சொல்லி வரு கிறீர்களே? உண்மையில் அப்படி நடக்கப் போகிறதா? பெண்ணைப்

போல் காணிக்கொண்டு நடக்கும் மது ராத்தகனுக்குப் பட்டம் கட்டுவதற் காகவா நாம் இவ்வளவு பாடு படுகி றோம்?" என்று கூறி ரத்தினி தன் கரிய கண்களினால் பெரிய பழுதிவட் டரையரை உற்று நோக்கினாள். அந்தப் பார்வையின் சக்தியைத் தாங்க முடி யாத அக்திமயர் தயக்குவிந்து அவளு டைய கரத்தை எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டு "என் கண்ணே! இந்தச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சிம் மாசனத்தில் நீ சக்கரவர்த்தியாக வீற்றிருக்கும் நான் சீக்கிரத்திலேயே வரும்!" என்றார்.

இந்த மாதன் தன்னைப் பார்க்கக் குந்தவை தேவி வரப், போகிறாள் என்று அறிந்தது முதல் பரபரப்பு அடைந்து தத்தளித்துக் கொண்டிருந் தான். குந்தவையின் அறியும் அழகும் மற்ற உயர்வுகளும் நாடு அறிந்தவை அவ்வளவு? அப்படிப்பட்ட இளைய பிராட்டி தன்னைப் பார்ப்பதற்காக வருகிறாள் என்பது எவ்வளவு பெரு மையான விஷயம்? இதற்காக உடம் பில் இன்னும் பல குத்துக்கள் பட்டு நேசயாகவும் படுத்திருக்கலாமே! அடாடா! இந்த மாநிலி காலம் போர்க் களத்தில் தன்னுடைய மார்பிலே பட் டத் தான் படுத்திருக்கக் கூடாதா? அச்சமயம் குந்தவை தேவி வந்து தன் னைப் பார்த்தால் எவ்வளவு கௌர வமாயிருக்கும்? அப்படிக்கின்றி, இப் போது ஒரு சிகேகிதன் செய்த துரோ கத்தைப் பற்றிப் பலரிடம் படித்த பாடத்தைப் பல்லவா அவளிடமும் படித்தாக வேண்டும்!

இடையிடையே அக்கப் பெண்ணாசிரி யின் குடுமப்பத்தினருக்கு விரோதமாக அவன் எடுபட்டிருக்கும் இரகசிய மறந்தினைப் குறித்து நினைவு வந்து கொஞ்சம் அவளை வருத்தியது.

கந்தமாறன் யோக்யமான பிள்ளை. தந்திர மந்திரங்களும் குது வாகுதகளும் அறிவாதவன். ரத்தினியின் மோகன சௌந்தரியை அவனைப் போதைக் குன்றாகவே போதிலும் அவன் இன் னொருவரின் மனவி என் ரகினைவினால் தன் மனத்துக்கு அண் பிராட்டு வந்தான். ஆனால் குந்தவையப் பிராட் டியோச கல்யாணம் ஆகாதவன். அவ

விடம் எப்படி நடந்து
கொள்வது? என் வாறு
பேசுவது? மனத்தில் வரு
சம் வயத்தக் கொண்டு
வெளியில் இனிமையாகப்
பேச முடியுமா? அவ்வது
அவளுடைய அழகிலே
மயங்கித் தன்னுடைய சப
தத்தைக் கைவிடும்படி
யான மனத் தளர்ச்சி
ஏற்பட்டு விடுமோ? அப்
படி நேருவதற்கு ஒரு
நாளும் இடங் கொடுக்கக்
கூடாது... ஆ! இளவரசி
ஏதற்காக இங்கே வந்தாள்
பார்க்க வர வேண்டும்?
வரட்டும், வரட்டும்! ஏதா
வது முக்கக் தன்மகப்
பேசி மறுபடியும் வராத
படி அனுப்பி விடலாம்.

இவ்விதம் கந்தமாறன்
செய்திருந்த முடிவு குந்த
வைப் பிராட்டியைக் கண்
டதும் அடியோடு களைந்து
மறைந்து விட்டது. அவளு
டைய மோகன் வாடிவும்
முகப் பொலிவும் பெருந்
தன்மையும் அடக்கமும்
இனிமை ததுப்பிய அது
தாப வார்த்தைகளும் கந்த
மாறனைத் தன் வயம் இழக்
கச் செய்து விட்டன. அவ
னுடைய கற்பனா சக்தி
பொங்கிப்பெறுகிறது. தன்
னுடைய பொருளாயைச்
சொல்லிக் கொள்ள விரும்
பாதவனைப் போல் படித்து
அதே சமயத்தில் அவளு
டைய கட்டாயத்துக்காகச்

சொல்லிதவ
னைப் போலத்
தான் புரிந்த
விதச் செயல்
களைச் சொல்
லிக் கொண்
டான். தோன்
கனிதும்மார்பி
தும் இன்னும்
தன் உடம்
பொல்லாம்
பொர்க்கனத்

நில் தான் அடைந்த காரங்களைக்
காட்டி. விழுந்தவனைப் போல்
காட்டினான். "அக்க கிடுகதத்
துரோகி உத்தரத் தெயன் என்னை
மார்பிலே குத்திக் கொன்றிருந்
தான் கூடக் கவலைவில்லை. முதுகிலே
குத்து விட்டுப் போய் விட்டாபோ
என்றுதான் வந்ததன் பிடித்
திடது. ஆனகயினுலெவன் அவ
னுடைய துரோகத்தைப் பற்றித்
கொள்ள வேண்டியதாக இந்
கிறது. இல்லாவிடின், தோரீய் புற
முதுகிட்ட அடிக் தி யல்லவா
எற்பட்டுவிடுமீ? தோரீயோ மார்
பிலே குத்திக் காயப்படுத்தி விடுந்
தான், அவனை மண்ணிட்டு விட்டுப்
இடுப்பேய்!" என்று கத்தாரான்
கடவர்த்தி பொங்கக் கூறியது நத்த
வாய்க்கு உண்மையாகவே தோன்றி
யது. மகத்தவத்தையன் இப்படித்
பெய்துந் திகழேறு, அவன் விழைத்
தீய் மார் ஏமாந்து போய்விட்ட
தோரீய என்ரு யுயர்தி உண்
டாமி விட்டது. உட்கொத விவர
மாகத் தோஷமுற்படிக் கபே,
கத்தாரான் கூறியான். அவனு
ள் எவ்வுயர்தி அன்று உத்
தவக அடைந்து கத்திக் கே
கிவர்த்தி உண்டாக் கி விட்டது.

"மறநங்கன், தெனீ! கூடர் பூரீய்
தங்கிய அன்புற அவன் என்னை
யமாற்றி விட்டான். உத்தரவுத்
யுப் புறம் விட்ட காரியம் இன்ன
தென்று சொல்லவில்லை. இவ்வு
யர்த்து ஏதோ போய் அடையாளத்
தவத் காட்டி உண்டே துயர்தி
திருக்கிறான். மக்காவர்த்தியைப்
பேராய்விட்டு மார்த்தி தருக்கினை
ஆற்றித் கத்தாரன் மிடுத்து இ
கொண்டு மகத்தவகப்
புதுகி விடுக்கிறான். அத்து
டைய விட்டாறு தங்கன்
பெயர்ப்பெயர் ஏற்படுத்தி
பாடுதிக் தங்கன்கு நம் இ
கொண்டு வந்து துயர்திக்
கொண்டே கொட்டித்
தவையுத்தர் சத்தகம்
வந்துவிட்டது. அப்பா இ
றைய விடுக்கலாம் என்று
யுயர்த்து அவனைக் காவலி
வைக்கத் தோர்வி விடுக்கி
றன். எப்படியோ தப்பித்

துப் போய்விட்டான். அது விஷயத்
தில் அவனுடைய சமர்த்தன ரொச்சத்
தான் வேண்டும். நான் இந்தச் செய்தி
களைக் கேட்ட போது என் மிகுந்த
பகையாளியின் ஒற்றன் என்பதை
மட்டும் எப்போது இல்லை. அவனுடைய
கபாலத்திலேயே சில கோணங்கள்
உண்டு. அப்படி ஏதோ அசட்டுத்
தனம் செய்திருக்கிறான் என்று உறுதி
பாக எப்போதும். 'எப்படியாவது
அவனை நான் கண்டு பிடித்துத் திரும்ப
அழைத்து வருகிறேன். அவனை
மன்னித்து விடவேண்டும்' என்று
கோட்டைத் தலைவரிடம் சிபார்சை
பெறிக் கொண்டு புறப்பட்டேன்.
கோட்டையைச் சுற்றிபுறவ வடவாற்
தக்கரைபோடு அந்த வன்னியின்
சென்றேன். பாதாளம் பின்னாடு
அழைத்துப் போய் என் வன்பிண அவ
மர எப் படுத்த விரும்பவில்லை.
கோட்டையிலிருந்து தப்பியவன் எப்
படியும் மதின் வழிவாகத் தான் வெளி
யில் வர வேண்டுமல்லவா? முன்னமே
வெளியே வந்திருந்தாலும் பக்கத்துக்
காடுகளிலே தான் மறைந்திருக்க
வேண்டும். ஆகையால் வடவாற்றங்
கரைபோடு போனேன். ஒருவன்
செஞ்சுத்தாள் கோட்டை மதின் கவர்
வழிவாக இறங்கி வருவது மகவிய
சிலா வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது.
உடனே அங்கே போய் நின்றேன்.
அவன் இறங்கியதும் 'வன்பா! இது
என்ன வேலை?' என்றான். அந்தச்
வன்பா என் உடனே என் மார்பில்
ஒரு குத்த விட்டான். பாசினன்
இடித்தும் எதுங்காத என் மார்பை
இவனுடைய குத்த என்ன செய்வது?
ஆயினும் என்வ என்னாத்துடன் அவ
னைத் தேடிப் போன என்னை அவன்
குத்தியது போதுக்கவிக்கி. நானும்
குத்து விட்டேன். இருவரும் துவர்த
வந்தம் சென்றோம். அதை நாள்கள
யில் அவன் எத்தி இழந்து அடக்கிப்
போனான். என்னிடம் மன்னிப்புக்
கேட்டுக்கொண்டான். நானும் அவனை
மன்னித்து. 'ஓ வந்த காரணத்தை
உன்னையாகச் சொல்லி விடு! நான்
உனக்கு வேண்டிய உதவி செய்
கிறேன்!' என்றான். 'களைப்பாவிர்த்
தெது, எங்கேயாவது உட்கார்ந்து
கொள்கிறேன்' என்றான். 'சரி' என்று
சொல்லி அழைத்துச் சென்றேன்.
முன்னால் வழி காட்டிக் கொண்டு
போனேன். நிகரென்று அந்தப் பாலி

முதுகில் எத்தியினால் குத்திவிட்டான்.
அதன் நான் நினம் எத்தி உன்னை
போய்விட்டது. தலை சுற்றியது. தேழ்
விழந்து விட்டேன். அந்தச் சிறுவன்
துரோகி தப்பி ஓடி விட்டான்! மறு
படி நான் என் விழித்து உணர்வு வந்து
பார்த்தபோது ஓர் ஊமை மந்திரியின்
விட்டியில் இருந்ததைக் கண்டேன்....."

சத்தமாதனின் சேபனைக் கைதையக்
கேட்டு எத்தினி தன் மனநிற்குன்னே
சிரித்தான். குத்தவை தேவிக்கு அதை
எவ்வளவு தூரம் எப்புவது என்று
நீர்மாளிக்க முடியவில்லை.

"ஊமை மந்திரியின் விட்டுக்கு
எப்படி வந்து செந்திரிகள்? பார்
கொண்டு செந்திரிகள்?" என்றான்.

"அதுதான் எனக்கும் விளங்காத
மர்மரக விருத்திதெது. அந்த ஊமைக்கு
ஒன்றுமே தெரியவில்லை. தெரிந்தாலும்
சொல்வ முடியவில்லை. அவளுக்கு ஒரு
புதல்வன் உண்டாம். அவனையும் அந்
திறுக்கு எவ்வளவு காணும். எப்படி
மாயமாய் மறைந்தான் என்று தெரி
யாது. அவன் திரும்பி வந்தால் ஒரு
வேளை கேட்டவராம். இவ்வளவியல்
பழுதுந் வீரர்கள் என் வன்பிணப்
பிடிக்கும் வகையில் காத்திருக்க
வேண்டியததான்!....."

"அவன் அப்பட்டு விடுவான்
என்று சினைக்கிறீர்களா?"

"அப்பாடாமல் எப்படித் தப்ப
முடியும்? எப்பாட்டை கட்டிக்கொண்டு
பறந்துவிட முடியாதல்லவா? அதற்
காகவே, அவனைப் பார்ப்பதற்காகவே,
இங்கே காத்திருக்கிறேன். இவ்வா
வியல் ஊர் சென்றிருப்பேன். இன்ன
மும் அவனுக்காகப் பழுதுந் அரசர்
கிடம் மன்னிப்புப் பெறலாம் என்ற
வம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது."

"ஐயா! தங்களுடைய பெருக்
தன்னையே பெருத்தன்கம!" என்றான்
இளைப்பிசாட்டி. அவனுடைய மனம்
'வந்தியத்தையன் அப்பாடக் கூடாது.
அவன் துரோகியா வீரர்களாலும் சரி
தான்!' என்று எண்ணமிட்டது.

அச்சமயத்தில் அரசாமினைத் தாடி
ஒருத்தி ஓடி வந்து, "அம்மா! ஒற்றன்
அப்பாட்டு விட்டான்! பிடித்து வந்
திருக்கன்!" என்று எத்தினான்.

எத்தினி குத்தவை இருவருடைய
முத்திலும் துன்ப வேதனை காணப்
பட்டது. எத்தினி விதையில் அதை
மாற்றிக் கொண்டான். குத்தவை
யினால் அது முடியவில்லை. (தொடருக)

எடுப்பு-2

இவகத்தில் உள்ள எந்த லாட்டுக்கும் இவ்வாறு தனிச் செப்பு எகிப்துக்கு உண்டு. உலகத்தில் வேறு எந்தத் தேசத்தையும் காட்டிலும் எகிப்தின் சரித்திரம் தான் மிகப் பழமைவாய்ந்தது. இதில் நூலாசாப்தம் ஆரம்பமாகவந்திருந்த கமார் மூலா யிரத்து ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன் எகிப்து லாட்டின் சரித்திரம் முதன் முதலாக எழுதப்பட்டது. எகிப்து மிகவும் புராதனப் பேருமை வாய்ந்த தேசம் என்பதற்கு இததைச் காட்டும் வேறு என்ன ஆதாரம் வேண்டும்?

பண்டைய காலத்த எகிப்தியர்களின் கல்வெட்டுகளிலிருந்தும், ஐரோப்பச் சின்னங்கள் இருந்தும் தான் சுவை சரித்திராளர்கள் புராதன எகிப்தின் வரலாறுகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

1700-ம் ஆண்டில் கிடைத்த ஒரு சம் பளம், பண்டைய எகிப்தியர்களின் காலக் காலம் அறிந்து கொள்வதில் புதிய ஆர்வத்தை உண்டாக்கியது. அந்த வகுப்புத் தந்தை வீர செப்போலியனின் இராஜா வந்ததைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர், கங்குதியின் முகத்துவாசத்தில் உள்ள சோலெட்டா என்ற இடத்திலிருந்து ஒரு அபூர்வமான கல்லாகக் கண்டு பிடித்தார். அந்தக் கல்லில் மூன்று பாஷைகள் செதக் கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் புராதன எகிப்திய பாஷையும் ஒன்று.

பண்டிதர் எஃப்.இப். பாண்டி பல் தூத்
 ஞாண்டுடன் வகையின் ஆரம்பி சீபுனர்

ஆளுக்குக் கண்டு பிடிக்க முடியாத புதிதாக இருந்த வகைது. ஆனால் மேற்படி கல்வெட்டு அந்தப் புதிதாகவெற்துப் பண்டைய எஃபீதிய பாறையில் மர்மத்தை தெளிவாக்கியது. அந்தப் பிரசித்தி பெற்ற தோலெட்டாகல் பின்னர் இங்கிலாந்துக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. இன்றும் அது பிரிட்டிஷ் காட்சிச் சாலைയിல் (பியூரீயம்) உள்ள சிறந்த பொக்கிஷங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

புராதன எழுத்து
யர்கள் நிர்மாணித்த
உலகப் பிரசித்தி

பெற்ற ஐயங்கள் சிவனங்கள். அவர்களுடைய விசித்திரமான பண்டைய பழக்க வழக்கங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கின்றன. ஜீவதகையுடன் இருக்கும்போது மனிதனுக்கு என்னென்ன சாதனங்கள் தேவையோ, அவை யெல்லாம் எகிப்திய மன்னர்களின் கல்வரைகளில் கவனிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பரிசுத்திபோன ஆத்மா மறுபடியும் ஒரு கலையில் அந்த தேவதூதருடன் வந்து புகலாம் என்பது எகிப்தியர்களின் அபிப்பிராயம். அத்தகைய எம்பெகை கரணமாக, பல பல ஆண்டுகளுக்கு முன் இறந்தவர்களின் உடல்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு இன்றும் இருந்து வருகின்றன! மாண்டபோது உடல் எப்படி இருந்ததோ அதற்குச் சிறிதும் பழுத ஏற்படாமல் பாதுகாப்பதில் எகிப்தியர்களுக்கு டோனங்கள் இந்த உலகில் வாகுமே இல்லை!

தூதாங்கமேன் என்ற பெயரைப் பலரும்
கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். தூதாங்கமன்
இதில்தே பிறப்பதற்கு ஆர்த்த மூர்த்த
கற்பப்பத வருஷத்தொரு மூன் எவ்வகை
ஆனது அரசர் தவர்த. அவன் இப்பத
வயத புர்த்தியாவதற்கு மூன்பே திரந்த
விட்டதால், அவனது ஆட்சியில் சரித்திர
மூல்களத்தவரும் வாய்க்க எவ்வகை சம்பவ
மும் சீக்கழியின. அப்படி பிஞ்சுதும்,
தூதாங்கமேன் என்ற பெயர் உலகம் பிர
தித்தி பெற்றிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன
என்பதைப் பார்க்கலாம்.

எனப்படியே 1922-ம் வருஷத்தில் தாதாய் கமர் கஞ்சகர ஸ்ரீ பிழிச்சப்பட்டது.

அதிநிசுத்ததாய் அக்தப் பெயர் உணவுப் பிரசித்தம் ஆகிறது. பண்டைய எகிப்திய மன்னர்களின் கல்வறைகள் கொண்டக் காரிகளால் குறைபாடப் பட்டுவிட்டதால், அவர்களுடையிருந்து தப்பிய தூதர் கமனின் கல்வறையிலிருந்து ஆரம்பிப்பவர்களின் பண்டைய எகிப்து நாட்டைப் பற்றிய பல அபூர்வ விஷயங்களைத் தெரிந்த கொண்டார்கள். அந்தக் கல்வறையில் எகிப்து மன்னரின் சிம்மாசனம் உட்பட பல சாதனங்கள் இருந்தன. விசுவயுல்கத் அழகிய ஆபரணங்கள் தாராளமாக இருந்தன. இவைகளும், தூதர்கமனின் உடலும் இவ் வுள் செல்வோர் காட்சிச் சாட்சியில் பத்திரமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

எகிப்து நாடு பல தூற்றுகளுடன் வறையில் மாறி மாறிப் பங்கிெறு மன்னர்களின் ஆட்சியில் இருந்தது. மேற்படி மன்னர்களின் ஜாப்தரையில் பல பெண் மணிகளும் உண்டு.

அக்காலத்தில் எகிப்து நாட்டை ஆட்சி புரிந்த ராணிகளுக்கு 'கனிவோபாட்டா' என்ற பெயர் வழங்கி வந்தது. அவர்களின் ஏழாவது கனிவோபாட்டாதாய் சரித்திரத்தில் அழியாத இடம் பெற்றவன்; ராஜ்யங்களையும், ஜனமியன் லினர் போன்ற சரித்திர மர புருஷர்களையும் தன் இஷ்டப்படி ஆட்டி வைத்தவன்.

இந்த உணக்கிறிய சரித்திரத்தில் போக்கை மாற்றிய ஒரு சில பெண்மணிகளில் கனிவோபாட்டாவுடன் ஒருவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்வதற்குக் இடம். இவ்வாறு அழகும் அறிவும், வாய்க்கப் பெற்று, ராஜ்யங்களின் தலைநிலைய மாற்றிய கனிவோபாட்டாமைக் கதா காலவிலாகக் கொண்டு, மாகவியே கேட்கின்

பியர் முதல் பர்த்துட்டிய வரை இவ்விவமேதானாகக் காடகம் எழுதியுள்ளார்.

இறுதியாக, தெரிந்துவகார்தம் ஆரம்பமாகத்திரு முக்தாற்று முப்பத வருஷம் எழுக்கு முன் மர அலெக்ஸாண்டர் போர் புரிந்த அக்காட்டை ஆக்கிரமித்தக் கொண்டார்.

தெரிந்துவகார்தத்துக்கு முன் ஆளுவது தூற்றுகளையும், அதாவது புத்தர் காலத்தில் பாரசிகர்கள் எகிப்தைக் கைப்பற்றி னார்கள், எனவே அந்த நாடு பல ஆண்டுகள் வறையில் கால சரிவிலிருந்து மீட்ட

சரிவறையில் பர்த்து மெத்த பாரசிக சார்வாஜ்யத்தின் ஒரு மாகாணமாக இருந்தது. பிறகு பாரசிகர்கள் அலெக்ஸாண்டரிடம் தோல்வியுற்றதால், எகிப்தின் அவரது ஆட்சி ஏற்பட்டது.

அலெக்ஸாண்டர் காலமான பிறகு அவருடைய சார்வாஜ்யத்தை அவரது தன படுகை பங்கு போட்டுக் கொண்டார்கள். அதன்படி மேற்கு ஆசியா, பாரசிகம், மேமொபொபேடீயா முதலியவை ஸெலியூசனின் ஆட்சியில் வந்தன. எகிப்து காட்டிக் டோம்மி என்பவரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டது.

டோம்மிரின் ஆட்சியில்தான் அலெக்ஸாண்டிரியா எகிப்தின் தலைநகராக இருந்த வந்தது. மர அலெக்ஸாண்டரின் குரபகார்த்தமாகவே அந்தக் காலக் காலங்கால எந்து பெயர் வழங்கலா யிற்று. அக் காலத்தில் அலெக்ஸாண்டிரியாவின் சீர்தி உணம் முழுவதும் விவாபித்திருந்தது.

கோர்ராத் துறையிலும் வந்ததத் துறையிலும் புலம் பெற்று விவாங்கிய அலெக்ஸாண்டிரியாவில் இந்திய விவாபாரிகளின் காலகி இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அது போலவே அக்காலத்தில் மலியாபாப் பிரதேசத்தை அடுத்த கடற்கரையில் அலெக்ஸாண்டிரியா வந்ததங்கள் வந்து குடியேறினர். இவையிருந்து அப்போது இந்தியாவுக்கும் எகிப்துக்கும் எங்கவனவு கேருவிய வந்ததத் தோட்பு இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை யாகும் அறிந்தக் கொள்ளலாம்.

டோம்மிரின் ஆட்சிக் காலத்தில் எகிப்தியை கொங்கம் கோழித்தக் கொண்டிருந்தது. மற்றும் அது சரிபுடனும் செல்காக்குடனும் விவாங்கிவது, கனிவோபாட்டா டோம்மி வந்ததின்

ரின் வழியில் வந்தவன் என்பதை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தெரிந்துவகார்தம் ஆரம்பமாகவந்தரு முப்பத ஆண்டுகளுக்கு முன் கனிவோபாட்டா காலமாகும். அதன்பின் எகிப்து கோமிய சார்வாஜ்யத்தின் ஒரு மாகாணமாகிற்று.

தெரிந்து பிறந்து அது தூற்ற வர்த்தமொன்று ஆண்டுஎழுக்குப் பின் எகிப்தின் அரசாபலர்கள் படைபெருத்தத் தங்களுடைய வெற்றிக் கொடிவை காட்டினர். அதுவகரையில் எகிப்தின் தெரிந்துவகார்தமே விவாபித்திருந்தது.

எகிப்திய விவாபாரி

பட்டதாரீ வேண்டும்!

சரோஜா ராமமூர்த்தி

சீவகல வென்று சித்தித் தொண்டே சஞ்சல வட்டில் ஐக்கரத்தின் அறைக்குள் துறந்தான். அவர் எதிரில் இருக்கும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்த கோண்டு மீண்டும் சித்தி ஆரம்பித்தான். அந்த அறையில் ஏதோ அலுவலக வந்த இன்னொரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்திருந்த சங்கரன் அவன் துளிக்கூட மட்டுமேமே செய்வதில்லை. சங்கரனாவே, "லாட்! இன்னொரு சமயம் வான் வருமேன்" என்று உதிரிட்டுச் சஞ்சலனைப் பரிக் கவும் அஞ்சியவனாக அந்த விட்டலிட்டு வெளியே போய்விட்டான்.

"சின்ன குழந்தை. இது? உங்களைப் பார்த்துப் பயித்த ஒரு ஆஸ்பீனாக ஐடி விட்டானே?" என்று சித்தித் தொண்டே கேட்டார் ஐக்கரனும்.

"இது கோல்தொலைத் கேட்டியின்னா?" என்று கேட்டுக் கொண்டே பார்வதியம் மாள்—ஐக்கரத்தின் மனைவி, உங்களை வந்தான்.

"பட்டம் பெருதவனை இது கல்யாணம் செஞ்சுக்காதாம். அப்படிச் செய்துகொண்டாலும் அவனோடு வாழாதாம்! எவ்வதாரியம் பாத்திகனா இதுக்கு?" என்று ஆச்சரியப்பட்டான் பார்வதியம்மாள்.

"இப்படித் ததாரியமாக இருக்கிறத மாமிக்குப் பிடிக்கவில்லை, மாமா!" என்று சஞ்சலனும்.

"அதுக்குச் சொல்வது குழந்தை! என் சித்திக்கிறபடியே எல்லாம் சிதையேறிடு தான்னு அது சொல்லுது. அதுக்கு என்ன தெரியும்? நான் பட்டம் பெற்றவன். அதுக்கு நானு எழுத்த வாசிக்கிற தெரியும். பன்னிக்கூடத் த வாசற்படியே அது மிதித்ததில்லை" என்று ஐக்கரனும் தம் மனைவியைப் பற்றி.

"இப்படிப் பிடியாதமாக இருந்தால் சஞ்சலனுக்கு எப்போதான் கல்யாணம் ஆடுதாம்?" என்று கவியுடன் கேட்டான் பார்வதியம்மாள்.

"சீலும், நானும் கவியப்பட்டு என்ன பன்றது? தாத்நாவுக்கு ஒரு திறான பிடியாதம். பேத்திக்கு ஒரு திறான பிடியாதம்!" என்று உதட்டைப் பிதுக்கி விட்டு ஐக்கரனும் மறுபடியும் தன் வேலில் ஈடுபட்டார்.

"நான் வரேன், மாமா! வரேனாமே ஒரு 'மிட்டிய' இருக்கு. போகணும்"

என்று உதிரிட்டுச் சஞ்சலன வெளியே சித்தி தொண்டிருந்த காரில் போய் ஏறித் கொண்டான்

விட்டில் ஐக்கரத்தின் அன்புத் தம்பி சதாசிவம். சதாசிவத்தின் அருமைப் பேத்திதான் சஞ்சலன. தாயில் வாத குழந்தை என்றே ஒரே காரணத் துக்காகச் சதாசிவம் பேத்தியிடம் அளவுக்கு மீறிய சலுகை காண்பித்தாவிட்டார். யாரையும் மட்டுமே பண்ணாத ஒருவர்ப் போக்கு. கலாசாஸ்ப் பட்டத்தில் அளவுக்கு மீறிய மோகம், இதெல்லாம் சஞ்சலனிடமிடம் கிரும்ப முடியாத குணங்கள். மறிப்படி அவனைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்ல முடியாது. இதன் காரணமாகச் சஞ்சலனின் மனத்தில் ஒரு பிடியாதம் இருந்தது. குறைந்தது பி. ஏ. பட்டம் பெற்ற ஒரு வானத் ததாரி வேறு எந்தக் காரணத் தாலும் பட்டம் பெருதவனைக் கல்யாணம் செய்துகொள்வதில்லை என்பததான் அப்பிடியாதம். அவன் இண்டர் இரண்டாவது வருப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனுடைய கவராக்ஷியம் தாத்நாவுக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. பேத்தியைப் போலவே அவரும் ஒரு பிடியாதத்தில் சித்தித் ததாரி ஆரம்பித்தார். பட்டம் பெற்றதற்குப் பிலாக் வாதாக்ஷி ஆயிரக் கணக்கில் வாங்குபவர்களைக் கண்டால் அவருக்கு விஷமாக இருந்தது. 'கவ்விவை விடு உதவது போல் அம்மவா இருக்கிறத இவர்களுது செய்கை?' என்று தம் கண்பர்களுடன் வாதிப்பார் அவர்.

"சஞ்சலனையைக் கல்யாணம் பன்னிக்கொன்றெவனுக்குக் காலனு கொடுக்க மாட்டேன்" என்று அடித்துப் பேசுவார். தம் அன்புத் தம்பி ஐக்கரத்தினிடம். "வாதாக்ஷி என்று வாங்கவில்லை, ஐயா! மேல் படிப்புக்கு என்று கேட்டிருள் என்று வைத்தக் கொள்ளுகனேன்" என்று ஒருதடவை கேட்டார் ஐக்கரனும்.

"எனக்கு இருக்கும் ஆஸ்தி பெல்லாம் குழந்தை பேருக்கு எழுதி வைத்த விடு மிதேன். ஆனால், எந்தப் படிப்புக்கென்றும் கல்யாணப் பிள்ளைக்கு ஒரு காசு தர மாட்டேன். ஆன் பிள்ளைதானே, ஐயா! தானாகச் சம்பாதிக்க வேண்டியவன் தானே!" என்று பதிதுக்குக் கோபமாகக் கேட்டார் சதாசிவம்.

சூத்திரத்தைக் கவனமாகப் செய்து கொள்வதற்கென்று எவ்வளவோ பட்ட தாரிகன் முன் வந்தார்கள். ஆனால், ஒவ்வொருவருக்கு ஒருவித ஆசை இருந்தது. வந்த வரங்களுள் ஒருவனுக்கு அமெரிக்கா போவதென்றும் என்று கிருப்பம் இருந்தது.

அந்த கிருப்பத்தை அவன் தெரிவித்ததும் சதாசிவம், "ஐயோ! தாரகமாயைப் போகக். குழந்தையும் பி. ஏ. படிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறான். நீங்கள் திரும்பி வருவதற்குள் அவருடைய படிப்பும் முடிந்துவிடும்" என்று கூறினார். "அது சரிதான். அந்தச் செயலை நீங்கள்தான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்" என்று கொஞ்சம் விளையாடியே கேட்டான் பட்டதாரி.

சூத்திரங்களுக்கும் 'ஐயோ பாவம்' என்று தான் இருந்தது.

சதாசிவம் தொண்டையைக் களைத்துக் கொண்டார். "என் ஒருவன் பணம் செய்து வைத்திருக்கிறேன் என்று எப்படியுமே உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொடுக்கிறேன். அமெரிக்கா போக வேண்டுமானால் என் பணம் கொடுக்கவேண்டுமா? இதுதான். அப்பா! என் கொண்கையைக் கொடுக்கிறேன். பிறகு அவன் பாடு. என் என் கையால் ஒரு காசு தரமாட்டேன்" என்று கண்டிப்பாகத் தம் கொண்கையை வெளியிட்டார் சதாசிவம்.

பிறகு, அந்தப் பட்டதாரிக்கு அவனே உட்கொடுத்திருக்கப் பட்டதென்பது, என்ன? சூத்திரங்களுக்கு ஒரு கைப்பத்திரம் தந்தா இருப்பதாக அவன் கட்டியிட்ட கைதையை எம்பிச் கொஞ்ச காலம் சூத்திரங்களைக் கவனமாகப் பேசிக் கும்பிட்டுப் போயிருந்தது.

இம்மாதிரி கைதர்ப்பம் ஒன்றில்தான் சூத்திரம் தனது தாத்தாவின் அந்தரங்கப் பரண ஐக்கோத்தின் கீட்டுக்கு வந்திருந்தான். ஐக்கோத்தின் மனைவி பார்க்கதென்பதால் கைதர்ப்பம் பேசிக் கேட்டுச் சிறித்தவிட்டுப் போனார்.

2

"ஆனால் இதைச் சிறுவருக்கு இவ்வளவு பிடிவாதம் வேண்டாம். பணத்தைத் தவிரியே கட்டிக் கொண்டு போகப் போகிறார்? பேத்திக் கொண்டு கொடுப்பதைக் கவனமாகப் பித்திரங்குக் கொடுத்தால் என்ன ஸ்ரெஷ் போய்விடுமாம்?" என்று பார்க்கதென்பதால் சிறுவர்களை மெல் பாய்த்தான்.

"இவ்வளவு சிறிய பெண்ணுக்கு மாதிரியும் பிடிவாதம் இருக்கலாமா? பட்டியல் என்ன அவ்வளவு முக்கியமா? புத்தி சாசித்தான். அதிவு இவ்வதானே பிர

தானம்? எம் சங்கரன் உனக்குத் தெரியுமா, பார்க்கதிர் பித்திர மனைவி என்றும் மனைவியை" என்று ஐக்கோத்தன்.

"தெரியாமல் என்ன? அந்தைக்குச் சூத்திரம் வந்திருந்த போது அவனும் இருந்தானா?" என்று பார்க்கதென்பதால்.

"அப்பன் முந்தைய ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான். தெரியாத பாகவதியிலும், கிராமத்தில் கிராமம். ஆரோக் கைக்கெல் சம்பாதிக்க ஆகுமென்று அவன் கம்பெனி முதலாளியை என்னிடம் சொன்னார்."

பார்க்கதென்பதால் சிறிது நேரம் பேசினான் ஆத்திரம்.

"ஐயோ பாவம்! இந்தப் பெண்ணும் இப்படி அடக்க இருக்குமோ?" என்று பெருமூச்சு எடுத்தான்.

உதவிக்கின்றவர்களைக் கவனிப்பதில் கைப்படுகைய குடும்ப விவரங்களில் மிகவும் அக்கறை காட்டுவதால் பார்க்கதென்பதும். அதையும் கொண்டு வரப்பட்டு பழக்கமானால் கைப்படுகைய காசு தக்கக்கொடுத்த சம்பாதிக்கையதானே பார்க்கதென்பதால், கைக்கெல் ஐக்கோத்தன் சதாசிவத்தின் குடும்பத்தின் கொண்கையை கொட்டி உடையவர், சதாசிவம் வாழ்க்கையில் சொம்பவும் அறிவுடையவர், இவன் பிராயத்திலேயே மனைவியை இழந்தவர். அவன் வைத்து விட்டுப் போன அடக்கமானதாகத் தம் பெண்ணை அருமை புடல் வைத்தார். அவளும் தாயைப்

பேசுவேல ஒரு பெண் குழந்தையை விட்டு விட்டுப் போய்விட்டாள்.

“என்ன பார்வதி! பேசுவேலில் முற்றி விட்டாள்?” என்று ஜக்கரதம் சிறித நேரம் தம்முடன் பேசாதிருந்த மனைவியைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“எனக்கு ஒரு பேசுவேல தொன்று தெரி! ஆயிரம்போல் சொல்லி ஒரு தாவி கட்ட வேண்டும் என்பார்கள். என்னவோ சொல்லுகிறேன் ‘சிடிபிசேட்’ என்று, அதையா வாங்கிப் பார்த்துப் போகிறது எருந்தி? பி. ஏ. படித்திருக்கிறேன் என்ற சொல்லுகிறேன். மூன்றுபேர் சந்தானிடம் சொல்லி வைத்துவிட்டால் போக” என்று பார்வதியும்பாள்.

ஜக்கரதத்தக்கும் அந்த பேசுவேல சரிபெய்திறதோன்றியது.

மீது காள் பகல் தம் கண்புறப் பார்த்து ஒரு வரம் இருப்பதாகத் தெரிலிக்க ஜக்கரதம் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். தெருவில் சரி ஒன்று வந்த வியத்தது. அவர் எந்நாள் எதிர்பாராத விதமாகச் சங்கரன் உள்ளே புகுந்தான்.

“வா, சங்கரன்! உங்களைத் தான் பதி பார்த்துக் கொண்டே இருக்கேன்” என்று ஜக்கரதம்.

“என்ன அப்ப உருக்கியமான விஷயம்?” என்று கேட்டான் சங்கரன்.

“உனக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்து விடுவது என்று நிர்மாணித்த விட்டேன்

ஒன்றுவாக இருப்பது எனக்குக் கட்டோடு பிடிக்கவில்லை.”

“கல்யாணத்துக்கு என்ன ஸார் அவசரம் இப்போது?” என்று சிரித்துக் கொண்டே கேட்டான் சங்கரன்.

“அவசரம் என்னவா? என்னைப்போய் தெவதுவெ பிறகுதான் கல்யாணம் செய்து கொண்டேயேண்டும். இல்லையா?” என்று கேட்டார் ஜக்கரதம்.

“அந்தைக்கு, ஒரு வாரத்துக்கு முந்தி, உன்னை உட்காந்திருந்த போது ஒரு பெண் வந்தானே, அவளை உனக்குப் பிடிக்கிறதா?” என்று கேட்டார் ஜக்கரதம்.

சங்கரன் கையே லோகத்திலிருந்து தட்டி எழுப்பியதுபோல் இருந்தது எருந்தியின் சிரிப்போலி.

“ஆமாம், ஆமாம்; என் கையென்று அந்தைக்குச் சிரித்துக் கொண்டே வந்தானே அந்தப் பெண்ணைத்தானே?” என்று கேட்டான் சங்கரன்.

“ஆமாம், அப்பா! அவன்தான். பெண்ணுக்கு அழகுக்குக் குறைச்சல் இல்லை. பணத்திற்கும் குறைவு இல்லை, பிடிவாதத்தான் அவனைக் கொடுக்கிறது.”

“என்ன பிடிவாதம் அது? ஒரு வேளை கல்யாணம் வேண்டாம் என்கிற பிடிவாதமே?” என்று அவனுடன் கேட்டான் சங்கரன்.

“அதெல்லாம் இல்லை. அவன் இப்போது காவேலில் இண்டர் வகுப்பில் படிக்கிறான். அவனுக்குப் பட்டதாரி ஒரு வளைந்தான் கல்யாணம் செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறான்.”

“பேசுவேல செய்து கொண்டிடும், பட்டதாரிகள் வேண்டிய பேர் இருக்கிறார்களே?” என்று அசிரத்தையாகப் பதிலளித்தான் சங்கரன்.

“பட்டதாரிகள் ஆயிரக் கணக்கில் வரதலுடன் இருக்கிறார்கள், அப்பா!”

“பணத்தான் இருக்கிறதே, ஸார்!” என்று சங்கரன் பொறுமை இழந்து சற்றே உரக்கக் கூறினான்.

“கவன் தாத்தா அவனைவிடப் பிடிவாத குணமுடையவர். வரதுக்கு ஒரு காக கொடுக்க மாட்டாராம் அவர்” என்று தம் கண்புறைய கொள்ளை வைத்த தென்வாக விளக்கினார் அவர்.

கடைசியில் சங்கரன் ஒரு விதமாகப் பட்டதாரி வேஷம் போட ஒப்புக் கொண்டான். எருந்தியை இன்னொரு தரம் பார்த்துவிட்டு என்னை ஆயல் தான் அதற்கு முக்கியமான காரணம்.

உடனே இவ்ளரு பேரூர் காரில் புறப்பட்டுச் சோலையத்தில் விட்டுக்குப் போனான். சோலையும் சாய்வு நாற் காலியில் அவரக் கண் தாக்கத்தில்

இருந்தார். சூத்திரன் அப்பொழுதுதான்
உள்ளே சென்று உயரநீதிக்கிடம்
பதக்கமிட்டுக் கொண்டு சோபாவில்
சாய்ந்தபடி ஒரு வரலாறு படித்துக்
கொண்டிருந்தான். கிரகத்தில் கார் வந்த
கின்ற சந்தம் கேட்டு "கார் அதி!"
என்று கேட்டுக் கொண்டே வரலாறு
அருகில் வந்து கின்றது.

தன்னை வரவேற்றத் தேவ கண்ணகை
ஒருந்நி வந்து கீதப்பதாரகளை நோன்றியது
சங்கரனுக்கு.

"வாருங்கள், மாமா!" என்று சொல்லி
விட்டு அவிழ்ந்திருந்த தன் உத்தர
எடுத்து முடித்து கொண்டு, "கீதையும்
வாருங்கள்" என்று சங்கரனைப் பார்த்துக்
கூறினான்.

"உத்தரன் பார்த்ததான் குழந்தை
வந்ததென்பே வீழ்ச்சியே" என்று
தூக்காரன் கத்தி விரைவாகத் தான்
வந்த விஷயத்தைக் கூறினான். இதற்குள்
தொலையம் தாக்கெதிரிக்குத் திரித்துக்
கொண்டு எழுந்தார். தன்னைப் பார்த்த
வரன் வந்திருப்பதை அறிந்த சூத்திரன்
உள்ளே போய்விட்டான். சங்கரன் தான்
பி. ஏ. படித்திருப்பதாக ஒப்புக் கொண்
டான்! தனக்கு வரலாறு என்று ஒரு
காகம் வேண்டியதில்லை என்று தானாகவே
வறுமில் சொல்லிவிட்டான்! இதன் பெயர்
காம் காமரா அந்த ஜன்னல் வழியாகக்
கேட்டுக்கொண்டிருந்த சூத்திரனைத் தூக்க
காதம் உப்பிட்டார்.

"இங்கே வந்து உட்கார், அம்மா!
படித்த பெண் என்று எங்கோடு வரப்படி
அடிக்கிறாள்! இப்போது உங்களை பதம்
கிட்டுக் கொள்கிறாள்! நீ படிக்க வேண்டாம்
வேண்டும் என்று வந்திருக்கிறாள் இவ்!"
என்றான்.

சூத்திரன் அடக்க கொடுக்கத்தான்
வந்த உட்கார்ந்த கொண்டான். "எனக்குப்
படவே தெரியாதே, மாமா! புது
சாய்க் கேட்கிறீர்களே" என்னுள் வெட்கம்
தோன்றிக்கும் குரலில்.

"கண்ண வென்று சிரித்த தெரியுமா?
கூம்" என்னும் சொற்கள் சங்கரனை அறி
வரமம் வந்துவிட்டன.

"குழந்தை! நீ எம். விட்டுக்கு வந்த
போது சிரித்ததைத்தான் சொல்கிறாள்"
என்னுள் தூக்காரன் சிரித்துக்கொண்டே.

சூத்திரன் ஆச்சரியத்துடன் சங்கரனை
அறிவிட்டுப் பார்த்தான். "ஆமாம், நான்
சிரித்துக்கொண்டே உங்களை நுகழ்ந்த
போது இவர் அவராமா வெளியே
எழுந்த போனாருல்லவா?" என்று சிரித்த
துக்கொண்டான். பீகும்மலின் கிருஷ்ண
வினோதப்படி இருவருமடைய மனதிலும்

ஆழம் காண முடியாத ஒருவித அன்பு
அந்த வினாடியில் தோன்றியது.

3

செய்வாணம் என்னவோ கிச்செயம் ஆகி
விட்டது. சங்கரன் மனம் மட்டும் கிம்
மதி அடைவதில்லை. ஒரு அபகிப்
பெண்ணை ஏமாற்றுகிறேன் என்று அவன்
மனச்சாட்சி அவனைத் தன்புறத்தில்
கொண்டே இருந்தது. விளையாட்டாக
இந்த தூக்காரத்தின் பேச்சைக் கேட்டுப்
போனது விளையாட்டுக்கு விட்டான்
என்ன செல்லது! என்று பயம் வேறு
அவனைப் பிடித்துக் கொண்டது. ஏதோ
நிர்மாணத்துக்கு வந்தவன் போல் தூக்க
காதத்தினிடம் சொல்வாமல், ஒரு நினைம்
சூத்திரனை விட்டுக்குப்போனான் அவன்.
மாப்பிள்ளையாக வரப்போனான் பின்னை
எந்ததை அறிந்த தொலையம் மலர்வதை
புடன் வரவேற்று அவனை.

"எங்கே இவ்வளவு தூரம்? சூத்
திரனைப் பார்த்த வேண்டுமா?" என்று
சொல்லி அவராமாவை கேட்டார் மெயர்.

"இங்கே, இங்கே, உங்களிடம் ஒரு
விஷயம் சொல்ல வந்தேன். உங்கள் பேத்
திரை ஏமாற்றுவது எனக்குப் பிடிக்க
வில்லை. என் பட்டதாரி இங்கே."

தொலையத்தக்குத் தூக்கி வர கிட்டுப்
போட்டது.

"எனக்கு உத்தரன் பார்த்ததே
பிடித்த விட்டதப்பா! குழந்தை என்ன
சொல்வானோ தெரியவில்லையே! அந்த
தூக்காரன் என்ன இப்படி விளையாட்டுத்
தனமாக ஏதாவது செய்கிறான்?" என்று
வெப்பமாகக் கூறித் கொண்டார் மெயர்.

"சூத்திரனைப் கூப்பிட்டுக் கேட்டு
விடுங்கள், இப்பொழுதுகூட எனக்குப்
பட்டதாரி ஒரு இஷ்டம்தான். குடும்ப
கிணம குறுக்கிடவே வேண்டிக்குப் போய்
விட்டேன். இரண்டு வருஷ அவகாலம்
சொகுந்தான் பட்டதாரி ஆகி விட்டான்"
என்று தன் ஆராய்ச்சி கூறினான் சங்கரன்.

"சூத்திரன்!" என்று தன் பேத்திரைப்
கூப்பிட்டு, "சங்கரன் சொல்லியதைக் கேட்
டாய் அங்கவா? உன் அப்பிதாரியைத்தான்
சொல்லி விட்டாய்" என்று தொலையம்.

"வேண்டாம், தாத்தா" என்னுள் சூத்
திரன் கிரியாமல்.

"என்ன வேண்டாம்? செய்வானா?"

"அவர் ஒன்றும் பரிசாகக் கூடப் படிக்க
வேண்டாம்!" என்று கண்ணம் வந்த
குரலில் சொன்னான் சூத்திரன்.

இந்த சூத்திரனுடன் எளிதானதில்
காணியத்தில் வரும் சூத்திரனாகவே
தோன்றினான் சங்கரனுக்கு.

ஆசிரியர் : எஸ். கே. செட்டி
(செந்த வாய் தோட்டி)

பேரீட்சைக்காகப் புறநகர தருவரது ஊதேர பழனி, "என் குறி தப்பாது என் பத அங்களுக்குள் தெரியும். அதனுதான் இப்படித் தவிதேறிக்காட்டுகிறான்" என்ற பெத்தாயிடம் பெருகாயாகக் கூறினார்.

போலீஸாரோ ஜன்னலையும் கதையையும் குறி ஊதேரத் தட்டிக் கொண்டிருந்தனர். பழனி தன்னிடமிருந்த எட்டியிலும் கூசிய தகவலும் செய்த அதன் வழியாகக் குறி பார்த்தத் தட்டான். அதே சமயம் வெளியில் வாரோ இடமென்ற அவரையெதிரித்த பழனி வீண் பெருகும் அடிதல்க் கொள்ப வன் அங்கு வந்ததும், அவன் குறி தங்குத வன்பதம் தெரிகாவின!

பழனி ஊதேரத் தண்ட போலீசார் மேற்கொண்டு பின் தங்கி மரக்கரிடையே துளித்த கொண்டனர்.

சமையலுதைய ஊக்கிப் போலீசார் தட்டிலிருந்து அவர்கள் கிட்டைத் குழித்த கொண்டு கருகிடுக்கள் எப்பத பழனிக்குத் தெரித்த கிட்டை.

"போலீசார் ஒரு வேலை பின் புதமாக கிட்டக்குள் தகவுத்த கிட்டை, அங்கு ஏதாவது உதவு இருக்கிறதா?" என்ற மாயப்பிடன் கேட்டான் பழனி.

மொழிபெயர்ப்பு : 'வாந்தி'

"இல்லை" என்றுத் பெத்தாயே.

"எப்பத. இப்போது என் சொல்லுததக் கவனித்தத் தேன். என் அங்கனிடம் சான் அடையப் போவதில்லை. தூரத்திடு கவனியில் என் இவர்களைச் சமாளித்த கிட்டை, இருளில் துரே பாய்ச்சலாக வெளியே பாய்த்த மாயமாக மறைத்த கிறேயேன். கவனி ளும் அவர்கள் கிட்டைத் தட்டிக் கொண்டே யிருப்பார்களோ, என்ன செய்யுது?"

இவ்விதம் சொல்லி கிட்டைப் பழனி மத்த ளுத்த புதங்களிலும் கூசினில் சுட்டியவாங் தகவல்கள் செய்தான். கனவே அகற் றின் வழியாகப் பழனிக்கு வெளியே காலா புதத்திலும் வங்கு தட்டித்த தன்ப கதத் தான முடித்தது. பழனியிடம் தான மாக தோட்டாக்கள் இருத்ததால் மரம் கவின் ஒருவே போலீசாரின் கட்டைட்டம் தெரித்த போதெல்லாம் அவன் குறி ஊதே தத் தட்டிக் கொண்டிருந்தான். இப்படியே என் முழுதும் பழனிக்கும் போலீசாருக்கும் பண்பாட்டை எடுத்த கொண்டிருத்தது.

மரம் துத்த மணி அடித்தது. அப்போது கிட்டக்கு எதிரே புண் மரத்தக்கு அப் பாலிருத்த ஒரு வெள்ளைக் கொடி தென் பட்டது. கூசினிலிருந்து தகவல்களி லிருந்து பழனி, பெத்தாயே இருவரும் அத்தக் கொடியைத் கவனித்தனர்.

"இவ்வோர அப்பா போலீஸ் உதவாவி
யாகவும் யோசனை சொல்லும் பாரில்லாச
யும் ஆனம்!" என்ற குறும்பாகக் கேட்
டான் பதன்றி.

"மனக்கு ஒன்றமே தெரியாது. என்
தோப்புக்குள் கத்தறான் தாமதம்,
அவன் என்னைக் கூட செய்து விட்
டான்?" என்ற முனிபாண்டி பரிதாப
மாகக் கூறினான்.

"நீ, மன்கில் எதிப் பரண்டேலே கூட,
பேசிக் கொள்வான்."

"அப்படியென்குவிடுதல்" என்று கூறி
முனிபாண்டி என்னில் எது ஆரம்பித்தான்.

பெத்தவி அகளைத் தடுத்தான். "மேலே
பாசாசோகம். அவன் கத்திக் கொள்
கிறான்" என்று பதறினான் பெத்தவி.

"அவன் ஐத கரிகாண்டி கட்டிடமும்,
பாசோகம். என்னை என் பாதகத்தைக்
கொண்ட முடியும்" என்று சொல்லிக்
கொண்டே முனிபாண்டி என்னின் வழியாக
மேலே எறினான்.

பதாங்கு கண்ணாடி ஆத்திரம் பொன்
பெது. அவன் புகத்தில் தோரமான பங்
கைக தாண்டி மாயது. முனிபாண்டி
லின் தலபாணக்கு மேலே கத்ததம் பதாநி
நர் அகாசால் முனிபாண்டியின் தலையில்
ஒக்கி ஒரு கெட்டுக் கெட்டிருந்தான்.

அவ்வளவுதான்! இரத்தம் பீயிட்டு அகத்
தது. முனிபாண்டி "ஹா" என்ற அலறிக்
கொண்டே மன்கிலிருந்து 'தொட்டி' பென்ற
வீதே விழுந்தான்.

கீழே விழுந்ததைக் கண்டு பெத்தவி எத
றினான். பதாநியைக் கண்டபடி திட்டினான்.
சபித்தான். முனிபாண்டியை இழுத்தக்
கொண்டு கதவைத் திறந்து வெளியே
சென்றான்! "ஐயோ! உதவிக்கு வாராக்கன்,
உதவிக்கு வாராக்கன்" என்று கத்திக்
கிட்டான். உாரும் உதவிக்கு வாராக்கன்
முனிபாண்டியை இழுத்தக் கொண்டு,
கீட்டை அடுத்தான் இடை வெளியைப்
தாண்டி தோப்புக்குள் சென்றான்.

இதேதீர்ப்பத்தில் பதாநியைக் கெடு மும்
முனாந்த தண்ணாடைய போர் அதுகக்
கிளர் கவாசிக்கொண்டான்.

பெத்தவி வெளியே சென்றதும் அவன்
ஒரே பாய்ச்சலில் மன்கிலின் வழியாகக் கீழே
இறங்கினான். காசந் கதவைத் தாண்டி
டான். மீண்டும் திரும்பி வந்து பரண்
கீதேறி மன்கியைமேலே இழுத்தப் பரணில்
போட்டான். அதன்பின் ஒரு விடையும்த
தாமதமின்றிப் பரண் கதவைத் தாத்தி
கிட்டப் போகாத் தொடங்கினான்!

வந்தவர்:—நீங்கள் சின்ன வய
சிலே காளேஜாக்குப் போனது
கண்டா?

பேரன்: எதற்குத் தான் வய
சிலேயா? சின்னத்தான். அதுப்பயது
யரக்கம் என்று சொல்லு அப்
படியே சொல்லிவிட்டேனே, கிராம
கேட்டுவிடுகிறேன்!

இதேபடி மகனாந்த கணை இருள்
குத்து கொண்ட ஆரம்பித்தது. தூய கங்
ததம் தன் பாடி கொண்டாட்டத்தான். குடி
கைவிலுத்த பாய்த்த தோப்புக்குள் ஒரு
மகனாந்த விடனாம் என்ற கணைதடுத்த
பதாநியின் மண்ணத்தன் மண் விழுத்தது.

மன்கிலில் போலீசாக் தோட்டைப் கத்தி
கவாபாத்தினும் தி மூட்டி விட்டான்.
எனவே அக்காலக்குற தெரியாமல் வாரும்
குடிசையிலிருந்து தோப்புக்கு ஒரு முடி
யாமத் போயிந்த. இதற்குத் தவிர போலீ
சா தந்தைகூடய 'டாக்க' விளக்குகிற
யும் அக்கால போட்டிக் கண்ணாந்த
கத்தாக்கன்.

பதாநி இடைவெளி கெடத்தபோத
சட்டென்று கீழே இறங்கி வந்தான். உணவு,
தண்ணீர் முதலியவற்றை எடுத்துத்
கொண்டு மறுபடியும் பரண்டே எதி,
கீட்ட போ முதற்கணைகை சமாளிப்பதற்
கு தயாரானான்.

போலீசாக் அகாசப்பட்டிக் கொண்டு
குடிசையு இருக்க விரும்பலிங்கம். அக்
காற செட்டும் பட்சத்தில் தந்தைடையே
யிருத்த சேதம் வர்ப்பம் என்பது அவர்களுக்
குத் தெரியா. மதகான் பகலில் அவன்
தக்கன் மையில் கெட்டுக் கொண்டுதான் தீர
கெண்டும் என்று அவர்கள் கிணத்தான்.

பதாநி தன் முதுகாகவளில் தப்பாக்
கிளையவத்துக் கொண்டே அப்போகாத்
அப்போத கீழே தோம் தக்கி வழித்தான்.
விழித்தக் கொண்ட போதெங்கும் தயா

தத்தின் வழியாக எட்டிப் பார்த்த வந்தான். வீட்டைச் சுற்றி எல்லாம் அமைதியாக இருந்தது. ஆனால் தோட்டின் இன்னும் நீ வசித்த கொண்டிருந்தது. எனவே அவன் தப்பி ஓங்காதது வழியில்லை. இதுதவிரவும் பழனி அவர்த தக்கததில் ஆழ்ந்தான்.

காலையில் சாயர் ஆற மணி இருக்கும். பழனி தக்கம் தெளிந்த எழுந்தான். அவர் தவாரங்கனின் வழியாக பாணுக்குள் குடியெனினிர்சம் அடித்தது. மெதுவாக அவன் பான் கதவைத் திறந்த கொண்டு நீதே பார்த்தான். காசம் கதவு தாவிடப்பட்ட வாதே இருந்தது. இதன் பத்தியில் அநிக போலீஸ் பகட வந்த சேர்ந்தது. உதவி போலீஸ் குபரின்கெண்டும் சர்க்கிர் இன்ஸ் பெட்டரும் வந்த சேர்ந்தனர். அவர்களின் 'அந்த சம்ப' எட்டத்த.

உதவி குபரின்கெண்டதான் புதிய போர்த் திட்டத்தைத் தயாரித்தார். காசம் கதவைத் தாக்குவதபோல் போலீசார் பாசாங்கு செம்பவே பழனி அந்தப் புறத்தில் தாது கவனத்தைச் செலுத்தினான். ஆனால் அநே சமயம் இரண்டு கான்ஸ்டேபிள்கள் பிள் புறமாகச் சென்ற, சமயவகதா ன்கனின்

வழியாக வீட்டின் மேல் தாத்தாக்குத் சென்றார்கள். அங்கே அவர்கள் பழனியின் தப்பாக்கெஞ் பவப்பட வேண்டியதில்லை அல்லவா? மேல் தாத்திலிருந்து பன் னும் சென்றும் பானின் விழுந்தபோதான் மேலே போலீஸ் ஆட்டன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது பழனிக்குத் தெரிந்தது. மேலே இருந்த இரண்டு கான்ஸ்டேபிள்களும் மேல் தாத்திலிருந்து தவாரம் செய்தகொண்டிருந்தார்கள். தவாரங்கள் ஓரளவு பெரிதாகத் தோண்டப்பட்டதும் அவர்கள் தங்களுடைய தப்பாக்கெனே அவற்றில் பொருத்தி அகதைய கோக்கிச் செ ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்களின் குறி தவறிவிட்டதெனினும், பழனிக்கு விபரத்தை கோட்டத் தொடங்கி வது. இனி அநிக கோம் தான் சமாளிக்க முடியாத என்று கலங்கினான். கனியின் அப்பப்பாக்கி கொண்ட முயிளர் கடுவது போல் தங்கினர் கட்டுத் தன்னி விடுவார்கள் என்று அவன் எண்ணினான்.

இருந்தாலும் அவன் தானிக்கம் குன்ற வில்லை. அந்த ஆபத்தான சமயத்திலும் எப்படித் தப்பலாம் என்ற அவதூறைய ழுனை அநி நிமிடமாக மேலே சென்றது.

அங்கிருந்த கரீதகளை பெங்களூர் ஒன்றி
கச் சொத்துக் கட்டினான். மேலே நகரத்
தில் சில ஆயிரங்களை அடித்தான். அதற்கில்
கரீதகைக் கட்டி, கரீதத்தை தொட்டான்
பொன் தொங்கிவிட்டான். பின்னர் அதன்
கீழேறி வெங்காயம் பொன் கவரோடு கூ
டாக பொன் நகரத்தில் ஒட்டிக் கொண்டான்.
பொய்சாள் எடுத்த அதனின் செப்பநத்
தைத் தானே தாங்கும். கிருபாநாதன்
மேலேசார் துறையிலே இன்னும் அவ
யாகச் செல்லிவிட்டான். . . .

அவன் கலைத்த பொலிவு போலீசார் தவிர்த்த அகலயாதிக்க கொண்டிருந்தார். அது இன்னும் அகலயாதி கிட்டயால் பான் கதலின் கழியாகக் கூட பழனிக்குக் கிழே நுழைக முடியாமல் போய்விட்டது.

எனவே பழனி மேல் தாத்தியேசுவரர் செய்த தவார்த்தின் கழிவாகத் திருமேன்த் தருத லாகக் கட்டினார். பின் அதனைத் திறந்து ஏனையவை கைத்தாள். அதன் கழிவாகக் கீழே திருமேனாக இருக்கிறது. ஏனையாக் கீழே தங்கி விட்டுப் பின் அதனைச் சாத்தியிட்டான். திருமேனாக என்னியை கொண்டும் போர்த்தில் கட்டி விட்டான்!

பழனி அகலாது கீழே இறங்கி வந்ததும் காவலம் வந்து வந்ததே சப் இன்ஸ்பெக்டர் எதிர்த்து வந்து வந்ததே அருகில் வந்த வந்ததே வந்ததே வந்ததே. வந்ததே பழனி கீழே குதித்ததும் இன்ஸ்பெக்டர் தப் பாக்ஸிஸ்டிரைட் கிளப்பியதோடீடா பழனி தன் கையில் வந்த பாய்த்தது.

பதவி உடனே திருப்பி ஒன்றை கொடு
கிற சட்டமிட்டது சமையல் துறைக்குள்
ஒதுக்க. சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒதுக்கித்
கொண்டதன் பதவி சட்டதன் காரணமாக
தவறாக எண்ணித் தரப்படும் ஏற்பாடுள்ளது.

சமையலறைக்குள் சென்ற பழனி தன் அரிசனான பழேந்தி தன் கழுத்தையே ஒட்டு கொட்டிக் கொண்டான். "கீதன் பழனிமயம் கொள்ளும் கல்லறைய இந்த உலகத்திலேயே பரக்கும் துள்ளி. பழனி தன் காரிய நெய்யே சாதினான்" என்ற உக்குரலிட்டிக் கொண்டே நிறே சாய்ந்தான்.

★

(பிரதிபாண்ட, பதனி இருவகையும
 போகிறார் கிவகிட்டித் சரிபத்திலிருந்த
 சிறை துன்பத்திற்கு அனுப்பினார்.

இருபத்தெட்டு மணி வேல் போலீசாருடன் போர் செய்த, அவர்களைத் திறை அடித்த பழனிமயம் பார்ப்பதற்காக, பல சைக்கிள் தாத்திலிருந்தும் தாண்டிவந்த கால மொழியென் சாரி சாரியாக வந்த கொண்டிருந்தார்கள்.

தன்னைக் காட்டிக் கொடுத்தவன் ரூபி வான்மறான் என்ற விசேத்திர என்னும் பழனியின் மணதாவிட்டு அவையிலும்.

"என் வெளியை வந்த பின் பார்! பழனி வீடும் விளையாடவது கிச்சைப் ஆபத்தாகவே ரூபியும் என்பதை அந்தத் திரோடும் பல லுக்குக் கற்பிக்கிறேன்" என்ற பழனி மீதாஸை மூலத்திக் கொண்டே காட்டிடம் சவால் உறிஞ்சு.

அதே சமயம் மண்டபம் கடைமயான சுவர்துடன் மந்திரெரு அகலயின் பஸ்திருத்த ரூபியாண்டியும் பழனி கீத தன் ஆத்திரத்தலக் கொட்டினான். ரூபியாண்டியையும் பலசாலியான தர்வியைப் பழையிருள் ஏற்பட்ட வெட்டுக் காலத்திற்குப் பவியாக மல் உலர் தப்ப முடிந்தது.

"என் வெளியில் வந்த பின் பெரிய காட்டு மிராண்டியான இந்தப் பழனிப் பல

தங்கு காலைதக்காய்களை எப்படி வெகுத எப்பது பந்திச் சரியான பாடம் கற்பித் திறன்! என் விட்டிய் அகலுக்கு அடைக் கைம் கொடுத்தேன். என் மீனவியை அகலாத பாதகாய்க்கி விட்டேன் சென்றேன். அந்தரூப் பிரதியாக அந்தப் பவியை செய்து என்ன? என் மண்டலையப் பிரத்தான. இந்த உலகத்தில் கன்றி வந்து செல்வது இருக்கிறேன், அத இதுதான் போலும்!"

எழுந்திருக்கச் சத்திபந்த, கெதலையிரு ளும் கெபத்திருளும் துடிக்கும் கால மண்டத்த கிச்சைமறப் போல் ரூபியாண்டி மேற்கண்டவாறு கலித்தான.

அவர் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருந்த பெத் தாய் அகலுக்கு ஆதரம் உறிஞ்சு.

"ருதலில் உட்காலுக்கு உடம்பு கண்டா ஆகட்டும். அந்தத் தடவை அவனை எடுத்த எடுப்பின் கோபாரியாக் கொட்டி விட வேண்டும் என்பதை யத்திரம் ரூபகத்தில் வைத் தக் கொள்ளுங்கள். இங்கெரு விஷய ரும் சொல்லி வைக்கிறேன். இனி என்னுள் ஏற்படும்போது என்னைச் சீத கருதிக் கன். என்னைச் சம்பிரதமே தாதிக்கூடத்ததைக் கொடுப்பதை" என்றும் பெத்தாய்

பிரிந்துப் பாருங்கள்!

பிச்சைத் தமிழ்

குழந்தைப் பருவத்து விளையாட்டுக்களை வல்லா மொழிப் புலகர்களும் பெரிதும் அறு பசித்துத்தான் பாடியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் தமிழ்ப் புலகர்களைப் போல் அவ்வளவு அறுபசித்திருக்க முடியாது. குழந்தைப் பருவத்தைப் பத்து பருவியாகப் பிரித்துத் தன் தலை பிச்சைத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள் செய் திருக்கிறார்கள்! இப்போதுதான் என்வதி பவம் புத்தக எலாக் கமிட்டியார், திருப் பெருந்துறை வெளியாக நால்கி பிச்சைத் தமிழ், தால்கா வீர வெளியுதகாமி பிச்சைத் தமிழ், திருவாரூர் சத்திய ஸ்தான பண்டாசம் பிச்சைத் தமிழ் என்ற மூன்று பிர பந்தங்கள் ஒரு புத்தகமாக வெளியிட்டிருக் கிறார்கள். விவரம் ரூ. 2-0-0.

முள்ள நாடகங்கள்

இடம், இரை, நாடகம்—என்றும் மூத் தமிழன் நாடகம் பண்டிடக் காலத்தில் எப்படி யிருந்தது என்பதை இப்போது வாரும் கைய மாக அறிந்து கொள்ளுவதற்குள்ளும். விவ தால்கள் இரந்து மனமர்த்துக்க வேண்டும். அத்தகைய நூல்கள் கிடைக்காத காரணத்தி னாலேயே கம் நாட்டில் முற்காலத்தில் உத் துக்கன் கடைபெறவில்லை என்ற சொல்லி விடக் கூடாது.

கம் காட்டுப் பழைய இலக்கியங்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்புக் கொடுத்தவர்களைப்பற்றி தஞ்சை சரோதரவாரி என்வதி மகாலில் பட்டிற் கையுதலில் பழைய நாடகங்கள் எழுந்திற் பிரதிபன் கிடைத்தன.

மதன சந்திர பிராதசந்தான விவரம், பால்குப் பீகர் விவாச நாடகம், புரூவ நாட கம் என்றும் மூன்று நாடகங்களும் துருதி, ஆசாவப் பட்டு, கைவ பதிப்பாக வெளி வர் திருக்கிறது. எந்தவாறு நாடகம் பூத்திராக்க கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் கிடைத்தவனாலில் வரப் அக்கனா!

பிரகாசம்: என்வதி மகால வெளியீடு, தஞ்சை; விவரம். 2-0-0.

காவலும் புனவரும்

விவாதத்தில் பல்வாசிக் கணக்கான நட் சத்திரங்கள் இடக்கின்றன. பல மொழிகள் இடக்கின்றன. அகத்திச் சரித்திரம் மிகவும் முக்கியமானது. அப்படியே பூமியிலுள்ள விவாசனைப் பற்றிய சரித்திரமும் மிகவும் கவாயியாக இருக்கும். இவற்றின் கைய ருக்கும்க் தென்னக் தெளிந்த தமிழ்க் வெகு அழகாக எழுதிப்பெற்ற இக் நூலாகியே பீர் எம். கிருஷ்ணசாமி, எம். ஏ., எம். டி.

பிரகாசம்: டி. டி. கோபால் பிச்சை, 2-27, பிராட்டியை, சென்னை. விவரம். ரூ. 2.

★ ★ ★

பாடகர் பழங்கீர் உத்தமன், பாடி
அவர்களுள் பழங்கீர் பொருள்
நீர் கொண்டு விட்டுக்கு ஓடினான்.

கீணற்றுத் தேவதை

✧ ரா.நா. ✧

3. இளவரசனின் பிரிவு

கமரன்மாளும் பகதூரையும் சேர் அரனிடமும், தானிடமும் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். அவர்களுடன் இளவரசன் போர் வீரர்களும் பணிபாட்டரும் சென்றனர்.

ஒரு பதகாலம் பிரயாணம் செய்த பிறகு அவர்கள் ஒரு ஊரெனில் பிரேதத்திற்கு வந்துசேர்ந்தனர். அந்த ஊரெனில் சில உயர்ந்த மரங்கள் இருந்தன. வெப்பில் மிகவும் கடுமையாக இருந்ததனால் அவர்கள் மரங்களின் கீழையில் கூடாத்ததை அடித்துக் கொண்டு அங்கே தங்கினர். பகதூர மிகவும் களைப்புற்றிருந்ததால் கூடாத்தின் துழைத்ததும் படுத்த வஞ்சுத் தூங்கி விட்டான்.

பகதூர கூடாத்திற்குள் சென்ற சில கீழியுக்குக் கெல்லாம் இளவரசன் கமரன்மாளன் உங்கே பழங்குதான். நுழைந்ததும் தன் காதலியின் படுக்கை வகுமில் பண்பனவென ஒரு கை பின்று வதைக் கண்டான். உடனே அதை ஒத்தக்கொண்டு கூடாத்திற்கு வெளியே சென்று வெளிச்சத்தில் கங்குலக் கவிதம் துப்பார்த்தான். அது ஒரு மந்திரக் கவசம் என்றும் தன் கைக்குத் தீங்கு கேரீடாமல் காப்பதற்காக பகதூரவுக்கு அவன் தாயார் அளித்த பரிசு என்றும் அறிந்தான். அந்தக் கவசத்தின் வேலைப்பாடு, கைக் கண்டு கமரன்மாளன் கவனித்தக் கொண்டிருக்கையில் திடீரென ஒரு பதவை பதந்த வந்து அதைக் கொத்திக் கொண்டு பறந்தோடி விட்டது.

கமரன்மாளனுக்குத் தங்கும் தாங்க வில்லை. தனது காதலி அருகாமலாகக் கருதும் கவசத்தை இழந்தது கிட்டால் அவன் மிக துக்கமடைவான் என கீழித்த இளவரசன் மேலும் அகில யருத்தமடைந்தான். எப்படியாவது அதைத் திருப்பிப் பெற எண்ணி அந்தப் பதவைகளைத் தூத்திக்கொண்டு ஓடினான். பதவை கிந்தாமல் பறந்துகொண்டே இருந்தது. இளவரசன்

கமரன்மாளும் கொஞ்சமும் சீக்கிரமில் ஓடினான். ஆனால் பாதா அவனும் ஓட முடியவில்லை. கவசத்தைப் பெற வேண்டுமானால் பதவைபோல ஓடித் தானே பாசினோம்? இப்படி ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் இருட்டி விட்டது. அச் சமயம் அந்தத் திருட்டுப் பதவை கவசத்தை விழுங்கி விட்டு ஒரு மரத்தின் பிது உட்கார்ந்தது.

எப்படியாவது கவசத்தைத் திரும்பிப் பெறவது என்று உறுதியென்கு இளவரசன் மரத்தடியில் படுத்தான். ஓடிய கிண்பால் சில கீழியுக்குக் கெல்லாம் துங்கிவிட்டான்.

காலைகள் எழுந்த பதவை பறக்குமிட மெல்லாம் ஓடினான். இவ்வாறு பத்து நாட்கள் பிரயாணம் செய்தான். வழியில் அப்பிட்ட எம் மெழுகுகளை உண்டு, பதவை தங்கும் ஊரம் அநே மரத்தடியில் படுத்த உறங்கிக் காலக் கழிந்தான். இவ்வாறு பகதூராவை விட்டுப் பிரிந்து வேறு தூரம் வந்துவிட்டான். உலகில் தான் கந்த பாசத்தில்தான் இருக்கிறோம் என்பது இளவரசனுக்குத் தெரியவில்லை.

பதினாறுவது நாள் ஒரு தூதன் கமரத்தினுள்ள கூட்கரைக்கு வந்து சேர்க்தான். இங்கே அந்த மரப்ப பதவை ஒரு மறினிக் கண்டிப் பறந்த விட்டது. மறின் மிகவும் உயரமாக வீருந்ததால் அதைத் தாண்டிப் பதவை எங்கு பறக்கோடிற்று என்பது அவனுக்குத் தெரியவில்லை. தான் தேடி வந்த பதவையும் மறைந்த பிறகு என்ன செய்கிறெனக் கமரன்மாளனுக்குத் தெரியவில்லை. அந்த தூதன் கமரத்திற்குத் துழைந்த தெருத் தெருவாக உட்காரை. இவ்வாறு போகும் போழுது ஒரு தேவிட்டத்தில் ஒரு மெழவன் கொடி கள் பரிக் செய்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அவனைக் கண்டதும் கமரன்மாளனுக்கு ஒரு கதரியம் பிறந்தது. மூன்றின் பார்த்த அறிவாத ஒரு புதிய ஊரில் ஒரு கங்காளிதன் கிடைத்தான் என்று கீழித்தற் சந்தோஷ மடைந்தான்.

இளவரசனைக் கண்டதும் மெழவன் உங்கே வரும்படி அழைத்தான். அந்த ஊர் ஐக்கென் கொடியவர்கள் என்றும், அக்ஷிதரைக் கொன்று விடுவர் என்றும் கூறி ஆனால் தான் அவனைக் காப்பாற்றுவதற்கு மெழவன் வாக்கனித்தான்.

கமரன்மாளன் மெழவனுக்கு வந்தி கொடுத்தி விட்டு அவன் அளித்த உணவை உட்கொண்டான். ஏற்றக் கிண்பாறிய வுடன் இளவரசன் தனது கதைகளை மெழவனுக்குக் கூறி விட்டு "பெரியவரே! இனி என் காதலி வீருக்குமிடத்தைக் கண்டு பிடிப்பது கஷ்டம். எனது தாய்

காடாசன கலிடாஸுக்கு எப்படிச் செல்வது எனத் தங்கள் வழி சொல்லீர்களானால் அங்கே என் தந்தை வான்மாளின் உதவியைக் கொண்டு என் காதலைக் கண்டு பிடிப்பேன்" என்று வேண்டிக் கொண்டான்.

இளவரசனின் வேண்டுகோளைக் கேட்டுக் கிழவன் மன மிரங்கினான். சற்று யோசனை செய்து விட்டுக் கிழவன் கூறினான்: "இளவரசர்! இவ்விரந்து கலிடாஸுக்குச் செல்வதாயிருந்தால் ஒரு வருஷம் பிடிக்கும். ஆனால் இவ்விரந்து இப்பனிக்குச் சென்றால் அங்கிருந்து கலிடாஸுக்குச் சீக்கிரம் சென்று விடலாம். ஆனால் இப்பனிக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு கப்பல்தான் புறப்படுகிறது. இவ்வருஷம் செல்ல வேண்டிய கப்பல் சில நாட்களுக்கு முன் தான் புறப்பட்டுச் சென்றது. இனி ஒரு வருஷம் காத்திருந்தால்தான் உங்கள் நாட்டிற்குச் செல்வோம்."

இதைக் கேட்டதும் கமரம்ஸமான்னுக்குக் கவலை அதிகரித்தது. ஆனால் கிழவன் ஆறுதல் கூறி அவனைத் தன் விட்டியையே பத்திரமாகப் பாதுகாப்பதாக வாக்களித்தான். வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை யானவரால் இளவரசனும் கிழவனும் சேர்ந்த நோட்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டு கப்பல் புறப்படும் வரை அவ லோடு எதிர்கொள்கி யிருந்தான்.

கமரம்ஸமான் இவ்வாறு பரிதாப வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கையில் இளவரசி பகதரா என்ன செய்தான் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?

அவள் தூங்கி விழித்தெழுந்ததும், பக்கத்தில் தன் கணவனைக் காணாமல் பதறிப் போனாள். அதே கமரத்தில் அவள் தாரார் அவளுக்குக் கொடுத்த மந்திரக் கவசமும் காணாமற் போனது தெரிய வந்தது. வேளைகளை ஏறி அந்த ஊர் மறழ்வதும் தன் கணவனைத் தேடிப் பார்த்தாள். ஒன்றுப் பாலம் அளிக்கவில்லை. பகதராவுக்குத் தக்கம் தாங்க முடிய வில்லை. வெளியே சில காலம் தங்காட்டாயல் மனம் வருந்தினாள். ஆனால் வருந்திப் பாவிக்கலை என்பதை அறிந்து தன் காதலனைத் தேடிச் சென்று சேவாணத்தை ஆரப்பித்தான். சென்னாகு இருந்தால் வழியில் ஆபத்த ஏற்படலாம் என அருளி பகதரா தன் கணவனின் உடைகளை அணிந்து கொண்டு ஆன் வேலுத்திச் சேவாணம் செய்தான். கமரம்ஸமான்னின் பெயரும் குட்டிக் கொண்டான்.

இவ்வாறு பல நாடுகள் கடல்கள் கடந்து பகதராவும் அவன் பரிவாரமும் இப்பனி துறைமுகத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள்.

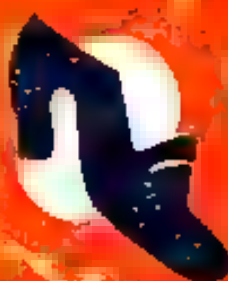
அச்சமலம் புயல் காத்தடிக்கதால் அவர்கள் கப்பலை விட்டிழைந்துள்ளனர்.

இப்பனி நாட்டரசான ஆரமனான் இளவரசன் கமரம்ஸமான் கப்பலில் வந்திருப்பதாக அறிந்து தானே தனது பிரபுக்களுடன் துறைமுகம் சென்று அவனை வரவேற்றான். கமரம்ஸமானின் தந்தை ஷரஸமான் அவனது கண்பாணாக யால் இப்பனி நாட்டரசன் கமரம்ஸமான் வேலுத்தியிருந்த இளவரசியைச் சகல மரி யாதைகளுடன் உபசரித்து, அவரைப் பல நாட்கள் தனது அரண்மனையில் தங்கும் படி செய்தான். இளவரசனின் சாமித்தி யத்தைபும் கற்குணங்கலாயும் பாசாட்டி விட்டு அந்த நூதன இன்னுறுக்குத் தனது ஓரே பெண்ணைக் கலியாணம் செய்த தருவதாகக் கூறினாள். அப்படி கல்யாணம் செய்துகொண்டால் அவளையே தனது காட்டு மன்னனாக முடி குட்டுவதாகவும் வாக்களித்தான்.

ஆன் வேலுத்தியிருந்த பகதராவுக்கு அரசனுடைய வேண்டுகோளைக் கேட்டதும் திமர்ஸமான் இருந்தது. அரசனின் வேண்டுகோளை மறுத்தால் ஆபத்த ஏற்படும் எனப் பயம். கல்யாணம் செய்து கொண்டதென்கூல் ஒரு பெண் மத்தொரு

நீங்களும வரையலாம்

பென்னை எப்படி விவாகம் செய்து கொள்வது? அரசன் வேண்டுமென்றால் இவ்வகை அவன் மகன் மனத்தோடுகொண்டு அப்பறம் தப்பியோடி விடலாம் என பகதூரர முடிவு செய்தான்.

கமரல்வமான் சம்மதத்தைக் கேட்டதும் இவன் அரசன் சந்தோஷம் அடைந்தான். உடனே நிருமணம், மதுரையிலேயும் இரண்டையும் முடித்த வயத்தான். பகதூரர தனது மனைவியுடன் தனியா விடுக்கையில் தன் கைதவை அவனிடம் உறி, எவ்வாறுதற்பதும் சகலம் மரக வைத்துக்கொள் ளுக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டான்.

இவன் காட்டு இளவரசி இருக்கைதவைக் கேட்டுப் பிரமித்துப் போனான். தன் மனைவைக் குறித்து அவன் வருத்தினதும் பகதூரரின் கட்டித்ததைக் கண்டு மனமிரங்கினான். அவனுக்கு வேண்டிய உதவி யெல்லாம் தான் செய்வதாக வாக்களித்தான்.

பகதூரர ஆன் வேடித்திய இவன் காட்டை அரசாண்டு வருகையில் இளவரசன் கமரல்வமான் மெய்யனுடன் தோட்ட வேலை செய்து வந்தான். இவ்வாறிருக்கையில் ஒரு நாள் மெய்யன் துறையாகத்தி

விடுத்த கப்பல் ஏதாவது புறப்படுகிறதா என்று பார்க்கச் சென்றான். மெய்யன் வேளியே போயிருக்கையில் கமரல்வமான் தோட்ட வேலைவைக் வளரித்துக் கொண்டு இருந்தான். அச்சமயம் இரண்டு பறவைகள் அதுவிடமின் மரத்தின் மீது சங்கடமிட்டுக் கொண்டிருந்தது அவன் காதில் கேட்டது. உடனே இளவரசன் தன் வேலைவை அப்படியே போய் விட்டுப் பறவைகளின் சங்கடத்தை இளவரசன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு பறவை சொத்து அவன் கையடியில் விழுந்தது. அந்தப் பறவை கையமடைந்த இடமொன்றில் ஏதோ பன பனப்பாகத் தெரிந்தது. உற்றுப் பார்த்ததில் அந்தப் பனபனப்பாக வந்து காணாமற்போன தனது காதலியின் மந்திர கவசம் என்பது தெரிந்தது.

இளவரசன் உடனே கவசத்தை எடுத்து ஓடித்திட்டுப் பத்திரப்படுத்தி விட்டுத் தன் வேலைவைக் கவனிக்கலானான். ஒரு மட்டுப் போன மரத்தை வெட்டித் தனக்கு வாயில் அதன் மேல் பாய்ந்த இடத்தில் ஒரு அகன்ற பித்தனைத் தகடு இருக்கக் காட்டான். அந்தத் தட்டை அகற்றியவுடன் ஒரு குகை தெரிந்தது. அதனுள் துறழ்ந்து பார்த்தால் கீழே இறங்குவதற்குப் புகை இருந்தது. கமரல்வமான் சிதானமாகப் புகையில் இறங்கிப் போனதும் ஐப்பது பித்தனை வானிகள் இருக்கக் காட்டான். அந்த வானிகளைத் திறந்ததும் ஒவ்வொன்றிலும் தக்கத் தூள் இருப்பது தெரிந்தது.

இவ்வளவு கனம் இருந்தது கண்டு பெரு மெழிர்ச்சி வடைத்து கமரல்வமான் வேலமாக மெய்யன் வந்தான். அச்சமயம் துறையாகத்திவிருந்த மெய்யன் நிரும்பி வந்தான். இன்னும் மூன்று காட்களுக்கு மேல் காலம் ஒரு கப்பல் புறப்பட்டுப் போவதாயும் அதில் இளவரசன் புறப்பட்டுச் செல்வ வேண்டும் எனவும் மெய்யன் தெரிவித்தான்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கேட்டுப் பூரித்துப் போன கமரல்வமான் தான் கண்டிருந்த தனத்ததைப் பற்றிக் கூறிக் கிறுவனை மெழிவித்தான். (தொடரும்)

விடுகிறீ

செக்ஷர் வெந்தவர் ஐவர், சிவப்புகாசுதரப் பழங்கன் மூன்று கதறி வாகமழப் பழம் தான்கு பச்சைப் பாய்ப்புக் குர் ஒன்று இவர்களைக்காலம் ஒரு குறும்பத்தினர்

இவர்கன் வார்க?

விடை அந்தத் திசை

செந்தவா விடுகிறீ விடை—தூய்

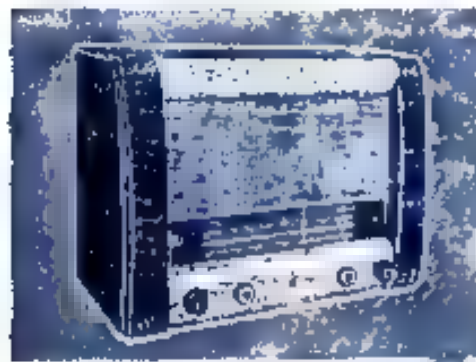

அப்படிக்கற்ற தோனி மேன்மை

பளபளப்பான காபினெட்... தொழிந்திறன் கூடிய...

ரேடியோக்களுக்கு நீங்கள்

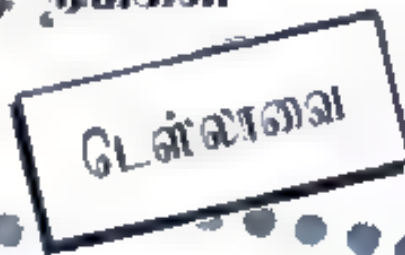

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்

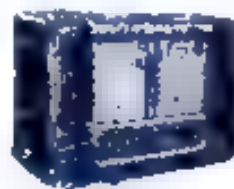
தேவன் (இந்திய) ரேடியோ மானுபாக்கரி கோ., லிட்.
12/13, பார்வையின் பக்கம் — மும்பை-1

தேவன் அமேசான்

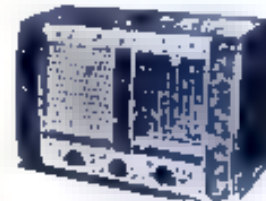
தேவன் அமேசான்

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

தேவன் அமேசான்
இந்தியாவின் மிகப்பெரிய அம்சம், அத்
யதிரை A.C. மின்னோட்டம் தேவன்
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே
மேல்புறம் உள்ளே உள்ளே உள்ளே

அன்புறையில் சோத, எதி, குழப்பு சமயத்த ஸ்தலங்கள் பட்டிருந்தது. சமயங்கதரின் கதவு வெளிப்புற தாவிடப் பட்டிருந்தது. மூன் ஐக்கிரகதபரக, சாப்பிட உட்காருமன், கதலின் உப்புதத் தாழ்ப்பாணியுப் போட்டான்.

பாத்திரத்தடன் சாப்பிடத் தகவிலுமன். பக்கத அகலியலின்ம போகக்குள் போட்டது.

"அமெலண்டம், குஞ்சு இன்னம் காலம்? இனிமே அத்தான் சோத நிங்கனாய? காலயிலகத கலத்திலே அத்தான் நிங் கனாக்கு அகல் தலையே கருதியிருக்கு. என்ன உத்தியோகமே இத்தப் போலீக் உத்தியோகம்! ஒருகாலக்கு இவ்விலே ஜோரிலே, குடா நிங்கத மெலபத. அத ஆதி அகலாயப் போக பித்பாடு நிங்குக் கலித்தமே என்ன ஒலும்....." என்ற ஆரம்பித்த 'மோக்கு, மோக்கு' என்ற இருமிப் போகை முகத்தான்.

"நிசுமும் இன்றோசத்தக்கு கத்திடு காரே! இன்னிக்கு ஒரு காலயிலகதமே சோம்? இப்போ கத்திடுகாரு. இங்க போசாம தங்கும்க. சோத மோலி மூடி கத்திடுக்கேன். அத்த நிங்காரு."

"இன்னும் கத்தினி காலிக்கு இப்படி இருத்தத்திட்டு மிடக்கடையோலிதே தெரி யில. சட்டிக்கு முக்கலிக்கு பூட்டதங்கு ஒரே மெலகாபுலம். இப்படி மோல்கு போகாமல் பத்ததே. குஞ்சு பகத்தக்குத் தான் கிலயம்; டாக்கடு பித்த கிலயா கலிப்பட்டுதாம். இருதத குபா இப்பிலே ஆலிடுத்தாம், தப்பி காலியியமோல்கிச்சு."

"என் கிலு அகட்டிக்கிதீக, தங்கும்க. கிலயி குளம் ஆலுக்கு பகத்ததப் பாத்தா முகயுக்கார! காலய கலித்தத ஒல்கி கலித தகட்க்கப்புகலம். இப்போ கருத்த டகயகுளம் போதம். கலித்தமே மேத ஒரு கல்யாண உட்கார்த்திருக்கு. அதக்கு மேத மெலகு இருக்கு. 'மோலீக் அப்பயிலு கலாம் போட ஆன் இருக் காரம். பகல்கோத்த உதகத்தான் ஆன் இன்னி. பகத்தக்கு எங்கே போத? என்ன பகலாய் போகெதோ?"

"ஆய, சமயங்கதக் கதவு முடி கிடுக்கே! பூலி மிலே குழப்பு கலியலி கிச்சலிட்டு பாழ்பகலாய் போகத."

"கலகத்தான் பகத்ததப் பாத்திரத்தத அருத்ததா தட்டுபோட்டு முகயிடுக்கேன். சமயங்கதக் கதகலயம் முகத் தாழ்ப் பாய் போட்டுத்தா கிலுக்கேன்."

கல்யாணியகலக் கலிதக் கல்கில கல் கலம் அகல அகலகலக் சோத்தப் பாத் திரத்தக் கலி சோத்த, மோல்குக் குழா யின் ககலுலி கிட்டி, மோல்குப்புகத் கத கலத் தித்தமோல்கு கெலியே கிலகத்த சோக்குன் குளகலி.

கூர்ந்தப்பலித் குஞ்சுப் பித்தா 'கல, கல' என்ற கலம் அகத்த பூட்டா சத்தத்தடன் கலகலக பிலித் கதகல ஆன் கல்க கிலலித் கலக் கலகலிதும் தட்டிதும்.

தலகிலிடுத்த மெப்புத் மோப்பிலய கலத்தக் கலலின் கலத்தக்கமோல்கு, மத் குரு கலயம் மோலின் பக்கலாட்டு ஜோலின் கலகலிடுக் கலக் குட்டகலய கலத்த மூன் கெத்திலய தகடத்தக் மோல்குடன்.

அதத்தும் கதவு தித்தக்கப்பட்டது. குஞ்சுப் பித்தா உன் தகலத்ததம், கதகலத் தாலிட்டு கிட்டி, அகலுக்குப் பித் தும் கல்தான். அகல் மிலகி அமெலண்டம். "இத்த, கீ உட்காரு. கான் காலியித்த கல்கலம் பாத்ததக் மோல்கிதான்."

"சோத மோலி கலக்கிடுக்கேன். மோல்கு மோலயக் கலத்தித் கலகலக் கலு கித் மோல்கு சாப்பிதாம்" என்ற மோல்கித் மோல்கு கலகலத் திரிலயப் மெலித சோத்தான் அகல் மிலகி அமெலண்டம்.

அகலயின் மெலிச்சம் பாலியத. ககட கலக் கலக்கெலித்த மோல்கு, "எ, மூன்றே கல்தான் மோல்கெதே, கான் கல்த சோத சமயக்கிதேன்று. கலக்கு என் இத்த அகலி? கலக்காரி உட்கலய இப்படி அகட்டிக்காதே என்ற சோத்தும் மோல்குத்தானே? சலி, மோலுதமே, மோல்குப் பத்தத் தங்கு" என்ற பகலாய் பதிக் மோல்கி அகலுக்குப் பாய்கித்த தலயில கலத்த, சமயங்கதக் கதகலத் தித்தமோல்கு மோல்குக்குத் சோக்குன். மோல்குப் பக்கம் சோத்தகல் கதவு தித்த மிடப்பகதப் பாத்ததம் மூலகித் தித்தக்கட்டான். பிதரு, 'அமெலண்டம் அகலத்தின் தான் போட மல்கிடுகலாக' என்ற மிலத்த அகலத் தாலிட்டுக் மோல்கு, கான் கல கத்தி சோத்த மோல்கு கல்கே தகலத்தான்.

மோல்கிலிடுத்த தகலக கலத்தத் தகடத்தக் மோல்கு "அமெலண்டம், துக்கி கிட்டலா? ஆய, மோல்குக் கதவு தித்த மிடக்குதே, தாழ்ப்பாய் போட

மற்ற போய் விட்டதா? சரி, படுத்துக்கொள் சாத்திரன்" என்று.

"இவ்வீடுமே, எல்லா அழுத்தமா ஒரு குகைக்கு இரு முகையாகப் பார்த்துத் தானே தாழ்ப்பாள் போட்டு வந்தேன், திறந்த மெட்டுத எந்திரியே!"

"சரி, போ மற்றாட்டிருப்பே. தக்கக் கைக்கம்...ஹூம்...தாக்கு" என்று பதிவளித்த விட்டுச் சமையலறைக்குச் சென்ற சோற்றப் பார்த்திரைத் திறந்தான்.

பார்த்திரையில், பண்டம் ஏதாவதி எனினாக இருக்கவே, ஆர்சியாவைப் போய் விட்டதா குஞ்சப் பிங்காக்கு.

"எட்டி, சோற வாசு காலியாவை மெட்டுத. குழம்புத் தண்ணி டைக் கொஞ்சம் போலத்தான் இருக்கு."

"இதென்ன உத்தராவே இருக்கு. அரைப்படி அரிசி போட்டு வகைச்சென், மணி சோற இவ்வெந்திரியே! வகியினி வேறையா? ஏக்க ஸீயாவம்கே இருக்கு!"

"கொல்லக் கதவகத் திறந்த வகைப்ப படுத்துத் மெட்டுத்தேயவே, காய் வந்த திண்ணாமிருக்கும், சரி, லேபித்தாகவே, மோகாக் குடிக்கிற வந்தேன், அத போதும். சமையலகம் அப்பயரு கையிலே பலகாரம் வேறே திண்ணாட்டேன், விற வொப்ப கையா இருக்குத."

"செத்தே முந்திக் கூட ஏதோ பார்த்தித் தத்தம் செட்டிக். எவியே ஏன்ற கிண்கிப் பேசாம படுத்துக்குதேன். பிறகு எழுந்திருந்த சமையலறைக்குப் போய்ப் பார்த்த தாகக் கூட குப்பாம். ஒரு வேளை எழுந்த பார்த்தவான்று கிண்கிமிட்டே படுத்து மெட்டே யிருத்தேன் போல, என்னை குடிக்கிருப்பேன். அப்போ உங்கையோய்

பார்த்த விட்டு காரப் போல கைய என் குருப்பேன்" என்று அலுவல்டம்.

"சரி, புக்கே, படுத்துத் தாக்கு" என்று சட்டியிலிருந்த மோகாக் குடித்த விட்டு, பாலய கிசித்தப் படுத்துதான் குஞ்சப் பிங்கா.

மெயி கையாய் நாங்கி கொண்குருத் தான். அலுவல்டம் செட்டாய்: "சட்டி, கிண்கி டாட்டரு பணத்தக்கு கந்த கிண்கி, ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணிவிட் டோ? என்னையும் ஆப்பத்திரிவிட கொண்டு விடணும். அதக்கும் பணம் வேண்டும்கே, பாடியா வது செட் கம்மோ?"

"இரண்டொரு இடத்தலே விசைத் தென், ஒண்ணும் தெரிய. இவ்வெழுது இடத்தலே சொல்லி வகைச்சென் இன்னிப் பொழுதக்கு வரத் சொன்னுத், போக முடியாதபடிக்கு வேறு கந்த விட்டத."

"எம்ம...?"

"ஹேயிலே யிருத்த ஒரு பெரிய பீட்டி' எம்பியை கிண்கி வேளியிலே ஒடிப்போயிட் டான். கிண்கி கொண பண்ணி யிருத் தான். அகிண வகைக்கம் கிண போட்டுத் தெடிக்கிருக்காகக். ஏழு வரு கம் ஹேயிலே இருக்கணும்! கருகம் குண தான் முடிக்குக்கு. அகிணத் தெட னணும் வகைத் கத்திரிசான். ஆக கண்ணி கோல கண்ணம். அகிணத் கருக்க பீட்டிக் கிண்கி, இன்னும் எவ்வெவாத கண்ணம் கிண்கி வகைப்பாய்; கொண கிண கிடித் தும். கிண்கி கைக்கம் இத்தான் வேலை. கொப்ப பவக்கமான ஆளு. அதான் இன் கிக்கு இவ்வளவு காலிகை...கிண்கிக்கு இவ் வேன்னு மத்தாவது கிசாரிக் காலிகுத் தம் கடன் வாகியோதேன். இப்போ லே தாக்கு" என்று ஆததம் கூறி குஞ்சப் பிங்கா.

மினி பண்ணிவந்து, திணியில் ஒரு தண்டைப் போர்த்தியவாது தெருவில் வட்டத்தொண்டிருத் தான் குமாரசாமி. அகனுக்குத் தன் படுகையத் தீர்த்தகொண்ட விட்டிசு கிணவதான் அடிக்கே வந்தது. அவ் சிட்டிசு அவன் செட்ட சம்பாவினதான் ஏதா அவன் காலில் ஒலித்தக்கொண்டிருந் தது. அகன்குக்கு உதவி செய்ப மனம் கிரும்பியது. அவன் உதவ

வும் தயாராய் இருந்தான். ஆனால் கழி
சமம் அங்குக்குத் தென்படவில்லை.

போசனாவில் ஆழ்ந்த தாடிவை உருவி
விட்டுக் கொண்டு ஈட்டிச் சென்றவன், ஒரு
பெரிய கிட்டும் மடியில் மிச்சாடி விசக்கு
பரிவாகத் தண்டான்.

அங்கீட்டின் காலையில் ஒரு சிறியதோட்
டம். தோட்டத்தை அடைந்த ஒரு
'சாம்பலுக்கு' நகர்.

சுதோ சிவந்தவனும், பங்கோ சதவைத்
திறந்து கொண்டு உச்சே தவழ்ந்தான்.

பங்கோவை செருக்கினதும் தன் துக்கி
விளக்கெரியும் அமைதியைப் பார்த்தான்.
மேன் மடியிலிருந்து மையலும் சிறு கடி
வதற்குத் தவறாமல் தொடுமாவிற்று இறக்கி
யிருந்த இரும்புக் குழாயைப் பார்த்தான்.

பிறகு 'மட மட'வென்று குழாயைப்
பற்றிக்கொண்டு எதி குதன் மடியிருத்
சென்றான்.

மடி அமைதியில், மேலே மூன் ஒரு காத்
சாலியில் அமர்ந்து, தன்வாய்க்கொண்ட கருள்
தொண்டையைக் கைக்குப் பார்த்துக் கொண்
டிருந்தார் பின்புல சிவிய கொட்டவை குத
சாவி ஆசனம் அமர்ந்தவர்க்க உடையார்.

குமாரசாமி அவருக்குப் பின் பக்கமாக
சென்ற, "கைக்கு இரு தாக்கைப்பத
சுபாய் இப்போது கேண்டும். கொடுக்க
விட்டால் உன் மன்கடையை உடைத்தவிடு
கேன். பின்னும் திரும்பாதே. கையில் பட்
டாக்ஷத்தி வைத்திருக்கிறேன். புலனியில்
செருக்கிவிடுகேன்." என்றான்.

திரும்பிவிட்டுப் போனார் உடையார். அவர்
உடல் வெட வெடத்தது.

மேலுமிருந்த பணத்தை இரு காத
சாவிப் பொத்திக்கொண்டு பின் திரும்பினான்.

உயிராவிட, பணம் பெரிது என்று
எண்ணுக்குப் போதும்!

தன் கையிலும், பின்னும் திரும்பின
உடையாரின் கழுத்தை அழுத்தினான்.

"ஐயோ!" என்று கத்தினார் உடையார்.

"உச்சே போட்டால் அடி. உரித்த
கிறேன். மரியாதையாக என் கேட்ட
பணத்தைக் கொடுத்தவிடு. உயிரோடுவிட்டு
கிறேன்." என்று உரி உடையார் கையைப்
பொத்த குயன்றான்.

குமாரசாமி கையில் கத்தி இவ்வாறாகத்
கண்டதும் உடையாருக்குச் சந்த கதரிகும்
ஏற்பட்டது. எந்தகாலையும் பின்னும் தன்
கிட்டே வேண்டுக எழுந்த குமாரசாமியின்
கழுத்தைப் பிடிக்கப் போனார்.

நாடகம் கம்பெனிக்காரர் :- நேற்று
வந்த ஜனங்களை வெவ்வேறு
திரும்பி அனுப்ப வேண்டியதாடு
விட்டது!

நாடக அபிமானி :- என்ன, அங்
கவாய் உட்டமா?

நாடகம் கம்பெனிக்காரர் :- இங்கே
இங்கே! மூன்றே பேர் வந்திருத்
தார்கள். மூன்று பேர்களுக்காக
எப்படி. நாடகம் நடத்துவது
என்று அவர்களைத் திரும்பி
அனுப்பி விட்டோம்!

"அங்கவாய் தனிச்சன் வந்த விட்டதா
உனக்கு? கொண் செப்புகண்டால் வந்து
கிணத்தேன். கி கொண் செப்ப கிப்பந்தம்
செய்தேன். கொண் கைக்குப் பறித்தினை
எது ஏற்கொண்டே செய்திருக்கிறேன்"
என்று சொல்லிய வண்ணம் உடையாரின்
கழுத்தை செறித்தான்.

அவர் தொண்டையிலிருந்து உச்சே பெரி
தாக் கொம்பி, சிறிதாடி, ஒரு தன் துத
யாக வெளிவந்தது. பிறகு கித்தவிட்டது.
தன் 'கொட்டு' என்று சிறு கிழந்தது.
உடையார் அப்படியே சிறு கித்த
போனார் திருந்த பணத்தில் இருதாந்தைம்
பத குபாயையும், அங்குந்த ஒரு அகமாரி
வைத் திறந்த ஒரு வேண்டுகையும் ஒரு சட்
கடையையும் கழுத்தக் கொண்டு வந்தவழியே
திரும்பி விட்டான்.

பிற என் திணர்சினியில் சித்தகண்ட
தணப்புகளுடன் செய்திகள் வெளிவாடு
யிருந்தன.

பலங்கா கைத் தப்பிவோடி விட்டாள்!
கைத் அத்தாவின பத்தோடுகளுத் தி
மைய வெட்ட வெக்கியாக்கி விட்டாள்!

மேதூர், ஏப். 15

குமாரசாமி என்னும் கைதி, பல பெரிய
கொண் கைவுகள் உத்தியிருப்பவன், இன்று

மேகம் விலகியது

ர: வேங்கடரத்தினம்

1. கமங்கயா

பீடம்மாணியைப் போய்ப் பார்த்த விட்டு வரலாம் என்ற சொல்பினேன். அகனைப் பெண் பார்த்த கந்த விஷயம் என்ன ஆயிற்ற என்ற அதிர்ந்த கொண் என்ற மனம் தடித்த கண்ணம் இருந்தது. விரகித்த வரலாம் என்ற சொல்பினேன். கல்வ கொண்பாக அடுகுழியிலேயே அவன் கந்த விட்டான்.

"உன் சமசாரம் என்னடி ஆயிற்ற?" என்ற ஆவையோடு கேட்டேன்.

கல்வானி காலிக் கோணிக் கொண்டு "கிட்டும் தங்கு" என்றான்.

"என்னதந்த விட்டும் தங்குகிறது? அவன் கந்தானு? உன்னைப் பார்த்த என்ன சொன்னான்? ஒன்றமே சொல்லாமல், கிட்டும் தங்கென்றும், என்னடி அர்த்தம்?"

"அர்த்தம் எப்படிக்கு என்னைப் பிடிக்க வில்லைடாம்."

"கிண்காவர?"

"பீடமே போய்யா?"

"அவனுக்குக் கண் பெட்டையா? அவ் வது தித்த சகாதினம் இவ்வாதனா?"

"என்ன, இப்படித் கேட்டுக்கு?"

"இல்லை; உன்னைவே பிடிக்கவில்லை பென்ற சொல்லி விட்டான் என்றும், கம்ப முடியவில்லை என்றும்."

கல்வானி கவாசலம் இழந்து, தலை குனிந்த கொண்டு கிண்குன்.

"கா பொகலாம். நீ கருத்தப்படாதே. அந்த விஷயத்தையே கிட்டும் தங்கு" என்ற அவனை இழுத்தக் கொண்டு, கிற கோக்கி வட்டிதேன்.

அவன் கல்வ அழகி, ஆனும் எழை. பெண்ணுக்குப் பெண் ரூப விஷயத்தில் மட்டும் தன்னை கிட்டும் கொடுத்தவிட மாட்டானாமே! அப்படிப் பார்த்தாலும், கண் தயக்காமல் தீய்ப்புக் கொண்டுதேன்; என்னைக் காட்டிலும் அவன் எவ்வகையோ மடக்கு அருகு மிருத்தவன். இத்தனைக்கும், காலே கொம்ப கட்சணமாய் இருக்கிறேனும்; எவ்வாறும் சொல்கிறேன், அகனையே பார்த்தப் பிடிக்கவில்லை என்று சொல்லி கிட்டும் பொணகன் எனக்கு விதித்திதப் பிரதிருதியாகத்தான் தோன்றினான்.

"உன்னைவிடகா கல்வ அழகி அவனுக்குக் கைத்த விடப் போகிறான்?" என்றேன்.

"ஆரம்பித்த விட்டாயிடு கந்தோத்திரம்!"

"அப்படியானால், நீ அழகிவை என் றோம்; இவ்வயா?"

கல்வானி தனக்கே உரிய மோகனப் புன்முறுவலை விடையாகத் தந்தான்.

"கிண்காவர் கொங்கிறேன். உன் அழ கிற் கொண் குகைதீரல்? அவன் பிடிக்க வில்லை என்றதனும் கருத்தப்படாதே."

"போடி, அவனுக்கோ இவ்வே யார் கருத்தப்படுகிறுக்கோம்? என்னயோ கந்தான்; பார்த்தான்; திண்குன்; போனான். எவ்வாறு இரண்டு மணி கோச் சகவாசம்..."

"உன் மனம் கனக்குத் தெரியாதா? அப்பா—அம்மாவிற்குப் பாரமாய் இருந்தது போதும். இனிவரவது காம் எங்கேயாவது பிரித்தவிட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உனக்குக் கிடையாதா, சொல்கு."

அவன் தலையை அகலத்தான்.

"இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் கேட்டு மறத்த போகவிட்டேன்" என்ற கான் குறிப்பிட்டதம், அவன் திணைப்புடன் "என்ன?" என்றான்.

"தன் மனைவி கொம்ப அழகியாய் இருக்க வேண்டும் என்கிறேன், அவன் எப்படி இருக்கிறான்? அதைச் சொல்லவில்லையே."

"இது என்ன கேள்வி?"

"எல்ல கேள்வி தான்; பதில் சொல்கு."

"கான் அகனைக் கவனிக்கவில்லை."

"பெயர் சொல்கிறாய்! அகனைக் கடைசி கரை, பார்த்தாயித்தான் இருந்தாயாக்கும்?"

"கிண்காவர்தான்! அவன் கிண்கப்பா, கருப்பா என்பது கூடத் தெரியாத."

"அகனைப் பார்த்தாயம், யானுக்குப் போய் கவல்காரம் பண்ணினாய்?"

"ஒன்றாக மணி கோம் ஆகி அப்படியே உத்தப் பார்த்தக் கொண்டிருந்த கிட்ட சாமுத்திரிக இலட்சணம்மனின் படி இருக்கி ருது என்ற கவனித்தப் பார்த்தக்கொண்டு, நீ கவல்காரம் பண்ணப் போவாய் போல் இருக்கிறது."

"பீடமே, நீ என்னை இது மூடிக் கொண்டு, எங்கேயாவது போய்த் தலையை முட்டிக் கொண்டாயாக்கும்!"

"உத்தேசமாய், ஆம் உட்கார்த்திருக்கிற இடத்ததப் பார்த்தக் கொண்டு, அத்தத் திணைவில் பத்தடி தாம் கூடத் போய், அங்கே கவல்காரம் பண்ணினேன், அவன்

அப்போது இருந்தாரு. இவ்வாறு, எனக் கொண்டும் தெரியாது."

"உன் புருஷன் என் சம்பந்தம் தயாரிச்சு?" என்றும் பரிசீலனையுடன் சந்தக் கொள்பதுடன் என் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டதும், உயர்வானி என்னைச் சந்தப் படுதாம் தோன்றியல் என்னைப் பார்த்தான்.

"அவர் பெயர் என்னவாம்?" என்றேன்.
"பத்யாபனம்."

"எல்ல மகாநாயகன்!" என்ற என் அகிலைக் கேட்கிச் செய்யும் முகத்தில் சொன்னதும், அகனும் மிரிந்தான்.

அப்போது, பின்னும் என்னைப் பெண் பார்க்க வாய்ப்புமெனத் தந்தப் பத்யாபன் என்பது எனக்குத் தெரியுமா? அவன் தான் எவ்வாறாயிற்றுப் பார்த்துவிட்டுப் போனான் என்ற எனக்குத் தெரிந்தது. என் முகத்தில் அகனக்கு எவ்வாறு சொல்பேன். பாடினேன்; கேட்டான். எதிரே சொந்த மின்றேன்; பார்த்தான். பவனாம் என் பிறதேன்; குடி பார்த்தான்! உன்னைக் கேள்; புரப்பட்டான்.

எவ்வாறு உட்கருகலும் ஆனதும் மெய்பி விட்டான். எல்ல தனது மெய்யில் எவ்வாறாயிற்றுப் பார்த்தப் பிடிக்கவில்லை என்ற உதிர வன் தானே? என்னுள் கஞ்சம் தீர்த்தக் கொள்ளலாம் என்ற என் முரித்துப் போனேன். அவன் எழுது, பவன் - என இவ்வாறு திடம் என்ற கஞ்சம் காணத்தக்க கொள்ளலாம், 'பிடிக்கவில்லை' என்ற

பொருள் காணும் கொள்வி எவ்வாறாயிற்றுத் தகன். இப்போது எரியும் அகிலை மன்னுடைய அடிப்பதற்கு உடம்புக் கொடுத்திருக்கிறதென்ற என் கொள்விக்குக் கொண்டு.

"அம்மா, எனக்கு அகிலைக் கொஞ்சம் உட்பு பிடிக்கவில்லை" என்ற அம்மாவின் சொன்னேன்.

"என்னடி உதிரெழு?"

"எனக்கு அகிலைப் பிடிக்கவில்லை."

அவன் திருதிருமென்ற கிழிந்தான்.

"என் அகிலைக் கவனம் பன்னிக் கொள்ள மாட்டேன்."

"என் மட்டாய்?"

"அதெல்லாம் பெரிய கதை. வென்று மருள், கொண்டுதேன். அவன் தான் என் கொடுத்த கவனம் பார்த்த விட்டு, பிடிக்கவில்லை என்ற கொள்விவிட்டுப் போனான். அகன்கூட அங்கு இதைக் கத்தாவிட்டுப் போனான். என்னுள்ளும், அவன் எழுது பன்னிக்!"

"இப்போது, என்னை என்னடி பன்னிக் கொள்வதெழு?"

"பவத்திற்கு என் தான் அவன் என்னைக் கவனம் பன்னிக் கொள்ளக் கவனம் தருகிறேன். அதனும் அவன் எனக்கு வேண்டாம். பொன்னுக்குப் பவனாம் பிடிக்கவில்லை வென்ற அம்மா எழுதி விட்டதும்."

"இது என்ன உட்புப் இருக்கிறத?"

"எது அம்மா? காணத்தக்க கொள்ளலாம், நீ விடமாட்டாய் போல் இருக்கிறதே!"

"இருட்டிக்கொண்டால், நீ அகிலைக் கவனம் பன்னிக் கொள்ள வேண்டாம். அதற்காக, நீ சொன்னபடி எழுதிறதா? பொன்னுக்குப் பவனாம் பிடிக்கவில்லை என்றதே உண்டா? நீ எவ்வாறு பன்னிக் கவனம் கொள்வதெழுப் போனெழு?"

"அவன் மட்டும் பெயர்க் காணம் எழுதலாம், என் மட்டும் எழுதப் பாடுதே?"

"இந்தச் சம்பந்தத்தில் சில அகன்களில் இருப்பதாக, எழுதிப் போட்டான் தீர்த்தது."

"அம்மா, என் கொள்ளும் உனக்குத் தெரியாது. எவ்வாறாயிற்று உட்பு பன்னிக் காணம், பதிக்குப் பதி காண வேண்டாம் என்? அதனும் தான் கொள்வதேன். மன்னுடைய தட்கனும் போல், பொன்னுக்குப் பவனாம் பிடிக்கவில்லை என்ற

அவனுக்கு எழுதினும், மூக்கு அதுபட்டாற் போல் இருக்கும்.”

“சரிடியம்மா” என்றுள் அம்மா.

என் கிருப்பப்படியே, அப்பா அந்தப் பந்தாபனுக்கு கடிதம் எழுதி விட்டார்.

“இது சிறை” என்ற கதைகளில் கிளை கிட்டுக் கிளை பாய்ந்துகொள், அது போல இங்கும் ஒரு முக்கிய சம்பவத்தைத் குறிப்பிட்டுவிட்டு, மேலே செல்வோம்:

என் பள்ளிக்கூடத்திற்குத் சென்றதும், என் றொருநாள் ஒருநாள் என்னிடம் வந்த கடிதம் ஒன்றை நீட்டினார். அது என் பெயருக்கு எழுதப்பட்டிருந்தது. என் அந்த வாதத்தையும் அப்படியே நிறைத்துப் போய்விட்டேன்.

“அவ்வளவு கவலையா,”

தீ வருப்பில் என்னியே உற்றுப் பார்க்கக் கொண்டு இருப்பதை நான் கவனித்தேன். அந்த உன் அந்தந்தத்தையும் உணர்ந்தேன். என் பிது என்ன பார்த்துவிட்டு உலர்ந்து வரும் அம்மை யும் துடித்தேன். உன் இதை மானி குணத் தவறாக அது மாதத்திலே சந்திக்க முயற்சி செய்கிறேன். உனக்கு என் அன்பு!”

இதனால் அந்தக் கடிதம். என் தலை கழன்றது. என்ன செவ்வென்று தெரிய வில்லை. பார் எழுதிய கடிதம் எப்பதும் புலப்படவில்லை. அக்கடிதத்தைத் தலைமேல் ஆசிரியரிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன். அவர், என்னை வாய்க்கச் சந்தைம் என்ற கேட்டார். மென்தை இருந்தேன். கடை லிலே அவர் இந்தக் கடிதத்தின் கவசெழுத் துள்ள கவனம் வாரும் இந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே இல்லை என்ற சொல்லி விட்டார்.

அந்த மூதல் என் கவசெழுக்கு முற்றப் புள்ளி கவசெப்பட்டது.

எனக்கு கவசெழு கின்றதில் கூட க்குத்த யில்லை. அதுவாய்க்க என் கொள் என் பெய ருக்கு வந்த காதல் கடிதத்தின் கவசெழு பாவி என் பெயர் கொட்டு விட்டது.

கவ்வாணி கிவாவம் ஆகி புருஷன் கிட்டுக் குக் கூடப் போய்விட்டான். ஆனால் என் தான்.....என்னிடம் பந்திய கத்திரான் என்னைக் காதலும் பட்டுத் தொகிறதே! எப்படிச் கவ்வாணம் ஆகும்?

2. ராமச்சந்திரன்

அம்மாவும் கானுமாவதான் பெண் பார்த்தப் போனோம். பெண்ணின் பெயரே மிகவும் அழகாக இருந்தது. கவ்வாணி என்றும் அப் பெயர் எனக்கு மிகவும் பிடித் தது. பெண்கள் போலப் பெண்ணும் அது

என்பதான் இருந்தது. அம்மாவிற்கும் பெண் பிடித்தவிட்ட தென்பது அவன் மூத்திரின்தே தெரிந்தது. அந்தப் பெண் பாடினார். குதும் இனிமையாக இருந்தது.

என்னை அங்குச் சந்திரன் ஒன்றில் இறங்கி விருந்தோம். கவ்வாணிப் போய்க் கடிதம் எழுதுவதற்குச் சொல்லி விட்டுச் சந்திரன் திரு கவ்வாணி.

“கவ்வாணி — கவ்வாணி? அவனைப் பார்த்து வாரோ வரப் போகிறோமே!”

“அப்படியா? வாராவது கவ்வாணிக்குக் கவ்வாணி!”

“பிதுமே? உன்னுள் கவ்வாணி இருந் தான்தான், அவன் கவ்வாணி தெரிந்திருக் குமே! கிட்ட கொண்டுக்கொண்டு? அவனுக் குக் கவ்வாணி கவ்வாணி கவ்வாணி உவ்வப் பிடித்தமையப் போய்க் சந்தி மிரித்துக் கொண்டுக்கொண்டு!”

“அந்தக் கவ்வாணி அங்காவும் உவ்வாணி யாய் இருக்கும் என்ற கிளைக்கொண்டா, நீ?”

“கிளைப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது? கவ்வாணி இருக்கிறதற்குமே, கவ்வாணம் கொல்லிக் கொண்டுக்கொண்டு?”

சந்திரன் தன் கிளைவில் உட்கார்ந்து இரண்டு பேர் பேசிக் கொண்டுக்கொண்டு கவ்வாணி கொட்டென், கவ்வாணி கிளைவில் கிளை விட்டது.

“அம்மா, கேட்டாயா அவர்களைப் பேசுவா? என்னகொண்டுக்கொண்டு இப்பொழுது?”

“என்னதான் கொண்டுக்கொண்டு?”

"பெண்ணைப் பிடிக்க விவசாயம் என்று எழுதிவிட வேண்டியதானே?"

"எனக்கென்னமோய்யா, அந்தப் பெண் ணைப் பார்த்தால் அப்படி ஒன்றும் தோன்ற வில்லை. அந்தப் பெண் உத்தமியி என்று என் எழுதிச் சொல்கிறாய் தயார். அவளு டைய பாக் கடிதம் என்மேற்ற முடியே சொல்கிறே?"

என் என்னமோ சொல்லிப்பார்த்தேன். அம்மையும் விட்டுக் கொடுக்க வில்லை. ஊரார் பேசிக் கொள்கிற முத்தம் எட்டுக் கதை என்று சாதித்தான். கடைசியில் அவளது எட்டுதான் வெற்றி பெற்றது. என், என்யா ஊத்திக்குச் சம்பந்தம் விட்டேன்.

கவிபாண மெல்லாம் ஆகிவிட்டது. இப் போது தனிக் குடித்தனம் உட ஆரம்பித் தாகிவிட்டது. இன்னும் அவன் விஷயம் எனக்கு விசங்கரூப் புதிராய்த்தான் இருக் கிறது. என்வனமோ தடவையை அந்த என்வன அந்த கதையினையப் பற்றி அவளை விசாரித்தப் பார்த்து விட்டேன்.

"எனக்கு ஒன்றமே தெரியாது" என்று துடியடியாகச் சாதித்த கத்தான் கமன்வனா.

என்னும் விடாயம் என்வனமோ தான் கேட் டுப் பார்த்து விட்டேன். 'ஒன்றமே தெரி யாது' என்று அவன் உறுதலாக என் சக் தேனம் மேதான் கவித்தது.

என்வன என்வன போதத்தப் பார்ப் பது? கடைசியில், அம்மையிடம் தெரி வாக்கிச் சொல்லி விட்டேன். "இனி உன் காட்டுப் பெண்ணை நீயே பார்த்துக் கொள். அவன் உன்மையையச் சொன்னான் குழிய என் அவருடன் போகாதே இல்லை."

கமன்வனா அழுதான்; என்னிற் கடித் தான். புண்பிஞ்சான்.

என் என் விட்டுக் கொடுக்கிறேன்? அவ ளுடன் போகாதே கிதத்தி எழுதிட்டு யாதும் ஆகிறது. அம்மையுக்கு இன்னும் தன் அசட்டுத்தனம் புண்படவில்லை.

3. பத்மநாபன்

வேடிக்கையான விஷயம் தான்! அந் தப் பெண் கமன்வனாவைப் பார்த்துப் போகி றேன் என்று என்னிடம் சொன்னபே பெட் டியிலிருந்து இறங்கினான். என்மேலுக்கு என்வனத்தானே கத்திக்குத்தான்.

நிறைந்திருந்து சிவபாட நிறைந்தான்! விட்டிருந்து அகழத்தம் கொண்டு சென்ற, அவனோ என் வன வனபு ஐயம் எடுத்துக் கொடுத்தது. உபாசனமெல்லாம் செய்தான். இருவரும் எப்பிட உட்காக்கிறோம். இன்

தும் அந்தக் காலத்தில் இருந்தார்தோலா அம்மா, அம்மா என்று எதற்கெடுத்தாலும் அம்மாவைத்தான் அழைக்கிறான்.

அந்தப் பெண் கமன்வனா தனவயல் எடுத் துக் கொண்டு கத்தான். என் அவனோடு உத்த ரோக்கினோன். அவருடைய என் களும் என்னைக் கவனித்தான். இருவரும் குழை மெ அறிச்சிறை! என் எப்படியோ கவனித்ததுக் கொண்டுடன். அவன் தந்தை எழுதிய கடிதம் முதல், என்வன கிதத்தி களும் என் என்வனம் தோன்றின.

என்வன் இருவரும் கவனித்ததுக் கொண் டுரை என்வனத்தானே கவனித்தான்.

என்வன குடித்தனம் என்வன் இருவரும் போகாதது கொண்டு யாடிக்குச் சென்ற அமர்கிறான். கிளா என் என்று பெயரே குழிய. மேலும் சந்திரனைப் பிழிவனவா கமனத்திருத்தது. கமன்வனா என்வன் எழுதிய வெற்றியைத் தட்டி எடுத்துக் கொண்டு கத்த கத்தான்.

என் கொடுக்கினோன்: "நீ உன் மனை விவய எப்படி அழைக்கிறாய்?"

"அதை பெண்வன் இப்பொழுது கிதப் பாதே பெரிய கதை!"

என் நிறுக்குத்த "என்வன்?" என்று.

"உனக்கு ஒன்றம் தெரியாது. என் உன் விடம் உன்மையையச் சொன்னதற்கென்ன?" என்று ஆரம்பித்தான்.

"என்வனத்திற்கு ஒன்றும், அவருக்கு யாருடனே கொட்டி இருக்கிறதென்று. அவன் இருக்கு எதோ கதை எழுதி, அது விவசாயம் எடுத்த உவனப் பிரசித்த னாய் போய்விட்டது. அம்மா கார்த்தகக் கார, இவனைக் கன்வனம் பன்னிக் கொண்டு விட்டேன். என்வன் இவனை மன் னித்தவிடத் துரைய இருக்கிறேன். எடுத்தது என்வன் என்று கேட்கிறேன். ஒன்றமே இல்லை பென்ற சாதிக்கிறான். சரி, உனக்கும் எனக்கும் சம்பந்தம் ஒன் றமே இல்லை என்று என் என்வனப்பாக்கிச் சொல்லி விட்டேன். அவனோடு பேச்சு கார்த்தக பெண்வன் கிதத்திவிட்டேன்."

என் "அவன் சொன்னதைக் கேட்டு, அறிச்செய்துப் போனோன். என்னென்றும், அந்தத் தம்பதியினர் காதல் கார்த்தகக் காரணம் கார்த்தானே! என் மெ பித்தித் தனமாகச் செய்த காரியத்தின் கிளவைய அப்போதுதான் என்மேன். பழி கார்த்தும் உணர்ச்சியில் செய்த காரியம் முதலாகவே யோசம் செய்த கொண்டிருந்ததை கிளத்த போது எனக்கு கருத்தாய் கிளத்தது.

என் மூலக் கதையைக் கூப்பிட்டுத் தான்.
 "ஒரு பெண் தன்னைப் பார்த்து வந்த
 கையினால் தாக்குக் கொஞ்சம் உப்பிடுக
 விட்டு வந்த கதையை எழுதினாள், அந்தப்
 கையினால் தாக்கு உப்பிடுக? அதுதான்
 கொண் டையினால் அது? அதே கதையைத்
 தவறு காண்பதற்காக 'சென் அசென்சியஸ்
 கையினால்' என்ற குறிப்பிட்டால் என்னால்
 என்னும் இருக்கும்!"

"எனக்குக் கொண்டுமே புரிய விட்டாயே?"
 என்றால் என்னத்திற்கு?

"இதற்குப்போ, விஷயம். என் உன்
 கையினால் அப்போது பெண் பார்த்துப்
 போயிருக்கிறாள். இரண்டு என் கதையைத்
 பெண்ணுக்கு என்னால் பிடிக்கவில்லை என்ற
 கதையைக் கூறாதே."

"அப்படியா?"

"என்னால் அப்படி மன்னாட்டில் தட்டிவந்து
 போய் இருக்கிறாள்? என் கதையைத்
 உடனே 'உனக்கு அல்லவா நினை?'
 என்ற பழிக்குப் பழி காக்கும் தோஷினால்
 அது பண்ணிக்கூடாது விவாதத்துக்கு ஒரு
 கதையைக் கூறும் எழுதிப் போட்டேன். அது
 இன்னவா பெரிய விபரீதமாக பெண் அப்
 பொழுது என் கையினால் வந்தாள்."

என்னத்திற்கு என்னக் கூறாதே.

"என் கதையைத்? பெண் உடனே
 கையினால் அல்லாதது கொண்டு வந்தாள். என்
 னால் தானே உன் பெண் காண்பதற்கு
 'கதையைத்' இப்போது என் கதையினால்
 மீண்டும் போக வேண்டியது கிடைக்கவில்லை."

என்னால் அப்படி வந்த கதையைத்.

"என்னத்திற்கு, என் கதையைத் எழுதிவந்த
 பெண் தப்பி வந்த கதையைக் கொண்டு வந்தாள்.
 இருந்தாலும், அப்படி ஒரு பருவத்திற்குத்
 தான் கொண்டு வந்திருக்கிறாள் உடனே இன்னவா,
 அதுவா என் பருவத்திற்குப் போய் கதையைத்
 தவறு காண்பதற்காக, என், உன் கையினால்?"
 என்றான்.

"ஒரு பெண்ணிடம் பணம் காண இன்ன
 வந்தாலும், அதுவா என் கதையைத்
 மறந்து, பெண் பிடிக்கவில்லை என்ற
 பெண் காண்பதற்காக எழுதிவந்த கதையைத்
 உன் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்" என்ற
 கதையைக் கூறாதே.

என் கதையைத், விஷயம் விவரம்.

"என் கதையைத் கையினால் என்ற பெண்
 காண்பதற்காக கொண்டு வந்தாள்" என்றான் அது.

எனக்கு கதையைக் கூறாதே, உடனே உன்
 கதையைத் மறந்து கொண்டு வந்தாள் : "என்
 குத் தாக்கு மன்னாட்டில் இருக்கிறாள்"

எனக்கு:—தான் கொண்டு வந்தாள்
 விட்டு தான் காண்பதற்காக கொண்டு வந்தாள்
 தானே இருக்கிறாள்?

மனைவி:—ஆனால்! என்?

எனக்கு:—அந்தத் தெருவிடே
 புதுமைக் கடை ஒன்று புதிதாகத்
 திறந்திருக்கிறது. அதற்குள் நுழையா
 மல், விடுவதே சேர்!

தென் கொண்டு வந்தாள் காண்பதற்காக
 கொண்டு வந்தாள். அந்தப் பெண் கதையைத்
 என்ன கொண்டு வந்தாள் விட்டு கொண்டு வந்தாள்
 என்ற கதையைத் கொண்டு வந்தாள். என்ன
 கதையைத் பெண் கொண்டு வந்தாள் என்ற
 கதையைத். அதுதான், அதுதான் என்
 கதையைத் பண்ணிக் கொண்டு வந்தாள்
 இருந்தாலும், கதையைத் அப்படிவந்த
 'என்னிடம், பெண் கொண்டு வந்தாள்
 இருந்தாலும், கொண்டு வந்தாள்' என்ற கதையைத்
 கொண்டு வந்தாள் 'கதையைத்' பிடிக்கவில்லை
 என்ற கதையைத்.

என்னால் என்னால் இருந்தால்
 தெரிந்தது. என்னத்திற்குக் கூறியால்
 என்னால் கொண்டு வந்தாள்.

"என்னத்திற்கு தெரிந்தது கதையைத், இப்
 பொழுது என், கொண்டு வந்தாள் கதையைத்
 விட்டு வந்தாள்" என்றான், அப்பொழுது
 கொண்டு வந்தாள் கொண்டு வந்தாள்
 கதையைக் கொண்டு வந்தாள் தெரிந்தால்
 கொண்டு வந்தாள் கொண்டு வந்தாள்!

மலரும மனமும

எஸ். வி. எஸ்.

நான் சிவனாழ்வரையாரை இருந்த போது, மாலை எவ்வளவு மணிக்குப் பன்னிச் சிறையிலிருந்து விடுபட்டு வேகு வேசுமாக விட்டால் ரோக்கி ஒரு வருஷம்தான் புத்தக அலமாரியில் என் புத்தகங்களை விடுவதென்று, "அம்மா, இன்னிக்கு ஏதாவதும் டிபன் உண்டா?" என்று கேட்பேன். "சொட பண்ணி விடுகிறேன்" என்பான். அதை வாய்க்கி அவரை அவசரமாகக் கொடுத்தே கொண்டு வெளியில் என் சாக்கடைமூலம் விடாமல் ஓடுவேன். அந்த சமயம் பார்த்து, என் அக்கா, "டேய் பாபு, கடைத்தெருவுக்குப் போய் இரண்டு மூலம் மயிலைப் பூவாங்கிக்கொண்டு வாடா!" என்பான்.

"என் மாட்டேன், போ! எனக்கு விளையாடப் போகணும்" என்பேன்.

உடனே, அம்மா, அந்தத், பாட்டி எல்லாரும் எரிந்த விழுவார்கள். "ஏண்டா அக்கா பூவாங்கிக் கொண்டுள்ள என்மூல் மாட்டேன்கிருமே! அசத்தி! அப்படி என்னடா விளையாட்டு? பூவாங்கிக் கொடுத்த விட்டுத்தான் வெளியே போகணும். இல்லா என்மூல், சாத்திரி அப்பா வந்ததும் சொல்லி விடுவோம்!" என்பார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மேல் எவ்வளவு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வரும். என் அக்கா விளையாடும் வரும் கோபத்தில் 'அவன் ஏன் இவ்வளவு தொங்கத்தான்; தன் புக்கெத்திலேயே இருக்கப்படுகிறோ' என்று கிண்பிப்பேன். அதுமட்டுமில்லை. 'மயிலைப்பூ என்று எதற்குத்தான் இருக்கிறதோ? இதைப் பூவாங்கி எதற்குத்தான் படைத்தோ, பொழுதுபோகாமல் என்று வேறு மனங்களுக்கு விளத்திக் கொள்வேன்.

★

இப்படிப் பல சம்பவங்கள் சேர்ந்த எனக்குப் புஷ்பம் எங்குமே வேறுபடா உண்டாகி விட்டன. எனக்கு வயது வந்த பிறகும்கூட அது விளத்தி விட்டது.

ஒரு சமயத்தில் ஒரு மூலம் புஷ்பம் வாங்கிக் கொடுப்பது என்மூல் எனக்குப் பிடிக்காது; கோவிலுக்குக் கொஞ்சம் புஷ்பம் கொண்டு போய் கவாமிக்குச் சாத்தலாம் என்று கூறியிட்டால், அவர்களை எனக்குக் காட்டொடு பிடிக்காது. பிறகு கொஞ்ச காட்களில் காள் வம் சூழ தரையில் அந்தத் தண்ணீர் மனக்குப்ப போய் விட்டேன். அதனும் என் எங்கே யாவதும் வெளியூர் போனும் கண்புகள்

எனக்கு மாலை போட்டு வழி அதுப்புவார்கள்; வெளியூரிலிருந்து திரும்பி வந்தால் மாலை போட்டு வரவேற்பார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் எனக்குப் புஷ்பமாலைகள் மீதும் அருவருப்பைப் பரிபூரணமாகக் காட்டி விடுவேன்.

அந்தக் கொஞ்சம் ஒரு இளைஞர் சங்கம் வரையிலே எங்கிறத் தங்கள் சங்கத்தில் வந்து பிரசங்கம் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டார். என் ஒரு 'சங்கம்' மீது போல்புக் கொண்டேன். "உங்கள் சங்கத்துக்குப் போ வந்தால் எனக்கு மாலை போடுவதில்லை என்று உத்தரவாதம் அளித்தால் வந்தேன்" என்று கூறியேன். அதற்கு அவர் ஒப்புக் கொண்டபே என் அந்தச் சங்கத்துக்குப் போய், எனக்குப் புஷ்பங்களின் மீதான அருவருப்பைப் பற்றியே பேசித் தீர்த்தேன். கம்மாக்கள் எதற்கெடுத்தாலும் புஷ்பங்களை உபயோகப் படுத்துவதையும், வருகிறவர்கள் போகிறவர்கள் எவ்வாருக்கும் மாலை போடுவதையும் வன்மையாகக் கண்டித்தேன்.

இப்படி பித்தான எனக்கு ஒருவன் கவலையாகிற்று.

என் என் மனைவியிடம் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருக்கிறேன்.

அவளும் என்மேல் எவ்வளவு அன்பு கொண்டிருக்கிறாள்.

ஒரு தடவை அவளுக்கு ஒரு வயரகெட்டியை வாங்கி வந்தேன். அவன் சிறும் எதிர்பாராத சமயத்தில் இவ்வளவு பெரிய பரிசைக் கொடுத்தால் அவன் அப்படியே பிரமித்துப் போவான். சந்தோஷத்தில் முகமெல்லாம் மயரும். அப்பொழுது அவன் அழகு ஒத்துக் கூறுவது மட்டுக்கு அகிலமும்!—என்றெல்லாம் என்னைக் குதூகலத்தான் வந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

கிட்டுக்குள் நுழைந்ததும் என் மனைவியைக் கூப்பிட்டு கேட்கெல்லப் பெட்டியைக் கொடுத்தேன். அவன் அதைப் பார்த்ததும் சந்தோஷமடைந்தான். ஆனால் அந்தச் சந்தோஷம் அதிக வேரம் பிடிக்கவில்லை, அவன் ஈனம் கூப்பிவிட்டது. அதைப் பார்த்த என் மனமும் சஞ்சலமூற்றது.

இப்படி எத்தனையோ வயதானவர்கள், தங்க ஆபரணங்கள், வெள்ளிச் சாமான்கள் வாங்கிப் பரிசளித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுதெல்லாம் அவன் மெழக்கிச் சிக்குமீழி

யின் ஆயுட்காலத்தான் அவன் மூத்தனில் சிலையும், இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் புரியாமல் தனித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

இருபதாம் மாலை என் காரில் வீட்டுக்கு வந்தேன். என் கார் வரும் சத்தம் கேட்டு, என் மனைவி வீட்டு 'போர்ட்டுலோ'யில் வந்து சின்றுகொண்டாள். அவளைப் பார்த்ததும் எனக்கு மகிழ்ச்சி யுண்டாயிற்று. அவளும் என்னைப் புன்முறுவலுடன் வர வேற்றாள்.

நான் காசை விட்டு இறங்கினேன். அடுத்த கணம், என் மகதவன் எனக்குப் போடப்பட்ட ரோஜா மாலைபுடன் என் பின்னும் வந்தான்.

ரோஜா மலையைக் கண்டவுடன் அவன் மூத்தனில்தான் எந்த கைய மலர்ச்சி எனப் பட்டது! எவ்வளவு ஆவலுடன் அதை மகதவன் கையில்லிருந்து வாங்கிக் கொண்டான்! "நீங்களை வாங்கி வந்தீர்களா? அல்லது உங்களுக்கு யாராவதும் மாலை போட்டார்களா?" — இப்படி, எத்தனை

ஆவலும் ஆசையும் கலந்த கேள்விகள் கேட்டான். அன்றைக் கொல்லாம் அவன் ஒரே ஆனந்த வாரிதியில் மிதந்தான்.

அன்றைக்குப் புரிந்தது, என் கையர கேக்ஸெனும் தங்க கைகளும் ஏன் தோற்றுப்போயின என்பதன் காரணம்.

★

இப்பொழுதெல்லாம் யாராவதும் எனக்கு மாலை போட்டால் நான் வெறுப்ப தில்லை. யாராவதும் பிரசங்கம் செய்யப் கூப்பிட்டுப் பல மலர்களைக் கொண்டுவரப் பற்றிப் பல பேசுகிறேன். கோவிலுக்குச் செங்குதும், "ஆண்டவனே, உன்னுடைய சிறுங்டிகள் அனர்த்தம், அவைகள் எல்லா வற்றையும்விட மிகச் சிறந்தது புஷ்பம்" என்று சொல்லி மலர்மாலை சாத்திவிடுறேன்.

இப்பொழுது எல்லாம் நான் தவற ினதும் தவறும், என் மனைவிக்கு ஒரு மூலம் பூவாவதும் வாங்கிக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போவது தவறுவதில்லை.

நெரோக்கிய ரகசியம்

தி. என். குமாரசாமி

19. சர்வாங்கராசனமும், யாரினைக் காலும்

பட்டினக்கால் ஒருநிதக் கிடுகியினும் உன் டாவது. முக்கியமாக ஐவத்தின் ராமமே இது யாவதென. சில இடங்களில் உன்னவர்களுக்கு அனேகமாக இந்த விவாதி இருப்பதைப் பாரக் கலாம். காரணம், அங்குள்ள ஐவத்தின் இதன் கிடுகியின் இருப்பதனாலும். இந்த ஐவத்தையே உபயோகிக்கும் ஒரு கிடுகிக்கு இந்த ரோகம் வருவ தில்லை. அங்களுக்கு இந்த ரோகம் கெடுமிகளை எடுத்திருந்ததும் சக்தி அனேகமாக இருக்கலாம்.

முதலில் ஜாபத்தின் ஆய்விக்கும். அடிக்கடி ஜாபம் வரும். பிறகு ஒரு நான் பார்த்தால், கால் சற்றுக் கலங்கிவிடும். அதற்கு எந்த மருத்துவம் எடுக்காது. கால சேவடி செய்து மருத்துவனும், ஐவத்தையும் போடுவதுதான் சிசிசி. காலுக்கு நான் கால்களில் கிட்டு கொண்டு போகும். அடிக்கடி ஜாபமும் வரும். சிலபுதித வாரம் வாரம் வரும். சிலருக்கு மாதாபிமுறை வரும். சிலருக்கு மாதம் ஒரு முறை வரும். மாதம் தப்பிவிடும் தப்பலாம். ஜாபம் வருவது தப்பாது. தீவாத விவாதி இது. எட்டு வயத்திலும், ஆய்வை வயத்திலும், பூணு விவத்திலும் மறையும் என்னென்ன வயத்திலும் கொல்லாம் உண்டோ, அவற்றை வெல்லாம் செய்து பார்த்தும் குணமடைபவர்களைப் பல னரக் கண்டிருக்கிறேன். சிலருக்கு யாரினைக் கால் மட்டும் அல்ல. யாரினைக் கைகூட உன் டாவதுண்டு. கால் உனத்து விடுவதைப்போலக் கையையும் கலத்து விடும்.

இந்த விவாதினை ஆய்வு நிலையிலுள்ள வர்கள் சரியாகவே செய்வதற்குமானாலும், ஜாபம் யாராது, காலும் வற்றும். ஆனால் மிகவும் முறித்து, கால் மிகப் பருத்தும் போனவர்களைச் செய்தால் இம்மாதம் பருத்து விசாரமாகாமல் இருக்கிறீர். வழக்கமாக வரும் ஜாபம் யாராது. ஆனால் கால் என்னமோ அப்படியேதான் இருக்கும்.

செய்கையில் ஒரு விவாதினை, வயது 84, யாரினைக் கால் வந்து 10, 12 வயதுடன்கள் ஆகி இருந்தது. எத்தனைபோ மருத்து! எத்தனை எத்தனைபோ ஸ்கின்கள்! எல்லாம் ஒரு கை பார்த்தாவிட்டது! பல ஆவிகள் செவ்வறித் தும் பலன் கிட்டவில்லை. மாதம் தவறாமல் ஜாபம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஒரு தடவை நான் கோவிலை ஐவத்தில் ஆரங்க்கள் செய்து எட்டி, அதன் குணங்களை விளக்கியேன். அக் கூட்டத்திற்கு அந்தக் காலவான் வந்திருந்தா னாம். சர்வாங்கராசன மனமையைக் கேட்டு, விட்டிருந்த செவ்வுதும் அதைச் செய்து பார்த்தாராம். சரியாகச் செய்ய வரவே, விடா மல் அதைச் செய்திருக்கிறார். காலுக்கு நான் உடலில் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டது. கால் விசைக்குறைவதால் தோன்றிற்று. வழக்கமாக வரும் ஜாபமும் வரவில்லை. இன்னும் எந்தக் துடன் அதிக ரோகம் செய்ய ஆரம்பித்தார். கால் கலந்து வயுரிதே விட்டது. பிறகு ஒரு நான் அதாவது மாதங்களுக்குப் பின் இத்தச்

கண்ணுமூச்சி

கெளசிகன்

"அது பரி, ரேணுகா! புறமாக இருக்கிறதே!" என்று கேட்டால் வலத்தா.

"ஓ! அவரைக் கேட்டிருப்பா! அவர் என் அண்ணாவின் கண்பர். வேறு என்ன பெயர். இரண்டு பேரும் ஒரே அறையில் இருக்க வேண்டு. இவர் வைத்தியக் கல்லூரியிலும் அண்ணா எட்டக் கல்லூரியிலும் படித்தார் களாம்!"

வேறு உடத்திலுள்ள வேலையில் சேர்ந்து கொண்டு உட்கார்க்கிறார்கள். அவர் முகத்தை ஒரு சிலம்பு அட்டைப் புத்தகம் மறைத்துக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ரேணுகாவின் அறையிலிருந்து வேறு உட்கார்க்கிறிருப்பது எங்குமே தெரிகிறது.

"என்மடி, வலத்தா! அவரை அப்படியே விழுந்தி விடுவான் போலப் பார்க்கிறேன்! அவருக்கு இன்னும் கலியாணம் ஆகவில்லை. வர, உங்களை நான் அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தி விடுகிறேன். அப்படியே அவர் முகத்தைப் பார்க்குங்கள் கொண்டு அவர் எதிரிக் உட்கார்க்கிறிருக்களாம்."

"பேசடி, ரேணுகா...சேச்சி...விடிவு காலம்... எப்படியும் உனக்கு விளையாட்டுத்தான்!"

ஆனால் ரேணுகா வலத்தாவின் கையை விடாமல். அவன் வலத்தாவைக் கேட்டவையிலும். "வேறு சேர்" என்று அழைத்ததன் தொழிபை முறைப்படி அறிமுகம் செய்து வைத்துவிட்டுத் தான் வலத்தா.

வலத்தாவும் தங்களை இப்படி தொல்லைகளில் சிக்கவைத்துவிட்டுப் போன ரேணுகாவை மனத்திலே சேர்த்துக் கொண்டு வேறுபாட்டில் சேர்த்துச் சென்றது போலக் கொண்டுக்கொண்டார்.

வலத்தாவும் ரேணுகாவும் சேவெத் மான விடம். நேரங்கள். வலத்தா தாண்டலில் இருந்தான். ரேணுகாவைக் அந்த ஊர் தான் விட்டு. ரேணுகா சில பணக்காரி. கொஞ்சம் அழகம் அதிகம். அந்தோடு சீவனம் கொஞ்சம் உண்டு. ஆனால் வலத்தாவிடத்தில் அவன் தன் சீவனத்தைக் காட்டுவதில்லை.

வலத்தாவும் அழகுதான். இப்போதும் ரேணுகாவைக்கும் அவளுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம். ரேணுகா மின்சார டியூப் கிட்ட

என்றும் வலத்தா பணம் வேண்டு என்றுக் தேடித்துக் குழலுமிட்டு எதிரி வைத்திருக்கும் குத்த விளக்கு.

வேறுபாட்டில் தன் பணத்தைப் பறி கொடுத்துவிட்ட வலத்தா அந்திரிய படிக்கவும் இல்லை; தாக்கவும் இல்லை. பொழுது விடிந்தால் வேறுபாட்டில் பறி ரேணுகாவின் தீர் விளக்கத்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று முடிவு எட்டினார்.

இரவு கழிந்த பகல் வந்தது. ரேணுகா வரமாட்டா என்று தனக்கே ஆய்ந்ததை வலத்தாவின் மனம். ரேணுகாவும் வந்தான். வரும்போதே அவர். "அடி, வலத்தா, நீ சில காலம். பூசியோல இருக்கிறாயே, ஒன்றும் தெரிந்த அப்பாவி என்று நினைத்தேன். இப்பொழுதில்லையா தெரிந்தே!" என்று அப்பாவிப்பட்டதால் கேட்டுக் கொண்டு வந்தான்.

வலத்தாவுக்குப் பட்டாடப்பும் தடிதடிப்பும் அறியாவிற்ற. "என்மடி, ரேணுகா! வரும் போதே குற்றம்செட்டு பணமாக இருக்கிறதே!" என்று.

"என்மடி" என்று உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தேனா. வேறு! அவரைப் பற்றித்தான்."

"அவரைப் பற்றி என்ன?"

"என்மடி" என்று தீ விதவிட்டுப் போனது முதல் உங்களைப்பற்றியதான் போலக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். நேற்று காத்திரி சாப்பாட் உள்பொது உட 'உங்களை தொழி வலத்தா விற்று அவிடம் என்னும் சொல்பு பிடிக்கு மாட்டே!' என்று எங்கள் வீட்டு அவிடம் தனக்கே குறிப்பாது மறக்காமல் உங்களை ஸ்பாஸப் படுத்திக்கொண்டார்."

"அதாவது நேற்று எனக்கு உட புரள எறிந்து? போடி, குறும்புக்காரி!" என்று சொல்லிக் கொண்டு வலத்தா என்னுடைய முன் சீவன முகத்தைச் சாத்திக் கொண்டு தன் அழகத்தை தனியே பார்க்குக் கொண்டான். தன் சீவன நேற்றிலே கருண்டு விழும் நேரத்தை ஒதுக்கிவிட்டது. முகத்தில் ஒரே மத்திராசம். இதற்குக் கோடியில் வெட்கம் வந்த விடிமச் சிரிப்பு. "நிழலாவோ அவர்

சொய்க்கிச் சொண்ட வந்த உட்கார்த்த
தான் வேறு.

"சீங்கத்தான் இரண்டு தடவை ஏறிவிட்
மக்கள் என்ன சொன்னா சொன்னான்"
என்று கேட்டுவிடலாயா என்று நினைத்தான்.
ஆனால் ஏதோ வெட்கமில்லை! "சொன்னா
வருகிறேன்!" என்று கேட்டான்.

"சொன்னா எவன் கேட்டான். அவனுக்கு
ஏதாவது உத்தரவு ஏதோ முக்கிய காரியம்
இருக்கிறதாம். உத்தரவு உட்கிராமத்துக்குப்
போயிருக்கிறதாம் உக்கிரப்பற்றி சொன்னா
சொம்பச் சொல்லி இருக்கிறது. அதனால்தான்
இந்த ஸ்தலத்துக்கிழைமை மனங்குப்பு போக
வராமல் என்று கேட்டான்!"

அவனுக்கு அவன் பேச்சு கேட்காத
முற்றாத பேசுவதுபோல இருந்தது.

"தயாயாகவா! அவருடன் தயாயாகவா!"
அதை நினைத்தபோது அவனுக்கு ஒரே ஆர்வம்
வந்ததாம் இருந்தது. இருந்தாலும் இதை
இடைவிடாமல் வெட்கமற்ற வார்த்தை சொன்னான்.

"அதற்கென்ன! போனது போகிறது! எனக்கு
மனம் ஏதாவதுதான் இருக்கும்" என்று.
"எத்தனை பெரிய பக்கம் போய்!" என்று குதி
நின்று வந்தான் மீதா ஒன்று.

"இங்கிருந்து வந்து மனம் தான் சொ
யெல்லாம்!"

"ஆனால், பக்கம் போகிறது" என்று
வெளக்க பக்கத்தில் போகலாம் என்பதை
வளர்த்து ஸ்தலப்படுத்தினான்.

"பக் எதற்கு! சொல்லில் படித்தபோது
பக் ஏறி ஏறி வெகுத்துப் போய்விட்டது.
நீங்கள் மனங்கத்தானே? உட்கிராமம்
விட்டால் போகிறது! அதிலாவதுவேயே
கொம்பினால் நடப்பதில் சீரமை தெரியாது.
ஆர்வமாக இருக்கும்" என்றான் வேறு.

அவர்தான் ஸ்தலத்துக் கிழமைத் திட்டத்தை
சொன்னாவிடம் சொன்னபோது அவன் "உன்
பாடு குடிதான். போ! பிரயாணத்துக்குக்
கொஞ்சம் இடையிலும் வரவில்லை சொன்ன
போ!" என்று குறுக்கிட்டான் உதிவார்த்தாவின்
கண்ணத்தைச் சொல்லமாக இழந்ததான்.

55 மீதுக்குழைமை வளர்த்த தன் தோழி
சொன்னாவிடம் இடையிலும் மனங்கத்தே
கட்டிக்கொள்ளவில்லை. ஆரம்பித்தே, அமீர்தாவு
வாய் இளவகனையும் மறக்காமல் மடுத்தது
கொண்டான். அவன் உடம்பு அவனுக்குத்
தெரியாதது!

மனம்புப்போது உதிவார்த்தாவின் கருத்துப்
பாடு உதிவார்த்தாவின் கண்ணிலே.

அவன் இரண்டு மனங்கன் போயிருப்பான்.
அவனுக்கு எப்போதோ போய்விட்டது ஆரம்பமாக
இருந்தது. ஒரு காரில் ஏறித் தன் அறைக்குப்
போய் அப்படியே படுக்கையில் தோப்பென்று
விழுந்தான்...! ஆரம்பமாக...! இது என்ன
சொன்னதான்! அவன் விழும்புப்படி மனங்க
காம் நடந்து கொண்டேயேண்டும்! நாம் சொற்
ருள் சொன்னாவிடம் விழுந்தது விடுவான்!

அவன் எவ்வளவு பின்னறாக அனுபவித்தது
கொண்டே நடந்தான் வேறு. அந்தப் பட்டுப்
போன்ற உடலில் கதிர் இருக்கும் அந்தப்
பட்டு, அதில் வெப்பிப்பட்டு உண்டாகும்

பலபலப்பு, தவண்டு கொள்கிற ஆளும் பின்னல்,
ஆகிய எல்லாவற்றையும் எதிர்ப்பதற்கு அவன்
தவறுதலில்.

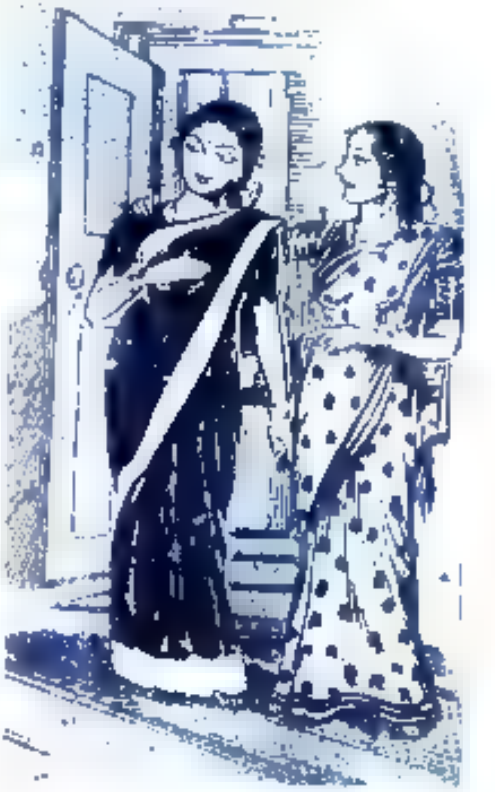
"வளர்த்த, உக்கிரப் போய் உதிவார்த்தாம்
உடல் வளர்த்தும் முக்கிரைப் பார்த்தப் போய்
ஆக்கும் இருந்து விட்டால் நமது இத்தோ
உலகத்தின் முக்கிரையில் இருக்கும்!" என்
ருள் வேறு.

"நாம் அல்லவது தூதம் புகழ்ந்திருக்கிற
காரில்!" என்று வளர் இயங்கிறது. ஆனால்
வளர்த்துள்ள ஆரம்பித்தவர்க்கு மனம் உடையது,
அவன் பார்த்தாமல் எப்படி மாத்நிலைமையிலே
குலது என்று மனம் திருட்டு ஏறி விழுந்தது.

எப்படியோ நன்றும் மனத்தில் உட்கிராமம்
ஏறிவிட்டார்கள். அவன் அந்நாமம் அவன்
உடல் ஸ்தல போய்விட்ட சீரமை கருத்து உட்
கார்த்த கொண்டது. கல் மனங்க வளர்த்த
தது. கல் இரண்டு கந்தது. மனம் சத்தவாகக்
விவந்து கதிர் இருந்தது.

அதை மனம் சொல்லி அப்படியே சீரமை
விழுந்து நடந்தார்கள். இதனும் எத்தனை
சான்றாக வேண்டுமானாலும் அவன் அப்படியே
உட்கார்த்திருக்கத் தவார்த்தான். ஆனால் அவ
ருடைய அந்தப் பார்த்த என்னவோ சொந்தது.
இப்போது இருந்தாலும் "இது" என்றது.
சட்டென்று எழுந்து நின்று.

"எழுந்திருக்க! இங்கேயே உட்கார்த்த
கொண்டிருந்தான்.....!" என்று. ஆனால்

பிரின்ஸ்பாய்:—அப்பயங்க வெக்
காய் 'அட்டி'யு'துக்கு வந்த
திலுக் இனிமேல் இடமிக்கி
என்று வாயாக் சொல்ல வணக்குக்
கெட்டமா விருக்கிறது.

கம்பர்:—அப்படியானுக் வந்த
அப்பயங்ககி வெக்காய் செத்துக்
சொண்டு விடுவீர்களா?

பிரின்ஸ்பாய்:—இங்கி, காரி!
"இடம் இங்கி" என்று ஒரு
பேர்சு மார்ட்டி விடப்போகிறோம்!"

'எம் வாய் இதை எப்படி சொல்கிறது'
என்று அவனுக்கே விடப்போக இருக்கிறது.

திருப்பும் போது பாதையில் தூதர்க்கு
குதர்க்கும் சித்திரமே தானே வந்தவோ,
இருவரும் அநிலையப் போனார்கள். வந்ததா
வுக்குக் கால்கெடுகிறது. கண் மல்கிறது.

வந்ததானின் தன்மையுடைய கடைமையுள்
கொண்டு வந்ததில் புகுந்த பாதையிலும் சொத்
தையும், தோலிலிருந்து வரும் கிழியும் தன்மையுள்
போலமையுள் பார்த்து விட்டுத் தானே
வந்தவோ வையெவ்வாறு புகுந்தவோ வந்த
தூதர்க்கு சொண்டு வந்த ஒரு பன் தானு
மேல்க்கை விட்டுப்பெற்றது.

"உறுதுக்குத் தானே! எதிக் சொன்
துக்கம்!" என்று வந்தவன்.

சென்று வந்ததானின் பக்கம் பார்த்து,
"வந்ததா, பன்னியே போய்விட்டாயா? கிழியும்
தோய்ப்புக் கொட்டியா இருக்கிறதோ?" என்று.

அவர் அப்படிக்குப் பார்த்திருந்து சென்று
மட்டும் பக்கத்தில் இல்லாமல் இருக்கிறதற்கு
காரணம் பன்னியுக்கும் வந்தவருக்கும் அநேக
கேள்விகளும் சொல்லு ஏதிக் சொன்
துக்குப்போக. ஆனால் அந்தவெகு அப்படியே
வந்தவனுக்குப் பார்த்துத் தன்மையுடைய
"மேலிட்டாய்மா? என்னக் தோய்ப்போத்
துக்கம் வந்த போகிறதும்" என்று.
அவர் குரல் அவன் வந்ததே வந்தது இங்கி.
இவ்வகையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தது.

மீதப் பாதையையும் மெளனமாக வட த
முடிந்தார்கள்.

காரியத் வாய்க் அடைந்ததும் வந்ததா
வென்றுவரும் பார்த்து ஒரு சிவியை வெளிய
விட்டார். பிறகு, "இவ்வகைக்கு வந்த
போகிறது போக்கு. இன்னொரு வந்ததே இது
போல வேறு வந்தவது போகலாம்" என்று
தயக்கி ஒரு பேர்ப்பயன் சொன்னார்.

ஆனால் வேறு உட்கார அதற்குப் பதில்
சொல்லவில்லை. அவன் முத்திரையே இவர்களுக்
கிடையும் பார்த்துக் கொண்டுக்கொண்டே. பிறகு
"இ சொல்லக் கொடுத்து விட்டாய், வந்ததா?"
என்றார்.

"அதெல்லாம் ஒன்றாகிவிட்டது. இவ்வகைக்கு
வெளியே சொல்லும் வேண்டாம். அவ்வகையுடன்
என்று முத்திரை முத்திரை செய்து விடவேண்டாம்
வந்த தடைத்துக் கொண்டார் அவன்.

மீதமாக—வந்ததானின் வந்ததே வெளிய
அப்போதுக்கு சொல்லு வந்து போட்டது போல
தந்தம் வந்திக் கொண்டுக்கொண்டே. காரிய வந்ததே
வந்திக் குடிவந்திக், வந்தபுக்கு வந்த போட்டு
விட்டுப் படுத்தவையேயே கொடுத்தார், மாரிய
வந்த பன்னி இருக்கும், போனில் பார்த்து கூப்
பிடுவதாக்கி கொண்டுக்கொண்டே.

"வந்ததானா!...மேல்க்கைக்கு வந்தது
பாதையுடைய பந்தி தோன்றுவதில் சொத்
தோம், தானும் வந்தாய் போகிறதே என்று
வந்ததேயுடன். இவ்வகை வந்தபுக்குக் கூட
வந்திக் போகலாம்!"—இது வேறுவந்திக் குரல்.

"ஒன்றாகிவிட்டது. செருமேயும் துக்கிவிட்ட
தேம்"—சொல்லப்பட்டுக் குரலில் அவனுக்கு
மீதம் தானுத்தானே தானேப் பேசினார்.

"அப்படியானுக் இவ்வகைக்குக் கொண்டுக்கொண்டே
குப் போகலாம், வந்ததேயா?"

வெளியே வந்தபேயே அவனுக்குச் செறிதும்
விருப்பமிக்கி.

அவ்வகை அதை எப்படியுக் கொண்டுக்கொண்டே
அவர் வந்தவது ஒன்றாக் கொண்டுக்கொண்டே
விட்டார்...! ஆனால், அவன் எம்மத்தானுக்
தெரிவித்தார். அடுத்த வந்தம் வந்ததானின்
தெரிவித்த வந்த போகலாம் வேறுவந்ததே.

எப்போதோ விவரமில்லாமல் வந்ததே
அதற்குப் போல் வந்ததா திருப்பியபோது
மன்னி எட்டு. கண் வந்ததே. அவனுக்கு என்
வந்த இப்போது வெறுப்பாக இருக்கிறது.

நீர்வந்தவது வந்த இரவு எழுமணி இருக்கும்.
புத்தகத்தை முன்னும் பிந்தும் வந்ததே
கொண்டு வந்ததா சித்திரமேயில் விவரமே இருக்
தாம். அதையே தட்டும் தந்தம் கொட்டது.

ஒருபேயே அவராக...! இது வந்த
வந்ததேயா வந்ததேயா!...

அதாவது சித்திரம். தோன்றுகொண்டே சித்திர
முத்திரை வந்ததேயா வந்தபுக்குத் திக்
கொண்டு போகலாம் போல வந்த கொண்டுக்கொண்டே
தாம். "வந்ததேயுடன் இவ்வகை வந்தபுக்கு
தந்ததே கொண்டுக்கொண்டே போகலாம் வந்த
வந்ததே. பார்த்ததே பார்த்ததே. ஆனால்
வந்தவந்திவிட்டது. இப்போதுதெரிவதேயும் வந்ததே
புத்தக முடிந்தது! வேறு வந்ததே அதை
வந்ததே வந்ததே விட்டவந்ததே!" என்று.

"அப்படி, வந்தம், அதை வந்ததேயுடன்
வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன்
வந்ததேயுடன்" — வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன்
வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன்.

தோன்றுகொண்டே வந்ததேயுடன் சித்திரம்.
"வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன். வந்ததேயுடன் குத்திக்
வந்ததே. வந்ததேயுடன், வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன்,
வேறு வந்ததேயுடன் வந்ததேயுடன்!" என்று வந்ததேயுடன்

62

மாதோ ஸோப்

வாசனை தக்கப் பெற்ற மேப்
பெண்ணையிலிருந்து ஒரு விசேஷ
மூலதரப்படி தயாரிக்கப் படுகிறது.
அதன் அபரிமிதமான சிசுமி நாச
தூளை அழுகைக வகத்தி, கருமத்தி
தூள் புத்தது தன்கு கத்தம் செய்யும்.
கருமத்திற்குப் புஷ்டியும் மென்மை
யும் தரும். அழகு வகைமை. தூட்ப
மான கருமத்திற்கும் தூவியவற்றது.

A CALCHEMICO PRODUCT

மதராஸ் ஆபீஸ்:

5/149, பிரைட்வே, ஜி.டி., மதராஸ்

கோலினுஸ் புன்னகையில் சுணமேன்மை ஒளிர்கிறது!

நுரை தூள் தூத
வித்தியாசத்திற்காக காணும்!

அதிக செவ்வாயை தூவகட
—செவ்வாயில் அழகம் தூத
அவரே மேலானது!

சாயின்மை தூதின்
பரிமாணத்திற்கு
உத்தமம்

இந்தியாவில் தயாரிப்பவர்கள்:
ஜி.பி.பி. மானிக்க & கோ.லி.
மதராஸ் 1

பிரைட்வே: கருமத்தி-மதராஸ் ஆபீஸ்
G.D. 1/49

தம்பலம்: என்ன ஸார், 'கூத். கூத்'னு விழித்தேன். என்ன நான் நடத்தது.

உயோகி: நான் என்ன சொன்னது. என்னைக்கூட நீ 'கூடகூத்'க்கு குறையானா, அங்களுக்கு எல்லாம் கொடுப்பதில் குறையானா! இல்லை. அதை என் படிப்படிக்கூட நான் குறையானா? ஒன்றுமில்லை. ஆனால் வேலை மட்டும் என்னவோ ஒருவரை நடக்கிறதில்லை. என்ன செய்யது!

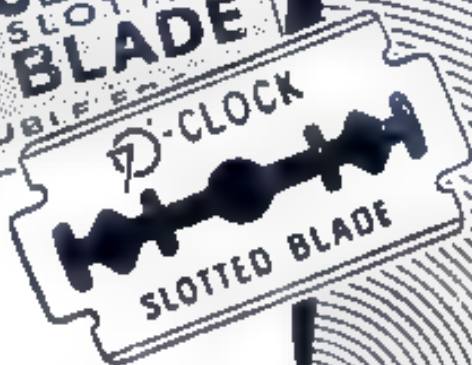
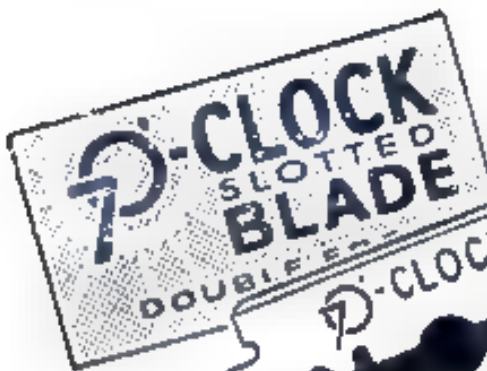
உதயசுந்தரம்: இப்படித்தான் என் ஆய்விதழ் இருந்தது. என் தம்பலம் சொன்னபடி செய்தேன் என்னால் என் பாய்விட்டது.

உயோகி: என்னவென்பதென, அதைத்தான் சொன்னேன்:-

தம்பலம்: 1வது ஒன்றுமில்லை, உபயோகம் உரியது. நான் முன் பார்த்துக்கொண்டு 'கூடகூத்' என்னோருக்கும் ஒரு உயி 'கூ' கொடுக்கும்படி ஏதாவது சொல்வதென, பிறகு பார்த்தேன். அதற்கு கொள்கை ஆகிறது.

உ. எங்கு என்ன! அதற்கு என்னவானதும். அப்படியே உடம்புக்கு உதவாததும். தனித்தனியாக உதவாததும் வீட்டுக்கு கொடுக்க ஒப்பந்ததும். உபயோகம் தரக்கூடியதும், எங்கும் கிடைப்பதுமான தேவையானது. ஒரு கோயிலை 'கூ' என்பீட்டுப்பாடுகள் அப்போதுதான் அதன் குறையாகவே உணர்வீர்கள்.

7-ഓക്ലക്ക് റിസർവ്വ് ബ്ലേഡ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്
 ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ് ടൈംസ്

7 o'clock

സെവൻ ഓക്ലിങ്ക് റിസർവ്വ്

தங்கள் சின்று உங்கள் பற்களை மக்ளின்

செய்தீர்களா?

"கூடந்த சில
ஆண்டுகளாக நான்
டாக்டரின்ஸ் பரிந்துரை
படி உபயோகித்து
வருகிறேன். அதிலிருந்து
என் பற்களை
பாப்பவர்கள்
பெரிதவருவதில்
அக்கறையுடையதாகி
அனுகூலம்."

ஆதலாலும், ஆரோக்கியமும்
சுவை தரும் புகழ்பெற்ற
கூடந்த மக்ளின் பெராக்ஸைட்
பற்பாக்களை உபயோகிப்பதில், மக்
ளின் உங்கள் பற்களைப் பாதுகா
து, உயர்ந்த இனிமையான பற்க
களைப் பார்ப்பவர்களுக்கு மென்மையா
கும். இவையாகும் ஏனெனதற்கு
மென்மையான பற்கள் அறிவிக்கம்.

மக்ளின் பெராக்ஸைட் பற்
பாக்கைப் பற்றியேனான ஆரம்ப
முகத்திலும் தயாரிக்கப்பட்டது.
அதன் எந்தத்திற்கு உத்தரவா
தம். அதன்காரம் உபயோகி
முகம் போதுமானவர்கள் மக்
ளின் திரும்பும் பற்களை
எந்தக் செயல் இறுதியில் மக்
ளின் உபயோகித்த பற்
குகள்.

கூடந்த மக்ளின் பெராக்ஸைட்

MYA TAP

மென்மையான பற்களைப் பற்றியேனான ஆரம்ப முகத்திலும் தயாரிக்கப்பட்டது. அதன் எந்தத்திற்கு உத்தரவாதம். அதன்காரம் உபயோகித்த பற்களை எந்தக் செயல் இறுதியில் மக்ளின் உபயோகித்த பற்குகள்.

ANDREWS LIVER SALT

ஆண்ட்ரூஸ் லிவர் ஸால்ட்

இலீனாயிற்ற மஸமிளக்கி.

உயர்வு

நீரிழிவு

ஏழு நாட்களில்
குணமாகும்!

எவ்வளவு நாட்பட்டதாயினும், மிகக் கடுமையாக இருப்பினும் வலி ரஸாயன முறைத் தயாரிப்பான வீனக் சாம்பி வியாதியை முற்றிலும் குணமாக்கி விடும். அடங்காத பசி, மரண நாகம், அடிக்கடி சிறுநீர் பிரிதல், சோரி சிறங்கு ஆகிய இவைகளே இவ் வியாதியின் முக்கிய அறிகுறிகள். இதை வலிப்பின்பிற் றி விட்டு விட்டால் கட்டி, பிளவை, கண் கொளாறு முதலிய உபத்திரவங்களில் முடியும். வீனக் சாம்பி ஆயிரக்கணக்கானவர்களை மரிப்பி னின்றும் பிழைக்க உதவியுள்ளது. உபயோகித்த மறு தினமே தீரிதுள்ள சர்க்கரைச் சத்தைக் குறைத்து இதமளிக்கும். இரண்டு மூன்று தினங்களில் பாதி குண மடைந்ததாக தீங்களை உணர் வீர்கள். ஆகார சிபந்தனை விட யாது. இவ்வாறான விபரங்கள் அடங்கிய கார்ட்வாசிற்ரு ஏழுதவும்

50 மாத்திரைகள் கொண்ட
பாட்டில் ரூ. 6-12-0
(தபால் செலவு இடமாக)

வினஸ் ரிஸர்ச் லாபரடரி (K.M.)
தபால் பேட்டி. நெ. 587, கல்கத்தா

ஆங்கிலக் கல்வி

தத்தம் இவ்வத்தியிருத்தே, பிற உதவியின்றி ஒரே வருடத்திற்குள் எங்காம் படிவத்திற் கொப்பான ஆங்கில அறிவைப் பெறலாம். ஆங்கில எழுத்துகள் அறியாதவர்களும், இடையில் கல்வியை நிறுத்தி யவர்களும் கற்கலாம். 4 அணு ஸ்டாம்புடன் விண்ணப்பிக்கவும்

கேம்பிரிட்ஜ் காலேஜ்
(K) கைதழ்த்து, திருவனந்தபுரம்

K. B.—S. S. L. C. தேதி கல்லூரி படிப்பிற்கு சேன்கரியமற்றிருப்பவர்க்கு, பிரைமேட்டாகவே Intermediate தேறலாம். 6 அணு ஸ்டாம்புடன் விண்ணப்பிக்கவும்.

கலிபுரத் டாக்டர் லாதி மகாத்மாவின் பெருமையையும் அவர் இந்தியாவுக்கு ஆதரி விரும்பும் அருக்தொண்டையும்

மகாத்மா காந்தி

கந்த நூல்க் அடிக்கே விக்கி விரும்பு
விக்க அணு எட்டு
(தபால் செலவு தனி)

கலிதேவி எழுதிய

விஜயா

முதலிய கதைகள்
விக்க ரூ. 2-8-0
(தபால் செலவு தனி)

கல்கி காரியாலயம்
கிழம்பாக்கம் :: சென்னை

என் புருஷன் குடும்பத்திற்கு
வேண்டிய உணவை **டால்டா**வில்
தான் சமைக்கவேண்டும் என்று
வற்புறுத்துகிறார்-அது நாங்கள்
அன்றாடம் செலவு செய்யும்
சக்தியை ஈடுசெய்ய உதவுகிறது!

9 மாதம் 6 நாட்கள் உங்களுக்குத் தினசரியாக கொடுக்கக் கொடுக்கிறது